76STE JAARGANG No. 100208 — DINSDAG 1 SEPTEMBER 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao   Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24392

Apostolische Nuntius in HAITI moet huidige moeilijkheden oplossen

Uitgewezen priester had de President niet gegroet

Mgr Domenico Enrici, de apostolische nuntius in Haiti, heeft zijn vakantie onderbroken en is per boot naar zijn standplaats Port au Prince teruggekeerd. Men vermoedt, dat Mgr Enrici, die in de afgelopen week een onderhoud had met de ambassadeur van Haiti bij de Heilige Stoel, naar Port-au-Prince terugkeert om te trachten de moeilijkheden, die de laatste tijd tussen de regering van Haiti en het plaatselijke episcopaat zijn gerezen, te regelen.

Van bevoegde zijde in het Vatikaan is vernomen, dat men nog geen verslag heeft ontvangen, dat door de regering van Haiti over de moeilijkheden is toegezegd.

De Haitiaanse minister van voorlichting, Blanchit, heeft medegedeeld, dat de regering van zijn land „niets tegen de Kerk heeft". Blanchit zei tot verslaggevers, dat president Duvalier zelf een onderzoek heeft ingesteld naar „de vijandige daden" van de twee Rooms-Katholieke geestelijken, die enige tijd geleden uit Haiti werden gewezen. Deze maatregel leidde tot een strijd tussen staat en kerk, waarbij het bijna kwam tot arrestatie van de aartsbisschop van Port-au-Prince, Poirier.

Volgens Blanchit heeft één van de uitgewezen geestelijken, Grienenberger, geweigerd president Duvalier te groeten tijdens plechtigheden in de kathedraal en heeft hij voorts geestelijke en materiële steun gegeven aan families en organisaties, die tegen de regering gekant zijn.

De andere geestelijke, Marrec, heeft, aldus Blanchit, geen mis willen lezen, nadat de president van een ziekte was hersteld en zijn leerlingen voorgehouden te zingen voor een land en een president, die de Kerk eren tijdens een bezoek van de president aan de kathedraal.

De Haitiaanse minister van binnenlandse zaken, Magloire, heeft gezegd, dat aartsbisschop Poirier niet de gehele waarheid heeft gezegd in het communiqué, waarin hij kritiek uitte op de uitwijzing van de geestelijken Grienenberger en Marrec.

Het eerste bataljon van de beroemde Engelse Coldstream Guards heeft nieuwe wapenen gekregen. Het nieuwe geweer is een type F.N. van Engelse makelei, 7.62 mm. automatisch. De op wacht staande sergeant met het nieuwe geweer, dat helemaal geen gelijkenis vertoont met het oude wapen, was een onbekend gezicht voor de insiders.

Volledige diplomatieke breuk tussen CUBA en HAITI

In het weekend zijn de diplomatieke betrekkingen tussen Haiti en Cuba geheel verbroken. De ambassadeur van Cuba in Port au Prince en de Haitiaanse ambassadeur in Havana hebben inmiddels hun standplaats reeds verlaten.

De breuk tussen beide landen is het sluitstuk van een reeds maandenlange wrijving, die er tussen beide landen bestond, sinds Fidel Castro in Cuba aan het bewind gekomen was.

Fidel Castro heeft herhaalde malen in zijn toespraken felle aanvallen gedaan op het bewind van Duvalier in Haiti, terwijl hij door Duvalier er van beschuldigd wordt de hand gehad te hebben in de invasie van opstandelingen in Haiti.

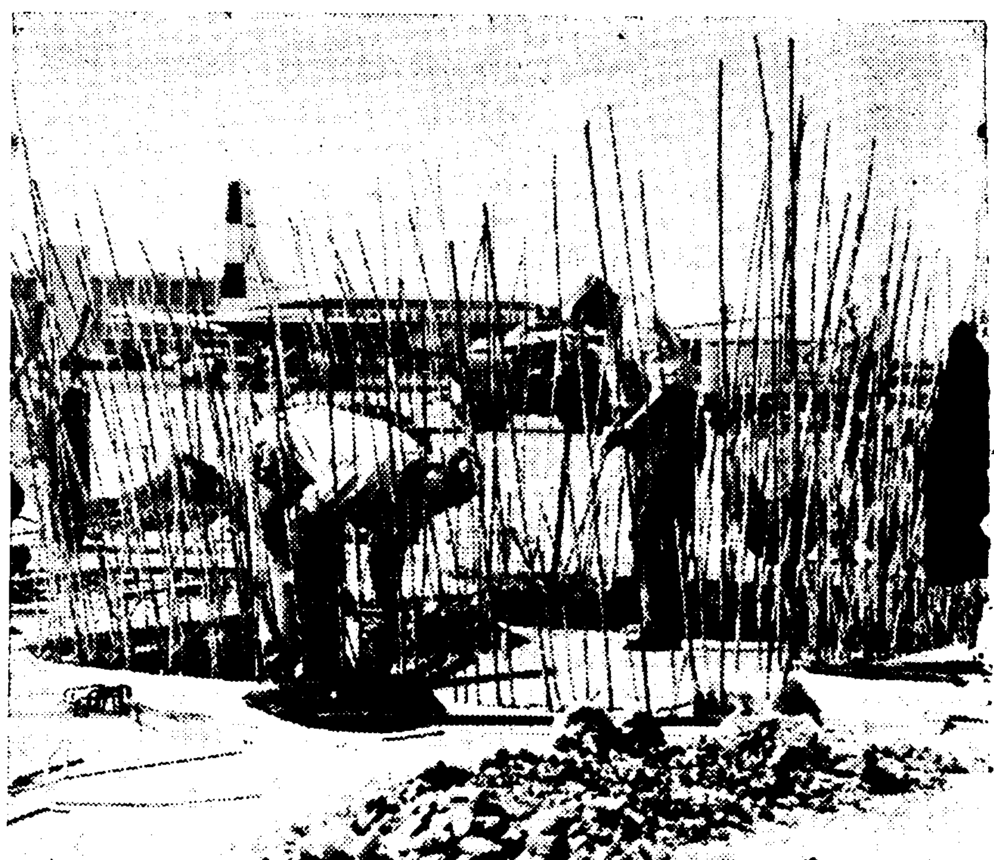
Nehroe is het niet eens met Dalai Lama

Premier Nehroe van India is het niet eens met het plan van de Dalai Lama om de Tibetaanse kwesties aan de Ver. Naties voor te leggen.

In een gesprek met een correspondent van het Franse persbureau AFP heeft Nehroe verklaard, dat India niet achter het besluit van de Dalai Lama staat.

Tibet is zelf geen lid van de V.N.

Ten noorden van de basis Thule op Groenland is dezer dagen een helikopter neergestort, aldus meldt U.P.I. Zeven personen, zes Amerikanen en één Deen, kwamen om het leven. Onder de doden zijn twee leden van de Amerikaanse ambassade in Kopenhagen.

Voorzieningen voor straalverkeerstijdperk op Schiphol bij Amsterdam. Betonwerkers zijn bezig met het versterken van het platform, de vliegtuigen hebben hierdoor voorlopig minder ruimte om te parkeren.

Televisiegesprek tussen Eisenhower - McMillan in veertig talen vertaald

Vertrouwelijk onderhoud over Frankrijk niet geopenbaard

In het televisiegesprek van Eisenhower en MacMillan dat maandagavond is gehouden heeft de Britse premier verklaard dat het voornaamste probleem waarvoor de wereld staat het bewerkstelligen van vrede in rechtvaardigheid is.

Eisenhower zei dat de betrekkingen van Amerika met de landen van het gemenebest nooit beter zijn geweest dan nu.

Wat het houden van een topconferentie met Rusland betreft ze MacMillan: „Ik heb nimmer verheeld dat ik een topconferentie wens. Uw initiatief (de uithouding aan Chroesjtsjef en de bereidheid Moskou te bezoeken) stelt ons in staat die conferentie onder zo gunstige mogelijke omstandigheden te hebben".

Als er een topconferentie komt, zei Eisenhower, moet Chroesjtsjef begrijpen dat vrede een dwingende eis is. Als hij dit inziet is er werkelijk hoop, dat een topconferentie mogelijk is, aldus de Amerikaanse president. De volkeren verlangen zo vurig naar vrede dat de regeringen hun beter uit de weg kunnen gaan omdat zij die vrede verwerven, voegde hij hieraantoe.

Het televisiegesprek tussen de twee regeringsleiders is door alle stations van de B.B.C. en de commerciele Britse televisie uitgezonden. Voorts namen de aangesloten landen op het Eurovisienet de uitzending over. Het gesprek werd in 41 talen vertaald en op films opgenomen, bestemd voor landen overzee.

Beide staatslieden hebben kennelijk in het openbaar niet willen spreken over enkele andere punten van een meer vertrouwelijk karakter waarover zij het eens zijn geworden, aldus de New York Times.

Het gaat hier dan in het bijzonder om de poging de NAVO te versterken door alles in het werk te stellen om De Gaulle weer directeur bij het NAVO-overleg te betrekken en vervolgens om de nieuwe aanpak van het ontwapeningsvraagstuk.

Te Parijs zullen speciale vraagstukken aan de orde worden gesteld aldus de *Guardian*. Het zal daar niet voldoende zijn om te zeggen dat de betrekkingen tussen beide landen nooit zo goed zijn geweest als thans. De Gaulle wil nauw omschreven daden: Hij wil dat Frankrijk bij het overleg over de wereldstrategie volledig betrokken wordt. Hij wil steun voor zijn Algerijnse politiek en hij wil zeggenschap hebben over alle kernwapens die zich op Frans gebied bevinden. Wat het eerste betreft kan Eisenhower hem misschien enigszins tegemoet komen, maar de beide andere eisen zal hij niet zomaar kunnen inwilligen, aldus het blad.

De *Neuws Chronicle* noemt het gesprek van Eisenhower en MacMillan voor de televisie iets dat een aangenaam verdovingsmiddel bleek te zijn voor de kapotte zenuwen van een door de H-bom en de koude oorlog uitgeputte wereld. Er zullen niet veel mensen zijn die het niet eens zijn met Eisenhowers stelling dat vrede een dwingende eis is voor onze tijd of MacMillans „vrede met rechtvaardigheid". De vraag is alleen maar hoe moeten wij deze vrede verwerven en op dit punt hebben wij maar weinig leiding gekregen, aldus het blad.

Gistermorgen heeft minister-president E. Jonckheer officieel de nieuwe radio-reportage-wagen van de CUROM in gebruik gesteld met een korte toespraak. Tevoren had de programma-leider de premier ingelicht over de mogelijkheden, die deze wagen biedt.

Twee doden bij gevecht tussen jeugdbenden

De politie zoekt in de achterbuurten van New York naar een jeugdbende van Portoricanen, die zondag twee zestienjarige jongens doodstaken en een derde ernstig verwondden. Een vierde werd met een fles op het hoofd geslagen en andere liepen klappen in het gezicht op. De slachtoffers, allen blanken, herkenden hun aanvallers niet, maar men hoorde de leider roepen: „Laten we deze gringoes (blanken) tonen, dat dit Portoricaans gebied is!"

Door gevechten tussen jeugdbenden zijn dit jaar acht jongelieden gedood en vele gewond door messteken, kogels of andere wapens. De strijd heeft voor een groot deel een rassenkarakter, waarbij blanken Portoricanen en kleurlingen elkaar bevechten om gebied in de sloppendistricten in handen te krijgen.

Onder de armen van New York verkeren de Portoricaanse immigranten, van wie vele geen Engels kunnen spreken, in de slechtste omstandigheden. Vele wonen in de armoedigste achterbuurten, die verlaten zijn door de kleurlingen, die geleidelijk omhoog gaan op de economische ladder.

Zwaar communistisch bombardement op INDISCHE grens

AFP meldt uit Nieuw Delhi dat een groot aantal Chinese soldaten dinsdagmorgen Indisch gebied is binnengedrongen en dat de Chinese strijdkrachten in het noordoostelijk grensgebied de Indische grens zwaar hebben gebombardeerd. De Cinese aanval op de noordoostelijke grens zou op verschillende plaatsen zijn ingezet. Maar ook op andere plaatsen in het grensgebied zouden de Chinese troepen op het ogenblik aanvallen doen

De Chinezen, die onder bevel zouden staan van generaal Tsjang-Hoea zouden voorts op diverse punten tegenover de Indische troepen stellingen hebben betrokken. Het aantal slachtoffers van het Chinese bombardement is volgens AFP nog niet bekend.

De Indische minister van defensie Krisjna Menon, zou volgens AFP voornemens zijn af te treden wegens meningsverschillen met premier Nehroe over de politiek tegenover communistisch China.

In Nieuw Delhi meent men te weten, dat de regering van India het leger heeft bevolen, zich te belasten met de bewaking van de noordelijke grens van het land, die normaal aan de troepen en de politie van de grensstaten is toevertrouwd.

Birma gespannen

De regering van Birma en de openbare mening in dat land volgen het verloop van de toestand aan de Chinees-Indische grens met de grootste aandacht.

Birma heeft een gemeenschappelijke grens van ruim 1300 km. met communistisch China en de regering te Peking erkent de huidige grenslijn niet. De landkaarten, die in communistisch China zijn gedrukt, vermeldt grote delen van de staat Katsjin in het noorden van Birma als Chinees grondgebied.

Communisten in Himalaya - staat

Volgens het Pakistaanse nieuwsagentschap zouden Chinese troepen de Himalaya-staat Bhoetan binnengetrokken zijn. Er is nog geen bevestiging van dit bericht uit enige andere bron. Het bericht is afkomstig van de correspondent van het persagentschap te Calcutta, die een gewoonlijk welingelichte bron te Darjeeling in India heeft aangehaald.

De staat Bhoetan, die een oppervlakte heeft van 45.000 vierkante kilometer, wordt begrensd door India, waarmee het verdragsbetrekkingen heeft, en Tibet.

Op 28 augustus heeft premier Nehroe bekend gemaakt, dat een aanval tegen Bhoetan en Sikkim ook een Himalaya-staat, als een aanval op India zal worden beschouwd. India sloot in 1949 een verdrag met Bhoetan op grond, waarvan Bhoetan zich in zijn buitenlandse betrekkingen door India zal laten leiden. India heeft de verplichting op zich genomen, zich niet in Bhoetans binnenlandse zaken te zullen mengen.

Vrouw van Chroesjtsjef gaat mee naar Amerika

De woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft bekend gemaakt, dat de Russische premier Chroesjtsjef naar de Verenigde Staten vergezeld zal worden door zijn vrouw Nina Petrowna, haar twee dochters Julia Nikitowitsj.

Het bezoek van Chroesjtsjef aan de V.S. duurt van 15 tot 27 september. Ook Chroesjtsjefs schoonzoon Alexei Iwnowitsj Adjoebei zal van de partij zijn. Laatstgenoemde is hoofdredacteur van het blad Izwestia.

Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken zegt met genoegen kennis genomen te hebben van de mededeling, dat Chroesjtsjef op zijn reis naar de V.S. door echtgenote en kinderen vergezeld zal worden. President Eisenhower is op de hoogte gesteld.

Aanslag gepleegd op Koning van Cambodja

Op koning Norodom-Suramarit van Cambodja en zijn echtgenote is maandagavond een bomaanslag gepleegd. De koning en de koningin werden niet gewond. Prins Vakrivan kwam echter om het leven. De bom zat in een pakket, dat aan de vorst was geadresseerd.

Prins Vakrivan was chef van het protocol. Door de ontploffing werd een kamerdienaar gedood en twee leden van het paleispersoneel gewond.

Prins Vakrivan werd gedood toen hij trachtte het pakje te openen. Op dat ogenblik hadden de vorst en zijn echtgenote juist hun apartement verlaten.

De 65-jarige koning Norodom werd drie jaar geleden gekroond. Hij volgde zijn zoon, Sihanoek, op die afstand deed om een politieke Democratische volksbeweging te leiden die bij de verkiezingen van vorig jaar alle zetels in de raadgevende assemblee verwierf. Prins Sihanoek is thans premier.

Gangsters in Singapore komen in de verdrukking

De onderwereld van Singapore heeft een prijs van tienduizend dollars gesteld op het hoofd van Fong Cheang, inspecteur van politie — dood of levend.

Deze heeft de strijd aangebonden met de onderwereld van Singapore. Gedurende de laatste zes maanden zijn door de politie drie gangsters gearresteerd, drie werden bij achtervolging gewond, terwijl ongeveer honderdvijftig arrestaties werden verricht.

Tegenstanders van Trujillo verzamelen zich

Naar Associated Press uit New York meldt, hebben de drie verschillende organisaties, die streven naar de val van Trujillo, zich verenigd in hun strijd. Tot heden toe voerde iedere organisatie op zich zijn strijd voor dat doel. Nu vormen ze een nationaal front tegen Trujillo.

DE GAULLE onder indruk van vorderingen der pacificatie in ALGERIJE

Adviseurs van generaal De Gaulle hebben maandag in Parijs te verstaan gegeven dat de Franse president, die zondag van zijn bezoek van vier dagen aan Algerie is teruggekeerd met een zekere mate van optimisme de besprekingen voorbereid die hij deze week met president Eisenhower zal voeren.

Uit Londen ontvangen berichten hebben in ambtelijke kringen in Parijs een optimistische stemming verwekt. Men gelooft dat de kansen gunstig zijn voor overeenstemming tussen De Gaulle en Eisenhower over Algerie, het beschikbaar stellen van Amerikaanse atoomgeheimen en gemeenschappelijke controle over Amerikaanse kernwapens op bases in Frankrijk. De overeenstemming over Algerie zou mogelijk zijn omdat De Gaulle bijzonderheden over de kracht der rebellen heeft meegebracht die Eisenhower zouden kunnen overhalen het Franse standpunt te steunen.

In kringen die in nauw contact met De Gaulle staan verklaarde men maandag, dat de generaal in Algerie onder de indruk is gekomen van de vorderingen die het leger en de burgerlijke overheid hebben gemaakt met de pacificatie, in het bijzonder in het gebergte van Kabilie, het laatste bolwerk van de opstandelingen.

Voorts zou De Gaulle getroffen zijn door het uitblijven van „energieke" kritiek in de zo gevoelige Algerijnse pers op de besprekingen die hij heeft gevoerd en zijn openbare uitspraken. Het thema van zijn verklaringen is geweest, dat de Algerijnen, als de rust en de orde eenmaal zijn hersteld, zonder onderscheid naar ras, kleur of geloof over de eigen politieke toekomst zullen kunnen beslissen.

Vrijheid

-III-

Sommige mensen schijnen er de overtuiging op na te houden, dat wanneer ze een bewering maar dikwijls en herhaaldelijk naar voren brengen, deze alleen al daardoor aan waarheid wint. Het is ongetwijfeld zo, dat wij, mensen, niemand uitgezonderd, daarvan min of meer onder de indruk komen en er zijn er, die voor die indruk zo ontvankelijk zijn, dat ze langs deze weg zelfs van hun eigen beweringen overtuigd raken.

Wanneer een uitgeefster, genaamd „Volksdrukkerij N.V.", een orgaan gaat uitgeven met de sprekende naam „de Vrije Pers" en wanneer zich de sluiters van het naamloze hullende redaktie in het openingsartikel duidelijk suggereert, dat de persvrijheid op de Nederlandse Antillen nog slechts te vinden is in „de Vrije Pers" (let op de hoofdletters!), dan mag niemand ons het recht ontzeggen, ons te verbazen.

Er is een „case" geweest, de persvrijheid betreffende, en na de (tè) lange geschiedenis, is het voldoende te herhalen, dat de trieste geschiedenis eindigde met niets anders dan met een nog triestere anticlimax.

Wij zijn de overtuiging toegedaan, dat het voor niemand onduidelijk is waar in die tijd de „Amigoe" stond. En het is alleen maar een verduidelijking van ons standpunt wanneer we nogmaals herhalen, dat we de anticlimax, bestaande in een commerciële oplossing (?), blijven betreuren.

Wij ontzeggen dan ook iedereen het recht, op dit ogenblik, zelfs als alleen maar een wilde politieke kreet, zich het monopolie der „persvrijheid" toe te eigenen. Of het zou moeten zijn, dat ter redaktie van „de Vrije Pers" er een opvatting van vrijheid op nahoudt, die wij beslist niet tot de onze willen maken.

Een beroep op een vrijheid, die louter negatief wordt opgevat, laten wij liever over aan anderen, eventueel ook aan de initiatiefnemers en redaktie van het jongste persorgaan. Een dergelijke vrijheidsopvatting kan alleen maar gehuldigd worden door iemand, die weigert, een overtuiging als norm van leven en handelen te aanvaarden, tenzij die ene overtuiging, dat men los moet zijn van alle banden. Maar zelfs deze schamele overtuiging lijkt ons dan al erg inconsequent.

Het tweede nummer van het nog steeds onder naamloze redaktie verschijnende weekblad is intussen van de pers gekomen en daarin troffen we een bevestiging aan van ons vermoeden, dat men ter redaktie van „de Vrije Pers" een andere vrijheidsopvatting wenst aan te houden dan de onze. We lazen althans enkele enormiteiten, thans in verband met „de vrijheid van geloof", in een soort interview in feuilleton-vorm met de heer Rafael Rosario over de vraag: „Waarom trad Rosario uit de Democratische Partij?" De goedwillende lezer vraagt zich misschien af hoe dit interview, dat op zijn minst uit drie delen zal gaan bestaan, aanleiding geeft tot het bespreken van „de vrijheid van geloof". We willen deze lezer er dan wel even op wijzen, dat ter beantwoording van de gestelde vraag in de titel, de heer Rosario een soort autobiografisch verslag geeft van zijn politieke avonturen. En dat geeft hem gelegenheid in het voorbijgaan nog heel wat andere zaken in zijn betoog op te nemen, o.a. zijn houding t.o.v. de Katholieke Partij. Gelukkig eindigt de passage, waarin hij een bewijs bedoelt te leveren voor de stelling „Op godsdienstterrein bestond ook geen vrijheid" met een op z'n zachtst gezegd merkwaardige zin: „De vraag is echter nog steeds: betekent die „fusie" (bedoeld is: de coalitie tussen D.P. en K.V.P. — red.) dat er nu wel vrijheid van geloof is? Dat weet ik nog niet, luidt Rosario's antwoord op zijn eigen vraag."

We willen op de vraag naar „de vrijheid van geloof" toch wel wat uitvoeriger terugkomen, vooral omdat we deze kwestie, in breder verband gezien, uitermate belangrijk vinden.

Zijn we juist, als we vermoeden, dat een bepaald soort vrijheid, voorgestaan door de heer Rosario, ook de fiat van de redactie van „de Vrije Pers" heeft? We sluiten ons op onze beurt maar aan bij de heer Rosario door te zeggen: „Dat weet ik nog niet." Maar waarom hult de redaktie van „de Vrije Pers" zich dan toch in de sluiers van het naamloze en commentaarloze?

Dr. J. F. de Windt naar conferentie in Washington afgevaardigd

Bij landsbesluit van 28 augustus no. 1 is dr J. F. de Windt, orthopaedisch chirurg, aangewezen als afgevaardigde van de Ned. Antillen ter bijwoning van de elfde vergadering van de bestuursraad van de Pan American Health Organisation welke in september 1959 in Washington D.C. zal bijeen komen. R.V.D.

Driemaal per week met de L.A.V.

LUCHTLIJN geopend van Curacao naar Maracaibo

Onderlinge betrekkingen nog weer nader aangehaald

De betrekking tussen Venezuela en de Nederlandse Antillen zijn gisteren weer wat nauwer aangehaald bij de instelling van een nieuwe, door de Linea Aeropostal Venezolana te verzorgen luchtlijn, regelrecht van Curacao naar Maracaibo, driemaal per week vice versa. De opening van de luchtlijn is min of meer feestelijk geschied. Van Hato koos gistermorgen een Viscount van het „turboprop"-type in gierende vaart het luchtruim. Het toestel, dat perfect gevlogen werd, bracht een dertigtal gasten en genodigden regelrecht naar Maracaibo.

Regering en Staten (minister Beaujon en voorzitter Bikker) waren vertegenwoordigd, alsook het zaken- en bankwezen op Curaçao. Verscheidene Venezolaanse luchtvaart mensen traden als gastheren op, tijdens de vliegreis bijgestaan door charmante, grootogige stewardessen.

Op het vliegveld te Maracaibo leveren de Venezolaanse pers, radio en film een spectaculair vlagvertoon. Journalisten doken van het ene interview in het andere, terwijl cameramannen de indruk wekten alsof zij de film van hun leven maakten.

Taxi's brachten de gasten en genodigden vervolgens naar het fraaie hotel Lago, waar binnen de gekoelde temperatuur een heerlijk contrast vormde met de plakkende warmte buiten. Met regen geladen wolkenvelden, die zich eerst tegen de late namiddag ontspanden, drukten meedogenloos broeiend op de stad.

In het hotel kwam de onderlinge conversatie eerst goed op dreef, afgewisseld met interviews en persconferenties. Bij die gelegenheid werd van de zijde van de Antilliaanse pers nader contact gezocht met de Venezolaanse, waarbij zich een levendige discussie ontwikkelde over de noodzaak van en de mogelijkheden tot een nog betere verstandhouding tussen de Antillen en Venezuela, welke mede door de pers kan worden gestimuleerd en uitgebouwd.

Tijdens het diner scheen er geen einde te komen aan de heen-en-weer complimenten in verband met de nieuwe luchtlijn. Alle voordelen werden onder de loupe genomen, totdat men erover uitgepraat was en in de politiek verzeild dreigde te raken. Gelukkig was men toen echter al aan de mocca toe, zodat er nog maar weinig tijd was dieper op politieke aspecten in te gaan, waardoor de goede sfeer nog bijtijds kon worden gered. Overigens bleef een en ander beperkt tot „binnenlandse" Venezolaanse aangelegenheden.

Jammer, dat tengevolge van vertragingen in de morgenuren de tijd, die beschikbaar was om iets van Maracaibo te zien, beperkt bleef.

Niettemin maakten gasten en genodigden een sightseeing door de stad, waarbij zij o.m. geconfronteerd werden met de aparte tegenstellingen tussen de oude, ietwat rommige en smoezelige doch toch charmante binnenstad en vaak bijzonder fraaie buitenwijken, waar een pakkende harmonie tussen architectuur en natuur (groen- en bloemenaanleg) opvallend is.

Minister - president voor CUROM - microfoon

„Radio-wezen op de Antillen heeft hoge vlucht genomen"

Stad en platteland zijn dichter bij elkaar gekomen

De kortgeleden op Curacao aangekomen radio-reportagewagen van de Curom is officieel in gebruik genomen nadat de Minister-President van de Nederlandse Antillen, de heer E. Jonckheer, gistermorgen voor de microfoon van genoemde omroep de navolgende toespraak had gehouden:

„Het is voor mij een groot genoegen te voldoen aan het verzoek van de Curacaose Radio Vereniging om vanuit deze reportagewagen enkele woorden te richten tot de luisteraars in Nederland en in de Nederlandse Antillen. Nu de mogelijkheid om de buitendistricten op ons eiland te bereiken groter geworden zijn door de vele nieuwe wegen die werden aangelegd, waardoor stad en platteland dichter bij elkaar zijn gekomen, is het van groot belang dat de verschillende evenementen over en weer meer bekendheid gaan genieten.

Belangrijk is het daarbij, dat deze activiteiten op actuele wijze worden overgebracht door ervaren verslaggevers op de plaats zelve. Uiteraard is daarvoor het middel bij uitstek een mobiele eenheid.

Daarom vernam ik met genoegen, dat door samenwerking tussen Radio Nederland Wereldomroep in Nederland en de Curacaose Radio Vereniging op Curacao het mogelijk is geworden een reportagewagen op Curacao te stationeren, die zodanig is ingericht, dat zelfs de enkele plaatsen die nog niet over een electriciteitsnet beschikken, kunnen worden bestreken door middel van een in deze reportagewagen aangebracht agregaat.

Het radiowezen in de Nederlandse Antillen heeft in een paar jaar tijd een vlucht genomen, die allessins bewonderenswaardig is. De overkomst van deze reportagewagen is een bewijs, dat zij die leiding hebben in het radiowezen, zich bewust zijn van het grote belang van de radio in onze gemeenschap als direkt communicatiemedium. Men ziet het belang ervan in om zich op de hoogte te houden van de stappen, die in het buitenland worden genomen om het radiowezen aan te passen aan de snelle groei van het maatschappelijk bestel.

Ik wens de Curom succes met deze stap, die van grote betekenis kan zijn voor de sociaal-culturele ontwikkeling van Curacao.

Ik dank u".

Na deze toespraak gaf de minister-president gehoor aan de uitnodiging van Curom's programmaleider, de heer Auke Cloo, de voor het Regeringskantoor geparkeerde wagen te bezichtigen. Hierbij was eveneens aanwezig de heer Henk Dennert van de Regeringsvoorlichtingsdienst.

Via de reportagewagen vonden reeds verscheidene proef-uitzendingen plaats en verder werden ermede al tal van bandopnamen vervaardigd, o.m. op Montagne. Vanmorgen in alle vroegte vertrok de wagen naar Hato, waar de Curom en leden van de Curacaose Jeugdomroep de gast waren van de Marine Luchtvaart Dienst.

C.C.C.-kwartiertje

In het C.C.C.-kwartiertje, dat hedenavond om kwart over negen via de Curom wordt uitgezonden, zal er een repetitie van het muziekkorps van de buurtvereniging Montagne te beluisteren zijn. (Gesproken reportage met klankbeelden).

MILO DIAZ
en
THELMA BOSKALJON

hebben het genoegen U kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun dochter

Madeline

met de heer

Jacques M. Statius van Eps

JOHAN M. STATIUS VAN EPS
en
ETNA STATIUS VAN EPS ARENDS

hebben het genoegen U kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun zoon

Jacques

met mejuffrouw

Madeline Diaz

De Huwelijksvoltrekking zal plaats vinden op Maandag 7 September a.s. te 19.45 uur in de Kathedraal van de Heilige Rozenkrans te Pietermaai.

Receptie: Curacaosche Sport Club 20.30 - 23.00 uur

Gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te beschouwen

VANDAAG:

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„Escape from red rock".
In het engels met spaanse tekst.

Roxy, 7.00 en 9.00 uur:
„Madchen ohne zimmer" (Meisjes zonder kamer) in het duits met hollandse tekst.

West-End 7.00 en 9.00:
„Paniek in Gibraltar".
(I sette dell'orsa maggiore)

Caribe, 8.00 uur:
„La otra mujer" (Female animal)

Royal, 8.00 uur:
„La barrera de fuego" (Flame barrier)

Cine-Truck:
Voorstelling op Montagne.

Theater Asiento 19.00:
„A day to remember".

MORGEN:

Cinelandia 7.00 en 9.00:
„War of the satelites" in het engels met spaanse tekst.

Roxy, 7.00 en 9.00 uur:
„Rio Bravo".
In 't engels met spaanse tekst.

West-End 7.00 en 9.00:
„The crooked circle"
In 't engels met spaanse tekst.

Caribe, 8.00 uur:
„Codicia".

Royal, 8.00 uur:
„Cross up".

Theater Asiento:
8.30 uur: „Der Apfel ist ab" in het duits met nederlandse onderschriften.

EMMASTAD

Wachtdiensten
Shell Curaçao N.V.
Telegram Afdeling

kantoor open 07.00 - 23.30	tel.	2307
J. N. F. Jung 23.30 - 07.00	"	3353
b.g.g.	"	2400

Afdeling Personeel
J. D. Plantijn, Punta Cardónweg 2
tel. 0-43351
B.g.g. nadere inl. tel 2400

Materialen Dienst
E. A. Weeman " 4446
C.S.M. *Rederij Scheepsagentschappen*
N. Schermer " 3354

Theater Asiento
„A day to remember".
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

De republiek Congo die deel uitmaakt van de Franse gemeenschap, zal een vlag krijgen die bestaat uit drie verticale banen, een groene, een rode en een gele. De wetgevende vergadering heeft deze vlag goedgekeurd.

— Twee uur heeft de politie van Dublin werk gehad om een straatgevecht tussen twee groepen opgeschoten jongens te beëindigen. Zestig agenten namen het op tegen 300 Nozems en wisten tenslotte de rust te doen weerkeren.

Spanje eist regeling van de kwestie-Gibraltar

Heeft De Rots nog betekenis voor de Westerse defensie?

(Van onze correspondent in Spanje)

Het is niet onwaarschijnlijk dat Engeland, na eindelijk na jaren bloedige strijd en moeizaam onderhandelen een oplossing voor het eiland Cyprus te hebben gevonden, geconfronteerd zal worden met een nieuw probleem aan de Middellandse Zee, Gibraltar. Jarenlang heeft de Spaanse regering via haar gecensureerde pers uitsluitend op de twaalfde oktober, de dag van de „Hispanidad", aandacht voor de kwestie Gibraltar gevraagd. Gedurende de laatste maanden is men bijna voortdurend met dit onderwerp bezig en in bedekte termen heeft men te verstaan gegeven dat, nu de kwestie Cyprus uit de wereld is, het raadzaam is tegelijkertijd die andere twee problemen, Gibraltar en Malta op te lossen. De Spaanse pers dringt met bepaald vinnige bewoordingen hierop aan en naar men mag aannemen, geïnspireerd door de regering die bij monde van generaal Franco sedert jaar en dag verklaart ook deze kwestie voor Spanje te zullen regelen.

Inleiding tot dit hernieuwde offensief vormde een redevoering die de Spaanse ambassadeur in Amerika, Don Manuel Aznar voor de vierde commissie van de algemene vergadering van de Verenigde Naties enige tijd geleden heeft gehouden en waarin hij stelde dat Spanje niet langer kan zwijgen over het voortdurende Britse beheer over de rots van Gibraltar. Wat de politieke overtuiging van de Spanjaarden ook mag zijn, er heerst in het land absolute eenstemmigheid over het feit dat dit laatste voorbeeld van koloniaal beheer dat nog in Europa bestaat moet verdwijnen. Spanje wenst evenwel een vreedzame oplossing van dit geschil. „Wij hebben de hoop niet verloren dat dit probleem opgelost kan worden langs wegen van recht, moraal en rechtvaardigheid, in overleg, dat kan geschieden in de sfeer van de zuiverste vriendschap". Het kan zijn dat militaire overwegingen in het verleden een rol hebben gespeeld, maar door de huidige hechte positie van Spanje in het westerse verdedigingsblok, zijn die thans komen te vervallen. De Spaanse regering weigert aan te nemen dat niet op korte termijn middelen kunnen worden gevonden voor een waardige oplossing, die zal bijdragen tot versteviging van de wereldvrede en de goede relaties onder de volkeren.

De Britse regering heeft op deze verklaring geen commentaar gegeven, daar zij niet van zins is enigerlei overleg te openen en zich het recht op de soevereiniteit over Gibraltar wenst voor te behouden.

Geen Engelse zee

Volgens het toonaangevende Madrileense dagblad „Ya", bestaan er tenminste nog drie kankergezwellen in het Middellandsezee-gebied. Malta, Gibraltar, de Britse relaties met Egypte en tenslotte in zekere mate ook nog Cyprus. Wat, zo vraagt het blad zich af, wint Engeland ermee deze kwesties in stand te houden? Het Suez-kanaal is verloren en de suprematie in de Middellandse Zee is geheel overgenomen door de Amerikaanse 6e vloot. De Britse halsstarrigheid beheerst en bedreigt het gehele gebied, terwijl de „Latijnse Zee" toch al lang geen „Engelse Zee" meer is. „Waar is het oude Britse principe van het compromis gebleven?", stelt „Ya". Het is bedroevend te ervaren dat dit alleen schijnt te bestaan voor de Indiërs, de Maleiers en de Afrikanen, maar niet voor de Europeanen die als laatsten aan het oude koloniale stelsel zijn onderworpen.

Engeland is van mening dat het ongepast is dat bevriende naties in een periode van grote wereldspanningen elkaar over een zo onbeduidende zaak als Gibraltar in de haren vliegen. Spanje vindt dit een beledigende uitdrukking, omdat het land niets anders doet dan wijzen op zijn nooit beëindigde soevereine rechten, die zijn vastgelegd in de vrede van Utrecht. „Spanje bedigt niemand, wanneer het het zijne opeist". Het verdriet de Spanjaarden dat niet naar de mening van de oorspronkelijke bewoners van Gibraltar kan worden gevraagd, omdat die niet meer bestaan en de wijk hebben genomen naar het naburige, op Spaans grondgebied gelegen San Roque. Maar alle geïmmigreerde „Gibraltareños" willen zonder uitzondering terug naar een desnoods arm, maar Spaans Gibraltar. Lichtelijk dreigend laat Spanje erop volgen: „Wat wil Engeland: een smadelijke nederlaag wanneer de kwestie voor de Verenigde Naties wordt gebracht, of een waardige oplossing via vreedzame onderhandelingen?"

Met niet geringe woede en een zekere mate van leedvermaak hebben de Spanjaarden het bericht vernomen dat de Britse regering aan een „syndicaat van zakenlieden" toestemming heeft verleend op Gibraltar enige speelzalen te openen. Het is de eerste maal dat officieel permissie wordt gegeven om in het Sterling-gebied te spelen. Dit besluit heeft ten doel de moeilijke economische positie van de rots te versterken en gehoopt wordt dat eerlang Gibraltar eenzelfde faam zal genieten als Nice en Monte Carlo. Hiermede tonen de Britten volgens de Spanjaarden hun ware poker-face. Want deze toestemming accentueert dat Gibraltar voor de Britten niets anders is dan een kolonie omdat zij altijd de stelregel hebben gebezigd „dat de kolonies nuttig zijn om er datgene te doen wat in het moederland verboden is". Voorts glimlacht men bij deze geste van onmacht omdat Engeland hiermee bewijst dat Gibraltar niet langer een onontbeerlijk verdedigingspunt is, want in een vesting herbergt men geen speelholen. De rots moet een vermaakcentrum worden, en daarover zullen volgens de Spanjaarden zelfs de apen die er huizen lachen.

Argumenten vervallen

Inderdaad verkeren de Engelsen op Gibraltar in een twijfelachtige positie, omdat het merendeel van de argumenten, waarmee zij zich tot nu toe op de rots hebben gehandhaafd zijn vervallen. Het is de grote vraag of de trotse piek in het uiterste zuiden van Spanje met zijn tot museumstukken verouderde kanonnen, nog wel enige betekenis heeft in het westerse verdedigingsstelsel. Indien het westen er nog enig belang aan hecht, is het bovendien een vraag of Spanje, gezien zijn positie als westers bondgenoot niet zelf het beheer over dit punt kan uitoefenen. Amerika heeft immers aan Spanje aanmerkelijk belangrijker bases toevertrouwd dan Gibraltar ooit geweest is of worden zal. De havenwerken van Rota bij Cadiz, die van Valencia en de vliegvelden van Sevilla, Madrid en Saragossa, behoren tot de meest doeltreffende Amerikaanse steunpunten in Europa. En het beheer erover, zelfs het commando is door de Verenigde Staten in het kader van Spaans-Amerikaanse verdragen van 1952 geheel in handen van Spanje gegeven. In feite zijn al deze bases Spaans eigendom, waar de Spaanse vlag wappert en de Amerikaanse bezetting slechts is toegevoegd aan de Spaanse.

In dit beeld doet de Britse soevereiniteit over Gibraltar vreemd aan en de Spanjaarden zijn zich er wel van bewust dat, indien Engeland bij een eventuele behandeling in de Verenigde Naties een meerderheid zou weten te vergaren, die meerderheid zal zijn gevormd op volkomen opportunistische gronden, omdat het Sovjetblok de vriendschap van Albion zal prefereren en Amerika om der wille van de goede vrede zich van stemming zal onthouden. Geen wonder, dat Engeland tegenover de nerveuze Spanjaard in dit spel zijn hooghartige pokerface kan blijven tonen. De Britse sergeant-majoor, die speciaal is aangesteld om de apen op Gibraltar te voeren — het bijgeloof wil dat de Engelsen op de rots blijven, zolang de apen er zijn — hoeft voorlopig niet te worden ontslagen.

Britse japon voor mevrouw Chroesjtsjef

Charles Creed, een van Groot-Brittannië's vooraanstaande mode-ontwerpers, is uit Londen naar Moskou gegaan met een doos, welke een japon bevat, die hij voor Khroesjtsjevs echtgenote heeft ontworpen aldus meldt het A.N.P. Het is een wollen japon, bourgogne-rood, met een nogal wijde rok, vijftien en een halve duim van de grond af en geschikt om de namiddag en des avonds gedragen te worden. De japon heeft een V-hals met een liggende kraag en drie-kwart mouwen. Er behoren weer zeer mooie ceintuurs bij, een brede en een smalle. De heer Creed reist per bus naar Moskou, via Brussel, Berlijn, Warschau en Leningrad. De doos, waarin de japon is verpakt, werd speciaal ontworpen en met een rood lint gesloten.

— Onderzoekingen op de bodem van de Zwarte Zee bij de Kaukasus hebben Russische oudheidkundigen tot ~~de overtuiging~~ gebracht. dat de verzwolgen Griekse kolonie Dioskoeria vijf eeuwen ouder is dan men aannam en uit 1000 voor Chr. stamt. Men vond een oude toutwinnerij uit 900 v. Chr., een grasheuvel, nederzettingen en delen van zwart geverfde schepen.

—. De Unesco heeft van de economische en sociale raad van de V.N. opdracht gekregen een plan op te stellen voor technische hulp bij de ontwikkeling van voorlichtingsmedia in ten achter gebleven landen, aldus heeft „Arbeiderbladet" gemeld. Dit plan zal televisie, radio, film, kranten en nationale persbureaus omvatten.

Tragische kortsluiting

Onder deze kop publiceerde DE VOLKSKRANT zaterdag l.l. een redactioneel artikel naar aanleiding van de ongeregeldheden tussen jeugdige Amsterdammers en de politie welke verleden week herhaaldelijk plaats hadden. Enige tijd geleden publiceerden we reeds een artikel van onze Romeinse korrespondent over het euvel „nozem" in Italië. Hieronder laten we het VOLKSKRANT artikel volgen:

In de hoofdstad (bedoeld is Amsterdam — red.) is men plotseling opgeschrikt door de houding die de opgeschoten losse jeugd, bijgenaamd „nozems", aanneemt tegen de politie. Er zijn klappen uitgedeeld, die ook wel eens verkeerd vallen. De nozems vinden het machtig en grijpen 's morgens naar de kranten om over zichzelf te lezen. Ook een deel van het publiek vindt het machtig, blijkens het steeds toenemend aantal nieuwsgierigen, dat 's avonds de stad intrekt om de brutale uitdaging aan de ene kant en de politionele charges aan de andere kant vooral niet te missen. De politie zal zich hebben te beraden hoe de toenemende onrust de baas te worden en of zij aan de hand van een eenvoudig artikel van de Algemene Politieverordening veel méér zal kunnen uitrichten dan zij tot dusver heeft gedaan tegen het vechten, schreeuwen, tieren en anderen overlast aandoen van bendes baldadige jongelui. Hopelijk zal de politie wat efficiënter durven optreden, zonder het alleen maar te zoeken in charges met de blanke sabel en gummistok. Snelle razzia's en de mogelijkheid van een onmiddellijke bestraffing heeft men ook in het buitenland gevonden — in New York kent men de nachtrechter die snel vallen doeltreffender toe te slaan.

Wat de nozems zelf betreft: hun verschijning begint velen te verontrusten. Zij zijn echter niet zo interessant als zij zich willen voordoen. Zij zijn voor het merendeel de trieste slachtoffers van een grenzenloze verveling. Achter elke „gewone nozem" — dus niet het misdadige element dat ook in de massa der nozems onderduikt! — staat een mislukt ouderlijk huis met ouders die er allang niet meer „zijn", geen invloed meer willen of hebben. Overdag zijn de nozems voor het merendeel losse arbeiders, van allerlei soort. 's Avonds vervelen zij zich, gaan de straat op, waar zij zich ook vervelen. En verheffen hun stem tegen alles en ieder die hun de les zou willen lezen, ook als zij te vrij zijn geweest tegen een meisje of een passerende vrouw hebben uitgelachen.

—x—

Het begrip „nozem" is internationaal. Het is niet voorbehouden aan Amsterdam of enig andere stad. Het begrip dekt meer dan een bende of van een troep raddraaiers. De nozems vormen reeds een generatie. Er zijn goede nozems. Wanneer ze slecht zijn zijn ze niet slecht geboren, maar slecht gemaakt. De oudere generatie staat voor hen met lege handen, want zelfs voor hun vrije tijd vinden zij geen ander aanbod dan wat zij zelf erop kunnen verzinnen. Nozems „nemen" weinig meer van ouderen, vooral niet wanneer deze met het gezag zijn bekleed, want het gezag heeft zich in eigen huiselijke kring tot een aanfluiting gemaakt. Nozems spuwen naar de gelakte automobiel die hen voorbijrijdt en naar de gelakte beschaving die men hen voorhoudt. Een in het zwart geklede agent die een gummistok of sabel trekt, vereenzelvigen zij met de politiek en de terreur waarover zij in de kranten lezen. Nozems verafschuwen de kranten om de berichten over atoombommen en geleerden die met 225 gram vergif de gehele mensheid zouden kunnen verdelgen. In diezelfde kranten lezen ze van tijd tot tijd ook de berichten over hun tonguitsteken tegen de beschaving. Is het wonder dat zij dat geweldig vinden? En ieder nieuw bericht over hun daden stijft hen in deze daden. Dat is de tragische kortsluiting tussen nozem en krant, wier plicht het is het nieuws te geven. Tussen nozem en maatschappij is het al lang helemaal mis. Daar zal men iets aan moeten gaan doen. Dat is zelfs geen taak meer, in laatste instantie, voor de politie alleen. Dat is een taak voor diegenen onder ons, die durven aanvaarden, dat er al goede nozems bestaan die ons uiterste aan begrip niet kunnnen blijven ontberen.

Heer Bommel en de dankputters

3605. — Juist", zei heer Bommel. „Een luik; heel gewoon. Daar beneden zal de waterleidingbuis lopen — en waarschijnlijk is er een lek. Dat is dan natuurlijk de reden van ons buitensporig waterverbruik."

„Maar ik hoorde plassen", wierp Joost tegen. „Geen regelmatig geklater, als ik me zo mag uitdrukken, maar weer een wanordelijk gesop."

„Voor alle dingen is een nuchtere verklaring", zei heer Ollie. „Dat zei mijn goede vader altoos en daar houd ik mij aan. Kijk maar."

Zo sprekende opende hij het luik en wierp een blik naar beneden.

„Een put", hernam hij. „Een diepe put. En daar helemaal onderaan is een vochtige glinstering. Nu ik de hoofdkraan weer heb dichtgedraaid, is het water bezig weg te zakken . . ."

„Water is bezig weg te zakken", murmelde een stem uit de diepte.

Joost slaakte een kreet, doch heer Bommel schudde kalmerend het hoofd. „Een echoput natuurlijk" verklaarde hij, „heel gewoon."

Maar de trouwe bediende was achter hem opgesprongen en staarde verwilderd naar een kleine gedaante, die hem haastig passeerde.

„Ik zal het bewijzen", vervolgde heer Bommel. „Luister goed!" Hij boog zich dieper over de put en riep met heldere stem: „Joehoe! Wie is daar?"

Even bleef het stil; toen riep de put hol terug: „Joehoe! Ik ben het!"

„Zie je wel?" vroeg heer Ollie tevreden. „Een echoput, net als ik zei."

Toen merkte hij, dat Joost met grote snelheid de kelder uitrende. Doch voordat hij tijd had om zijn misnoegen hierover te uiten, begon er plotseling water in de put te stromen

Centrum van Amsterdam toneel van relletjes

Het centrum van Amsterdam is verleden week iedere avond het toneel geweest van veldslagen tussen de politie en op relletjes beluste nozems. Het uitdagende optreden van de nozems neemt steeds ernstiger vormen aan; de getriterde politieagenten zijn zelfs met messen bekogeld.

De nozems verzamelden zich op de Dam tot een troep van naar schatting 125 man en klokslag acht uur zette deze zich in beweging in de richting van de Kalverstraat. Door de drukke Kalverstraat trokken de nozems naar het Koningsplein. Vandaar wilde ze waarschijnlijk verder oprukken naar het Leidsenplein, maar op de brug over de Keizersgracht in de Leidsestraat had de politie maatregelen genomen.

Er stonden zes agenten onder leiding van een insypecteur op de brug, die zich in slagorde opstelden, toen de groep nozems in zicht kwam. De politiemacht was een onverkomelijk obstakel voor de horde. De gehele troep nozems werd hardhandig uiteen geslagen.

Het begon maandagavond in de omgeving van het Weteringscircuit, waar ongeveer tweehonderd joelende, uitdagende nozems een flink pak slaag kregen met de sabel en de gummistok. Ruim een uur lang hadden ze de politie door hun treiterende houding daarom „gesmeekt".

Dinsdag was het „raak" op de Haarlemmerdijk, waar bromfietsnozems het verkeer in gevaar brachten en niet wilden ophouden, toen de politie hun dit sommeerde.

's Nachts omstreeks twaalf uur maakten ongeveer twintig nozems op de Dam en in de omgeving van de Nieuwendijk kennis met de sabel, nadat ze politie hadden getart.

Woensdagavond voerde de politie op de Dam vier charges met gummistok en sabel uit. Een tiental raddraaiers werd aangehouden en naar het politiebureau gebracht.

Vrijdagavond was het optreden van de nozems zo driest, dat het geduld van de politie opraakte. Tussen tien en elf uur gooide nozems op de Dam messen naar cargerende politiemannen. Een agent werd aan zijn pols gewond. De nozems deden „hun best" en de politie sloeg harder. In de wachtkamer van het Binnengasthuis zaten op een bepaald ogenblik veertien nozems, die door sabeltikken waren gewond. In het politiebureau Warmoesstraat werden acht raddraaiers binnengebracht, onder wie drie meisjes. Bij ongeregeldheden op het Leidseplein werden negen jongemannen aangehouden. Op het Leidseplein werden eveneens rake klappen uitgedeeld, waarbij ook mensen werden geraakt, die alleen maar kwamen kijken.

(Wij verwijzen onze lezers naar het zeer lezenswaardige redactionele artikel van De Volkskrant: Tragische Kortsluiting — red.)

Nozem-fenomeen

De „Osservatore Romano", het niet officiële blad van Vatikaanstad, heeft aandacht gewijd aan het verschijnsel Nozem. Het noemt het Nozem-fenomeen een „invasie van menselijke termieten, waardoor de maatschappelijke struktuur wordt aangevreten en vernietigd kan worden".

De Nozems zijn de erfgenamen van de katastrofe der beide wereldoorlogen en de daaruit voortvloeiende ideologie en filosofie, aldus het blad.

Ministerraad in Rood China keurt besluiten van Centrale Comité goed

De ministerraad van communistisch China heeft gisteren zijn goedkeuring gehecht aan de beslissingen, die door de achtste voltallige zitting van het centrale comité, die van 2 tot 16 augustus te Yoesjan is gehouden, zijn genomen, met name die betreffende de economische objecten, die in 1959 moeten worden verwezenlijkt, aldus meldt Nieuw China.

Ook is besloten een nieuw ministerie op te richten voor de constructie van landbouwwerktuigen. De hoofdtaak van dit nieuw departement is de mechanisatie van de plattelandseconomie te versnellen. Het ministerie zal worden beheerd door Tsjen Tsjeng-Jen, die tot dusver adjunct-hoofd was van de afdeling landbouw van het centrale comité van de Chinese communistische partij.

Atoom-conferentie in Geneve verdaagd

De atoomconferentie in Geneve is verdaagd tot 12 oktober.

In conferentiekringen is gezegd, dat de Russische afgevaardigde Tsarapkin het westelijke voorstel om de conferentie op te schorten heeft gesteund.

De Amerikaanse afgevaardigde Wadsworth zei, dat de V.S. en Engeland het erover eens waren, dat een onderbreking van enkele weken wenselijk zou zijn.

De Britse afgevaardigde, Wright, heeft de nadruk gelegd op de betekenis van de overeenkomst tussen oostelijke en westelijke geleerden over methoden om ontploffingen op zeer grote hoogte te registreren. Het scheen hem toe, dat de Sovjet-Unie en het Westen elkaar dichter genaderd zijn t.a.v. de kwestie van de bezetting van de ongeveer 180 controleposten over de gehele wereld.

Verwacht wordt, dat de belangrijkste meningsverschillen de volgende maand te Washington door Eisenhower en Chroesjtsjef besproken zullen worden.

Nieuwe wet in ITALIE tegen straatsschenderij

Italië zoekt nieuwe middelen om een einde te kunnen maken aan de straatschenderij van de nozems, die daar onrustbarende vormen is gaan aannemen. Er is een wetsontwerp ingediend door een christen-democratische afgevaardigde, waarin nieuwe soorten straffen voor jeugdige delinquenten worden voorgesteld.

De politie had reeds instructies zeer streng op te treden tegen ordeverstoringen van de nozems, maar evenals in andere landen bieden de bestaande wetten te weinig mogelijkheden.

Volgens het nieuwe wetsontwerp zouden jongelui die in groepen van meer dan twee op straat proberen op te vallen door hun onrustig gedrag, als „maatschappelijk gevaarlijk" veroordeeld kunnen worden. Bij de nieuwe straffen wordt voorgesteld deze delinquenten als uiterste maatregel vergunning om te werken te ontnemen. Ze zouden ook hun rechten op uitstel van dienstplicht verbeuren. Dit is vooral bedoeld voor studenten. Bij de nozems die in Italië door de politie de laatste tijd werden aangehouden. bleken veel jongens uit vooraanstaande families te zijn.

Vrijdag hield de politie in Milaan een razzia in de straten en bars van de stad.

Tweehonderd jongelui werden meegenomen naar het politiebureau. maar de meesten konden na een verhoor weer naar huis gaan. Zesenzeventig van de nozems bleven in arrest. Zij konden ervan beschuldigd worden klanten in de bars te hebben lastig gevallen of meisjes op straat niet met rust te hebben gelaten.

(Onze Romeinse korrespondent wees er onlangs reeds op dat men in Italië enige tijd geleden het begrip „nozem" ontdekt heeft en dat men nu iedereen alles wat afwijkt van het normale maar met „nozem" betitelt. — red.)

Het Verbond van Nederlandse Werkgevers schrijft een prijsvraag uit onder beroepsschilders. Een prijs van vijf duizend gulden wordt beschikbaar gesteld en is geïnspireerd op de industrie. Sluiting van inzending 20 oktober. Werkstukken kunnen worden ingezonden aan het Gemeentemuseum waar men maximaal vijftig werken zal exposeren. Inlichtingen aan het Jury-secretariaat Kneuterdijk 8 te Den Haag.

Na veertig jaar leraren

(Van een medewerker in Nederland)

„Het jeugdvraagstuk is niet zo nijpend als sommigen ons wel willen doen geloven. De jeugd heeft nu eenmaal altijd iets anders gewild dan de haar voorafgaande generatie. Met dit verschil: de jongeren van nu uiten zich meer. Maar moeten we daar een drama van maken?". Dr. B. J. J. Duncker, wiens nuchtere uitspraak hier wordt geciteerd, heeft een gezagdragende stem in het kapittel der pedagogen. Dit gezag berust op een drieënveertigjarige onderwijservaring. Het Rooms Katholiek middelbaar onderwijs in Rotterdam heeft voor deze bioloog weinig geheimen. Voordat hij in 1919 verbonden werd aan het toen opgerichte St.-Franciscuscollege in Rotterdam — de eerste instelling voor m.o. op katholieke basis in de Maasstad — had hij reeds drie jaar voor de klas gestaan op lagere scholen in het Brabantse. Hij is in Amsterdam geboren. in maart 1898. In zijn onderwijzerstijd legde hij zich toe op de biologie, welk vak hij ook ging doceren aan het jonge St.-Franciscuscollege. In 1935 promoveerde hij aan de Rijksuniversiteit te Utrecht. De periode aan het Franciscuscollege heeft tot 1948 geduurd. Bovendien had dr. Duncker sinds 1922 les gegeven aan het Dordrechts gemeentelyceum. Dit alles moest echter terzijde worden geschoven, toen men hem vroeg de directie op zich te nemen van een in Rotterdam-zuid te stichten R.K.H.B.S., voor het eerst in Rotterdam op co-educatieve grondslag. In zuid bestond reeds geruime tijd een behoefte aan een r-k. middelbare school. Het nieuwe St.-Montfortcollege zou aan deze behoefte moeten gaan voldoen. De eerste ontwikkeling ging gepaard met grote financiële zorgen. De leerlingen stroomden toe. Nu na elf jaar is het schoolgebouw, dat aanvankelijk slechts gedeeltelijk werd gebruikt, te klein geworden. De zorg voor uitbreiding zal dr. Duncker echter niet meer op directe wijze behoeven te dragen. Met ingang van 1 september is hij benoemd tot rijksinspecteur van het gymnasiaal en middelbaar onderwijs, vier jaren voordat hij volgens de geldende regels, van zijn pensioen zou kunnen gaan genieten.

Uiteraard heeft de kenner van het Rotterdams onderwijs — zelf in hart en nieren Rotterdammer, ondanks het Amsterdamse verleden, dat maar zes jaren duurde — wel enige kernachtige uitspraken over het m.o. in de Maasstad. „Wij zijn te laat hier begonnen, vooral met het katholiek middelbaar onderwijs. Vele steden waren ons voor. Deze schade, veroorzaakt door een chronologische achterstand van misschien een tiental jaren, zal slechts na geruime tijd teniet zijn gedaan."

Als directeur heeft hij met lede ogen vele leerkrachten uit Rotterdam zien vertrekken. Dr. Duncker acht dit te wijten aan het woningprobleem. Toch staat — ook in Rotterdam — het onderwijs op behoorlijk peil. De vele gesprekken met buitenlandse onderwijsdeskundigen, die de jonge school in zuid bezochten, hebben dr. Duncker in deze mening gesterkt. „Er moet uiteraard wel iets veranderen," voegt hij er voorzichtig aan toe.

Dr. Duncker houdt van Rotterdam. Ook nu zou hij er niet weg willen, zelfs als dit zijn benoeming in de weg zou hebben gestaan. „Het is een werkstad, het materialisme speelt er een grote rol — hoewel niet zodanig, dat er voor cultuur geen plaats is — maar ik ben aan deze stad gehecht." Een zienswijze overigens, die zijn echtgenote volkomen deelt.

We troffen dr. Duncker op de dag dat zijn benoeming officieel werd bekendgemaakt, in Katwijk, genietend van zijn vakantie. „Neen, concludeer nu niet direct dat ik een „strandman" ben." Nu hij eens terugblikt op die veertig Rotterdamse jaren, komt hij tot de ontdekking dat het omgaan met jonge mensen, met het levend materiaal hem toch wel het meest heeft geboeid van alle aspecten van het leraarsvak....

Zijn hobbies, waar eigenlijk nooit tijd voor was: autorijden en l..en ook natuurlijk vaklitteratuur. „Die gymnasiale afdeling van het Montfortcollege zal er ook wel komen," zegt hij peinzend en het lijkt, alsof dat gebouw in zuid hem maar niet wil loslaten. Een onderwijsman in hart en nieren. Dat is de ene dr. Duncker. Een wetenschapsmens aan de andere kant. Een combinatie van beide heeft veertig jaar lang het r.-k. middelbaar onderwijs in Rotterdam gediend en tot bloei gebracht.

Dr. B. J. J. Duncker

Venezolaanse cinco y seis

In topvorm verkerende favorieten, zorgen voor grote „mercado-libre"

Onze „fija" VILLARICCA (llave 2) wint op het nippertje de tweede race

Het is pluvios zondag jl. niet gelukt een spaak in de wielen der favorieten te steken, want naar de prestaties van deze dravers te oordelen, verdedigden zij hun kleuren op grootse wijze, om zodoende voor een grote „mercado libre" te zorgen. De race-trace te „La Rinconada", die totaal in een modderpoel veranderd werd, is geen fiasco (zoals altijd het geval is) voor de favorieten geworden. In totaal zegevierden vijf dezer dravers, maar de enige „batacazo", die met de overwinning ging strijken, was echter geen „surprise" voor vele fans van het cinco-y-seis-spel, want naar de goed ingevulde cuadros te oordelen, was het geen onbekende. In deze „mercado libre" waren wij ook bijna betrokken geweest, indien wij Pourquoi-Pas en llave tres (Olympic) in onze cuadro van 96 bolivars geplaatst hadden, in plaats van in die van 32 bolivars. Wij moeten echter tevreden zijn, want naar de cuadros van „La Fusta" te oordelen, hadden zij met al die cuadros samen niet één met zes paarden. Onze „fija" heeft ons van de week weer niet teleurgesteld en won op prachtige wijze. Onze „batacazo" echter heeft zijn versnellingen te laat ingeschakeld en werd zodoende no. 2. Bij de cuadros met de zes winnende paarden werden gisteravond nog 37 bij gevonden (wat tot nog toe niet officieel is). Bij de cuadros met vijf paarden (ook niet officieel) werden er nog 801 gevonden. Het totaal met de cuadros van zes, is 129 formulieren en 2813 cuadros met vijf paarden. Het bedrag voor de cuadros met zes paarden is (niet officieel) 7134.75 bolivars. De formulieren met vijf paarden (ook niet officieel) zijn elk 216.70 bolivars waard. Het totaal bedrag bedroeg 2.739.235 bolivars.

Primera válida (1800 meter)

Na vijf keren op de race-track te Venezuela verschenen te zijn en pas twee weken geleden zijn eerste overwinning geboekt te hebben, behaalde in deze primera válida **PRINCIPE Z** met leerling-jockey Carlos Marquez zijn tweede viktorie te Venezuela. Heel spannend was de start van deze wedstrijd, waar Cinco Centavos, Don Teofilo, Neto en Principe Z om de kop vochten. Na ongeveer honderd meter zij aan zij gedraafd te hebben, ging toen op de 700 meter Principe Z zijn superioriteit ten toon spreiden. Met een sprint gelijk de beste meesters, nam hij de kop van Cinco Centavos over en met alles waarover hij beschikte, verdedigde hij verder zijn favorieten-kleuren. Zijn positie werd enigszins benauwd toen het paard Neto vlak voor de eindstreep als een wervel wind kwam aanstormen, maar met ferme hand joeg jockey Marquez zijn paard over de finish-lijn. Tweede werd Neto derde en vierde waren Cinco Centavos en Hyparco.

Segunda válida (1700 meter)

Zijn kunnen demonstrerend, won **PICO BLANCO** (llave uno) zijn eerste race te Venezuela. Deze wedstrijd, die met het paard Emperor als de koploper begon, op de hielen gevolgd door Briseo, Pico Blanco, Macuto en Algido, werd slechts op de eerste honderd meters met élan gestreden. Naarmate de eindstreep in zicht kwam, werd de sprint van de favoriet Pico Blanco stukken beter. Hij veroverde de kop op zeer makkelijke wijze en distancieerde zich op zijn gemak van zijn rivalen. De afstand van 1700 meter werd dan ook in een rekord tijd afgelegd door deze draver, namelijk in 105 seconden. De tweede van de race was Briseo. Derde en vierde waren Macuto en Emperor.

Tercera válida (1800 meter)

Onze „fija" **VILLA RICA** (llave dos) met kampioen jockey Gustavo Avila, stelde ons van de week [illegible] teleur, [illegible] dat hij bijna de gehele race als vierde gefungeerd had, toch aan de „recta final" kans heeft gezien de koplopers Español en Jungle Man de loef af te steken. Dat deze wedstrijd op het nippertje door onze „fija" werd gewonnen bewezen later de foto-opnamen, die Villa Rica met een neus-verschil de zege brachten. Tweede werd dan Jungle Man derde was Bastimento en vierde werd Quorum.

Cuarta válida (1800 meter)

Deze vierde race, die speciaal voor „criollos" was uitgeschreven, werd geen overwinning voor het paard Enrocado, zoals velen gedacht hadden. De viktorie ging naar de tweede favoriet **OLYMPIC** (llave tres) met jockey Rogelio Cortez, die een „punta-punta"-overwinning op zijn rivalen wist te boeken. Cataeumbo werd no. 2 en derde en vierde waren Hypogram en Juan Griego.

Quinta válida (1200 meter)

Indien deze race over het trajekt van 1400 meter was uitgeschreven, dan had onze „batacazo" zeker de zege op zijn naam gebracht, want als een demon heeft de zoon van „Tudor Minstrel" aan de eindspurt getracht de finish-lijn als eerste voorbij te draven, maar de reakties van jockie Camacaro waren enigszins laat om de koploper en tevens winnaar van deze race **POURQUOI-PAS** met Jesus Bolivar in moeilijkheden te brengen. Als tweede eindigde dan onze „batacazo" Rigadoon. Derde en vierde waren Ramillete en El Florentino.

Sexta válida (1800 meter)

Het paard Pupitre, eerste favoriet van deze laatste race, werd direkt na het beginsignaal de koploper van de race. Veel heeft deze draver niet gepresteerd, want op de 600 meter verloor het de kop aan **MEJICO I'** met leerling-jockey Pedro Santaella die op de meters terrein op zijn rivalen won. Met al zijn versnellingen en reserves ingeschakeld, versloeg deze draver met vier paardenlengte verschil zijn medestrijders. Tweede werd Aatbarah. Derde waren Ballet en El Zar vormde toen de „marcador". Pupitre, die met Bustamante op de rug zo'n goede start had, werd no. 5.

Von Manteuffel stond terecht

De voormalige Wehrmacht-generaal Hasso von Monteuffel staat thans terecht op beschuldiging van doodslag in verband met de terechtstelling van een Duitse soldaat in 1944 aan het Oostfront. Von Manteuffel, destijds bevelhebber van de zevende pantserdivisie in de Oekraine, verklaarde de verantwoordelijkheid voor de executie van de soldaat geheel op zich te nemen maar ontkende schuldig te zijn aan doodslag.

Volgens de aanklacht had Von Manteuffel geweigerd een krijgsraadvonnis te bekrachtigen, waarbij een soldaat gevangenisstaf was opgelegd. Op grond van een order van Hitler had hij daarentegen de terechtstelling van die soldaat bevolen. De krijgsraad had de soldaat niet schuldig bevonden aan desertie door lafheid maar hem veroordeeld wegens inbreuk op de discipline.

Von Manteuffel zei van mening te zijn geweest dat de soldaat zich weinig laf had betoond op het slagveld en hem bij wijze van waarschuwend voorbeeld te hebben laten executeren.

De president van het gerechtshof verklaarde dat de order van Hitler waarop Von Manteuffel zich beroept, alleen gold voor gevallen waarin de discipline gehandhaafd moest worden ter afwending van onmiddellijk gevaar ter plaatse. Dat was hier niet het geval geweest.

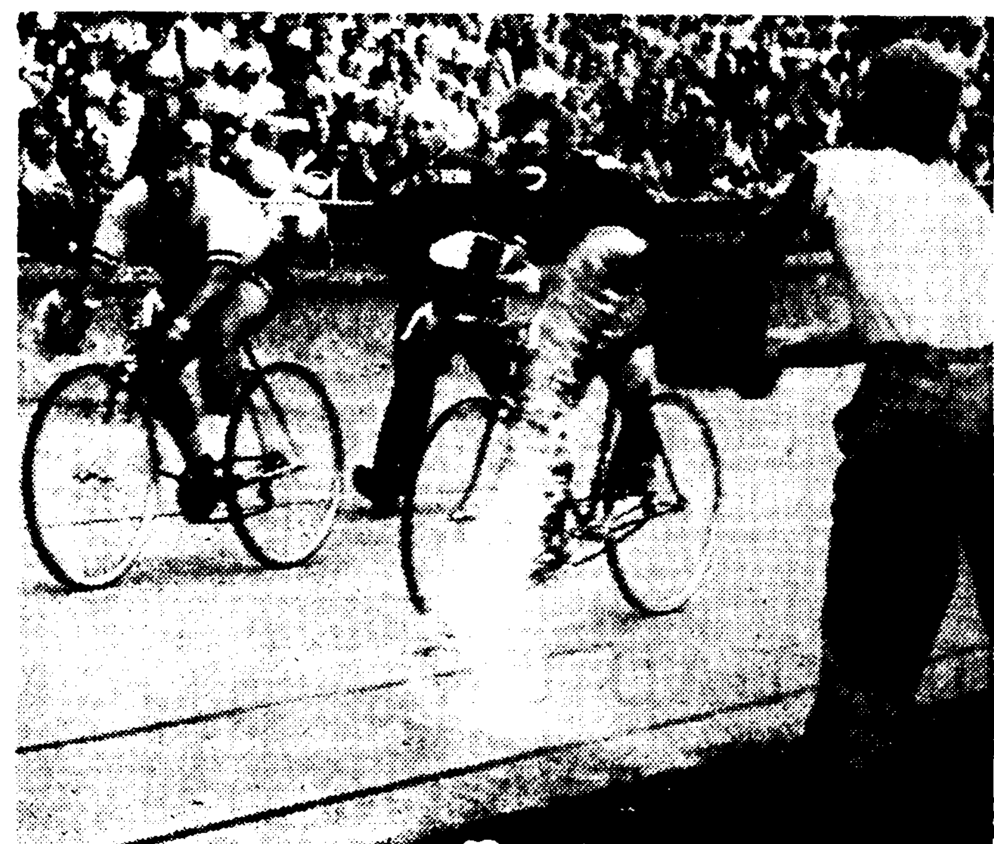
Protest in Little Rock met rookbommen

Twee traansgasbommen zetten het gebouw van de schoolraad in Little Rock vol rook, terwijl het schoolbestuur daar vergaderde. De concierge, een kleurling, zei, dat hij twee blanke vrouwen de bommen naar binnen had zien gooien. Daarna sprongen ze in een auto en reden weg. De politie vond bij de deur drie damessandalen. Waarschijnlijk is het gooien van de bommetjes een protest geweest tegen het toelaten van gekleurde leerlingen op de stadsschool. De vergadering van de schoolraad werd afgebroken en voor de veiligheid verlieten de dertig deelnemers het gebouw door een achterdeur.

In Brits Guiana is de politie strenger geworden tegenover autogebruikers en boetes zijn verhoogd tot vier - tot zesvoudige bedragen

HIPPISCH JARGON

CUADRO — Formulier of invulbiljet, dat in viervoud wordt uitgegeven.
FIJA, LINEA, CASI FIJA — Betekent een favoriet, die niet meer behoeft versterkt te worden met een ander paard.
LLAVE (sleutel) — twee of drie paarden, die een geheel vormen.
BATACAZO — Is een paard, dat geen favoriet is, maar toch een goede kans op de overwinning maakt.
FANGUERO — een paard dat in de modder heer en meester is.
MERCADO-LIBRE — Betekent „Vrije markt" ofwel beter gezegd vele duizenden goed ingevulde cuadros, die slechts heel weinig krijgen uitbetaald.
PUNTA-PUNTA of ‚TIRO A TIRO" — Betekent, dat een paard vanaf het start-signaal de leiding op zich neemt en deze tot de eindstreep behoud.
HOMESTRETCH, CAMERA LENTA, CURVA DEL SOL en RECTA-FINAL — Betekenen: 50 tot 25 meters voor de eindstreep.
CRUZA LA META VICTORIOSO — Betekent: Met veel elan de eindstreep overdraven.
MARCADOR — Betekent: het paard, dat als vierde over de eindstreep draaft

...ting van de vacantie kinderfeesten in het Olympisch Stadion. Willy A'bert tijdens een klassementswedstrijd tegen Pipe de Clown op de stadionbaan. Hier werden zij in de tweede ronde verzorgd door gooigrage waterdragers.

Het C.V.B. - voetbaljaar in vogelvlucht

(Van een medewerker)

Rustig stapte ik het stadion binnen voor de jubileumwedstrijd Jong Holland — SUBT. Plots werd er een vraag op mij afgevuurd. Waarom schrijf je niet meer in de „Amigoe"? Het was een vraag van vriend Carlos van de „Amigoe". Nee, ik behoefde geen jokkertje te maken om mij veilig te stellen. Je weet toch, zei ik, dat er anderen zijn, die de verrichtingen verslaan van onze nationale ploeg, van grote binnenlandse tegen buitenlandse klubs en van de kompetitie A-klasse. Ze doen het serieus. Ze laten u genieten van een minutenspel, zodat u voor hetzelfde geld de wedstrijd voor de tweede maal meemaakt. Ja maar, van die lange, algemene stukken, bleef Carlos nog even trekken.

Ik beloofde niets en vroeg me af, wat moet ik schrijven wanneer buitenlandse klubs niet dat spel laten zien, wat men er van verwacht, uitgezonderd Santos F.C. en Rapid. Welke voetbal-enthousiast heeft na de wedstrijden tegen de Zweedse klub „Malmö" nog aan het vertoonde spel gedacht, laat staan, gedroomd? Hebt u werkelijk in uw slaap, in uw droom de bal nog een tikje gegeven met gunstig resultaat? En uw teen of voet niet bezeerd? Wat hebt u onthouden van de ontmoetingen tegen de Zwitserse klub „Zürich"? Was het resultaat en het vertoonde spel zo uitbundig, dat u er na afloop nog gezellig over hebt zitten babbelen achter een koud pijpje of whisky? Voor sommigen was het Zweedse voetbalschoteltje misschien al heel smakelijk. Het Zwitserse was beslist aantrekkelijker. Maar dat werd weer zwaar overschaduwd door de Braziliaanse klub „Santos F.C." Pele en zijn mannen hebben Curaçao niet zo maar wat laten genieten van een gewoon zondags voetbalschoteltje, maar van een grandioosloxe schotel, geschikt voor een „fiesta grandi".

Nee, zo'n voetbalfestijn krijgen we voorlopig niet meer geserveerd. Dat soort voetbalschotels is te kostbaar. Maar ja, „Santos F.C." is nu eenmaal een klasse apart. Voor mij was het **de** wedstrijd van het jaar. En voor onze nationale ploeg, die zich aan het sublieme spel van Santos optrok tot voor Curaçao ongekende hoogte, ook. Nee, zo iets had voetbalminnend Curaçao nog niet gezien. Ook niet in de glorietijd van Dagadan, Camaco en Sjon Rey. Het was een wedstrijd om nog dikwijls met genoegen aan te denken. Om nooit meer te vergeten. Er zijn er zelfs geweest, die het jammer vonden, dat Pele geen doelpunt maakte. Ze hadden graag met een punt meer verschil willen verliezen, als Pele maar gescoord had. Alleen uit sympathie voor die knaap. Mogelijk doet er zich nog wel eens een kans voor. „Santos F.C." kan wel duur zijn, maar toch durf ik zeggen: „tot ziens"!

Dit heeft beslist niemand gezegd na het vertrek van „Saprisa". Wie denkt of praat er nog over Saprissa met zijn tik-tak-spelletje, dat bij hun bezoek aan Curaçao nog te goed was voor onze nationale ploeg. Het was maar een kleine nederlaag, die we moesten slikken, maar die was al bitter genoeg. Toch mochten we nog stilletjes stiekum blij zijn met de 0—1 nederlaag. Weet je nog, dat alle toeschouwers met de ogen knipperden, toen die Saprissa-speler in de laatste fase van de strijd de bal hard tegen de Curaçaose paal plaatste, in plaats van tussen de palen. Ik heb indertijd niets van dat dreigende moment gelezen in de kranten met de Nederlandse taal. Misschien heb ik niet goed gelezen. In ieder geval zaten de Curaçaoënaars met een „echt" voetbalhart, toch wel min of meer in de put. En zakten er nog wat dieper in, toen onze Arubaanse vrienden datzelfde Saprissa met lege handen naar Costa Rica terug stuurden.

De bekerfinale

Het is niet mijn gewoonte een scheidsrechter uit te jouwen of uit te fluiten, hem te bekritiseren of af te kammen. Wat niet wegneemt, dat ik wel eens denk: dat zou ik anders hebben beslist of opgelost. Zo'n geval deed zich voor op Koninginnedag bij de bekerfinale SUBT — Jong Holland. Het was de scheidsrechter zijn goed recht de Jong Holland-speler uit het veld te zenden. Maar omdat het een feestelijke sportgebeurtenis was, waaraan een paar duizend mensen deelnamen, zou het, naar mijn mening, een prachtprestatie zijn geweest, wanneer de scheidsrechter het **zware geval** op taktisch sportieve wijze had opgelost. Nu werden behalve die ene speler alle aanwezigen gestraft vanaf de eretribune tot op de staanplaatsen. Want de wedsrtijd werd gestaakt. Het was een triest geval op een dag als Koninginnedag, wanneer men alleen maar denkt aan grote verlenen en aan vreugde. Een schone gelegenheid om als sportman te schitteren, bleef onbenut. Jammer.

Juni was slechte maand

Na de trieste uittocht uit het stadion van de gestrafte menigte stond er voor de Curaçaose voetbalselektie in de maand mei een bezoew aan de Arubaanse selektie op het programma. Curaçao heeft toen zijn voetbalaanhang niet teleurgesteld met twee gewonnen wedstrijden. Tijdens de sportweek op Aruba in juni, liet onze selektie Curaçao wel in de steek. Het fijne van de teleurstellende zaak weet ik niet. Behoeft ook niet. Maar als onze topspelers onderling wedijveren, niet alleen de top van het spel te bereiken, maar ook die van sportiviteit en plichtsbesef, dan zou Curaçao in korte tijd een sterke homogene prachtploeg bezitten. Tot genot van de spelers zelf en van de voetbalgemeenschap. Dan zou men met zekere trots kunnen zeggen: laat nu Pele en zijn mannen maar komen Maar in puni was er iets fout.

—■—

In het zo juist besloten bekertoernooi georganiseerd door het C.V.B.-bestuur, heeft Vesta, evenals in de kompetitie weer de aandacht op zich weten te vestigen. Met heel kleine overwinningen op „grote" klubs, klom Vesta moeizaam op tot de finale. SUBT was daar al eerder gearriveerd en heeft zeker de sympathieke en uitmuntende leider Mathilde en zijn mannen van harte welkom geheten. Vesta kreeg tijd om uit te blazen van de moeizame tocht. SUBT was daar al mee klaar en moest aantreden in het jubileumtoernooi van Jong Holland, dat werd geopend met de wedstrijd „Rapid" (Oostenrijk) — SUBT.

Na het prille begin fluisterde een vriendenstem mij al in het oor: Rapid speelt beter dan bij hun vorig bezoek. Zijn kennersoog had dit al direkt gekonstateerd. Speciaal het lange-lijnen-spel vanuit het midden naar de rechtervleugel kon men bekoren. Een gevaarlijke vleugel, die de SUBT-defensie dwong op volle toeren te draaien. Daarbij kwam, dat ook de linkervleugel verrassend uit de hoek kon komen. Waarom moest Rapid in ongeoorloofde middelen versterking zoeken tijdens het zware offensief van SUBT? Had Rapid geen sportieve middelen meer om de zege zeker te stellen? Blijkbaar niet, getuige hun optreden tegen Jong Holland, dat tenslotte toch won van Rapid en ook het toernooi won, daar SUBT er niet in slaagde de jubilerende klub de blauw-gele das om te doen. Aan voorzitter Agnes en zijn bestuur en aan alle leden van Jong Holland onze gelukwensen met nog vele schone, sportieve en suksesvolle jaren.

—■—

Elinkwijk stelde teleur

Op 26 juli zat de stadionbak berstensvol en de C.V.B.-beurs ook, toen de ere-divisieklub Elinkwijk in het strijdperk trad voor een ere-divisiespelletje tegen kampioen SUBT. Curaçao, dat al veel uitstekend voetbal op de harde, kale stadiongrond heeft gezien, had al spoedig begrepen, dat de naam eredivisie een mooi woord is of kan zijn. Toch betekent die naam een aanduiding met inhoud. Wie van al de toeschouwers heeft er iets van die inhoud gezien? Wel werd gekonstateerd, dat de bezoekers „er nog niet in thuis waren". Althans op de Antillen niet .De lange Surinamer, die voor het Elinkwijkdoel stond te opereren, wist er toch heel wat van te maken. Thielman van SUBT was voor hem maar een kind en vriend Sjon Ma Gomez een jongeling. Ja, als die Surinamer daar niet gestaan had, dan........ nee, ik denk er niet op door. Als goed Nederlander ging mij het teleurstellende spelletje toch wel wat aan het hart. En als goed Antilliaans sportman ook. Toch werd ik een inwendig blij gevoel gewaar en kwam tot de ontdekking, dat mijn rechteroog vochtig was en mijn linker een zacht zoet lachje niet kon bedwingen. Een vreemde gewaarwording was dat. En allebei mijn ogen hadden plezier bij het aanschouwen van de berstensvolle tribune. Die tribune was het schoonste gezicht van heel de middag. Ook voor het C.V.B.-bestuur, dat het ook niet kon helpen dat de uitvoering niet mee viel. Onderweg naar huis dwaalden mijn gedachten af naar jaren terug, naar Feijenoord en B.V.V. Twee Nederlandse klubs, die twee volle stadions hebben laten genieten van Nederlands voetbalspel met prettige herinneringen. Men sprak toen nog niet van eredivisie. 's Nachts had ik een prettige droom. Ik droomde van Sparta en Fortuna, die samen een partijtje voetbal weggaven in het Rifstadion om van te smullen. Het was zo'n boeiend spelletje, dat het volle stadion er stil van werd. Maar ook dankbaar uitbundig juichte bij schone staaltjes spel. Zoals altijd bij boeiende spannende partijen ging ook nu de tijd snel. Onverwacht, met een dot van een kans voor Fortuna, de 1—1 stand om te zetten in een 2—1 overwinning, klonk ruw en hard het einde van de strijd. Het was vijf uur in de morgen. Hè, zuchtte ik nog vol slaap, wat was dat schoon. Wat heb ik genoten.

Dubbele finale

Door het gelijkspel van SUBT — Vesta in de finale van het C.V.B.-bekertoernooi, werd het een dubbele finale. Was SUBT nog niet uitgeblazen van de twee internationale wedstrijden en van de jubileumwedstrijd tegen Jong Holland? Of was het stug vasthoudend verdedigen van Vesta oorzaak, dat SUBT zich niet kon roeren, zoals het dat graag gedaan zou hebben? Ik weet het niet. Maar wanneer keeper Pinedo vallende de bal niet uit zijn handen had laten springen, dan was de trofee naar Santa Maria gegaan. En als Pinedo na de rust zijn fout niet schitterend hersteld had met een prachtige zweefsprong en vangst, dan had SUBT er een triomftocht mee gemaakt. De sprong van keeper Pinedo en de manier, waarop het Vesta-doelpunt gemaakt werd, waren voor men de mooiste evenementen uit het duel.

—■—

Voor dat het tweede deel van de finale om de C.V.B.-beker gespeeld werd, kreeg men eerst een Arubaans intermezzo, gespeeld door Dakota met medewerking van SUBT en Centro Dominguito. Dakota was in de juiste stemming voor een formidabel spelletje en pakte flink uit. Centro Dominguito kon blijkbaar niet de juiste toon vinden op het Dakotaans fortissimo en werd zwaar overstemd door het Arubaanse spel. Voor SUBT was dat een waarschuwing. En een gewaarschuwd man telt voor twee. Dat moest Dakoto met of zonder Doc Williams ondervinden. Toch wel een smakelijk, sportief intermezzo. Dakota, tot ziens!

Voetbaljaar afgesloten

Vrijdag jl. ontmoette ik in de late namiddag een SUBT-hart. Het klopte nogal onregelmatig, onrustig en was in mineurstemming, want SUBT moest die avond de tweede finale spelen voor het C.V.B.-trofee zonder Canword en Thielman. Toch stond die avond SUBT bij de rust met 1—0 voor. Tijdens de rust feliciteerde ik „de spil" van Vesta, het hart waar alles om draait, met het behalen van het kampioenschap reserve A-klasse. Zijn antwoord, geen dankje, klonk zeer optimistisch: Vesta heeft een kampioenschap en nu gaat het de trofee winnen. We maken twee doelpunten. Dat zal vlot gebeuren en dan grendelen we achter af.

Dat grendelen ging vlot, maar met de doelpunten ging het niet zo vlot, ofschoon ze er toch kwamen. Vooral het tweede doelpunt was een juweel. Zo kreeg Vesta toch zijn dubbele beloning voor het prachtige werk tijdens de kompetitie en het C.V.B.-toernooi.

Het C.V.B.-voetbaljaar werd met een prima wedstrijd onder grote belangstelling afgesloten.

Uitslagen Marine-kampioenschappen

Tafeltennis. Woensdag 26 augustus
Enkelspel — voorronde.

Bonoist, S.J. — Kremer, P. 2-0 (21-11) (21-11); Dorreboom J. — Eekhof, A. 2-0 (21-16) (21-14); Booreboom, — Veldhuis H.H. 2-1 (15-21) (21-12) (21-18); Ritzer, B. — Bultman, W. 2-1 (20-22) (22-20) (21-19); Dorreboom, J. — Berg, J.J. 2-0 (21-5) (21-8); Eekhof, A. — Hornstra, 2-0 (21-16) (21-11); Stehouwer, A.A. — Schutz, C.P. 2-0 (21-12) (21-8); Bonoist, S.J. — Broek. v.d. 1-2 (21-19) (20-22) (21-7); Vos, G. — Smit, R. 2-0 (21-16) (21-7); Stehouwer, A.A. — Slageren, L. 2-0 (21-2) (21-9); Veen, G.v. — Boereboom, A. 2-1 (21-12) (16-21) (21-6); Naeff, A. — Ritzer, B. 2-0 (21-13) (21-11); Dorreboom J. — Laan, v. 2-0 (21-15) (21-9); Naeff, A. — Veen, v. 2-1 (21-17) (13-21); (21-15).

Halve finale:

Stehouwer, A.A. — Naeff, A. 2-0 (21-12) (21-11); Vos, G. — Dorreboom, J. 2-0 (21-13) (21-16).

Finale:
Steehouwer, A.A. — Vos, G. 2-0 (21-14) (21-17).

Dubbelspel - voorronde:
Naeff-Steehouwer — Boereboom-Eekhof 2-0 (21-15) (21-10); Veen, v. -Schutz — Dimmendaal-Berg, v. 2-0 (21-16) (22-20); Dorreboom-Vos — Laan, v.-Ritzer 2-1 (21-14) (11-21) (21-4).

Halve finale:
Naeff-Stehouwer — Veen-Schutz 2-0 (23-21) (21-13); Dorreboom-Vos — Bultman-Kremer 2-0 (21-16) (21-15).

Finale:
Naeff-Stehouwer — Dorreboom-Vos 2-0 (23-21) (21-17).

Om de 3e en 4e plaats moet nog gespeeld worden op 28 aug. tussen: Schutz-Veen, v. — Bultman-Kremer.

Voetbal:

26 en 27 augustus
MSKSUFF. VI — MSKSAV 1-1; AMSTEL — MLD 1-8; MSKSAV — MLD 4-1; MSKSUFF. M — AMSTEL 7-1.

Basketbal: 26 augustus.
MSKSUFF M — MLD SAV. 13-2; MSKSUFF M — MSKSUFF VI 26-16; MLD — MSKSUFF VI. 18-11.

27 augustus.
MSKSUFF M. — MLD 34-9; MLD — MSKSAV 16-26; MSKSAV. — MSKSUFF.VI. 14-24.

De Federale premier van de West Indische eilanden heeft gezegd dat het eiland Dominica maar primitief moet blijven om zo het toeristenverkeer te bevorderen. De bevolking van het lieflijke eilandje is daarna zo boos geworden dat premier Adams haastig zijn woorden heeft ingetrokken.

Stierenvechter Miguel Dominquin trekt zich niet terug

De beroemde Spaanse stierenvechter Luis Miguel Dominguin, die voor de tweede keer binnen een maand naar het ziekenhuis is gebracht nadat hij door een stier op de horens was genomen, verwacht voor het einde van het seizoen weer in de arena terug te zijn.

Hij verklaarde in het ziekenhuis waar hij verpleegd wordt, dat er geen sprake van is dat hij zich zal terugtrekken. Hij is thans buiten levensgevaar.

PADVINDERS - ACTIE bracht meer dan vijfentwintig honderd gulden bijeen

Verleden maand zag men padvinders en wegjeu arak bezig in de stad met het uitvoeren van karweitjes, die de kas van het N.V.P. weer iets moest vullen. Dit doel is dan ook bereikt.

Gisteravond werd in aanwezigheid van de Districts Commissaris, D. v. d. Ree, de Assistent Districts Commissaris, J. S. R. Gefrouw, het dagelijks bestuur van het N.V.P. en van de speciale commissie voor deze actie het resultaat opgemaakt.

De heitjes voor al de karweitjes vormden samen het bedrag van ƒ 2573.04, een resultaat waarover men zich bij de Padvinders zich zeer verheugd toonde, aangezien het aanzienlijk groter was dan bij de voorgaande actie. Het bestuur van het N.V.P. heeft dan ook niet nagelaten zijn dank te betuigen aan al degene die haar hierbij ter wille zijn geweest als kleine werkgevers.

Het totaal van ruim twee en een half duizend gulden werd als volgt door de verschillende groepen bij elkaar gewerkt:

Groep I (Rimboezwervers): ƒ 738.27
groep 2 (Arowakengroep) ƒ 288.39;
groep 3 (Pedro Luis Briongroep) ƒ 135, -;
groep 4 (Peter Stuyvesantgroep) ƒ 460,15;
groep 5 (C. N. Winkelgroep ƒ 131,26;
groep 6 (Cariben) door omstandigheden was deze groep verhinderd en deed dus niet mee met deze actie.
groep 7 (Simon Bolivargroep) ƒ 163.52
groep 8 (George Maduro-groep) ƒ 55,57;
groep 9 (Abraham Lincolngroep) ƒ 155,60;
groep 10 (Prins Bernhardgroep) ƒ 39.90;
groep 11 (Kontikigroep) ƒ 55.75;
groep 12 (dr. Albert Plesmangroep) ƒ 167.14;
groep 13 (Willem de Zwijgergroep) ƒ 177 76.

New Yorkse Beurs

Er kon zich gistermorgen op de New-Yorkse effectenbeurs een vastere stemming ontwikkelen bij beperkte omzet. Rond het middaguur hadden koersstijgingen tot een punt de overhand. In de namiddag namen de omzetten iets toe doch winstnemingen deden hier en daar een deel der koersstijging verloren gaan. De markt sloot onregelmatig hoger. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1175 waarvan hoger 477, lager 446 en onveranderd 229. De aandelenomzet bedroeg 2 1 0 000 en de obligatie-omzet dollar 4.910. 000. De koersen waren:

American tel and tel 80 1 4
Anaconda Copper 67 5 8
Bethlehem Steel 57 3 4
Dupont de Nemours 286 1 2
General Electric 81 7 8
General Motors 57 5 8
International Tel and Tel 33 7 8
Royal Dutch 45 1 8
Shell Oil 84 3 4
Standard Oil ofNew Jersey 51 1 2
U S. Steel 103 1 4
Canadian Pacific 27 3 4
International Nickel 100
Royal Dutch Am. Shares 74 1 4 b.
KLM 33 3 4 bieden
Aluminium Co 112 1 2
Dow Jones 664,41.

Amsterdamse Beurs

Alleen in Unilevers was nog een behoorlijke activiteit en het fonds noteerde een paar punten gisteren. Philips een paar punten lage. Ook Kon Olies wat lager doch AKU en KLM vrijwel onveranderd. Scheepvaarten gemakkelijk en van de Cultures Deli aangeboden met Amsterdam Rubber iets beter. Staatsfondsen eerder wat lager.

Kon Olie 170.20
Unilever 674 3 8
Philips 663 3 4
Philips Pref 254
AKU 390 3 4
Scheepvaart Unie 147 1/4
KNSM 165 3 4
KPM 131 7 8
Ned Handelmij 259
Nat Handelsbank 172 1 2
HVA 155 5 8
Amsterdam Rubber 103 3 4
Deli Mij 175.50
3 pct Nederl '47 94 3 16
HAL 168
Walvisvaart 115
Amsterdamse bank 346 1 4
IBU Cert 263
Billiton 347 1 2
Overzeese Gas 269
Borsumij 75
Lindeteves 150
Rotterd Bank 316
Curaçaose H Mij 178 1/2
W M Muller 335 1 2
KLM 127.50
Hoogovens —
Nievelt Goudriaan 144 1 2
Excelsior 146
Ant Brouwerij 224
Stokvis R S 189 1/4
Lening Ned Ant 100 3/4
Bank Ned gem 4 1/2% '58 59 100 1/4
Bank Ned gem 6% 1957 111
Bank Ned gem 5 1/4% 1958
4 1/4% Nederl 1959 99 15/32
ANP-CBS-Beursindices, 1 9.

Intern Concerns	463.72
Industrie	233.71
Scheepvaart	160.45
Banken	197.13
Indon Fondsen	140.97
Algemeen	320.97

Novene ter ere van O.L.V. van Coromoto

De parochie van O. L. Vrouw van Coromoto begint morgenavond met de voorbereidende plechtigheden voor de viering van het patroonsfeest op zondag 13 september a.s. Het feest zal namelijk voorbereid worden met een novene welke morgenavond met een plechtig lof zal worden geopend.

Gedurende de volgende dagen zal er 's-avonds om 7 uur rozenhoedje zijn met litanie, novene-gebeden en liederen ter ere van de H. Maagd. Gedurende de laatste drie dagen 10-13 zal er een Triduum zijn.

Op de eerste dag zal onder een plechtig lof door de Z. Eerw. heer dr. H. de Graaf gepredikt worden.

Op de tweede dag zal de z. eerw heer W. Ellis spreken.

Op zaterdag 12 september zal er om 23.45 uur een nachtelijke bedetocht worden gehouden vanaf het plein van de St. Annakerk naar de parochiekerk van Coromoto, waar om 1 uur in de nacht een H. Misoffer zal worden opgedragen.

Op zondag 13 september om 13 uur plechtig lof, waarbij Z. Hoogw. Exc. Mgr. Holterman aanwezig zal zijn. Onder het lof zal de weleerw. heer Dr. A. Romer preken. Het feest zal met een grootse processie besloten worden.

In Den Haag komt een tweede Passage" met een overdekte winkelgalerij. De bouw hiervan zal heel spoedig worden ter hand genomen en kocht de gemeente den Haag reeds de drie panden aan in de doelhoek van het Buitenhof, waar nu nog een voormalige bankinstelling en een paar particuliere woningen gevestigd zijn. De nieuwe passage komt dus naast het Restaurant-Café „Corona" en het tegenwoordige „Kempers" en belooft een grote aanwinst te worden voor de Haagse binnenstad.

Velen hadden zich verzameld voor de residentie van de amerikaanse ambassadeur in West Duitsland. Voordat de beide staatslieden naar binnen gingen brachten zij nogmaals met een joviaal gebaar hun dank uit voor het geweldige enthousiasme der Duitsers. (foto U.S.I.S.)

Nieuwe parochie te Buena Vista

Volgens een mededeling van het secretariaat van het bisdom Willemstad ligt het in het voornemen in de loop van de maand september een nieuwe parochie op te richten in de buurt Buena Vista.

Als eerste pastoor van deze parochie is benoemd de zeereerwaarde heer W. Ellis, kapelaan te Pietermaai.

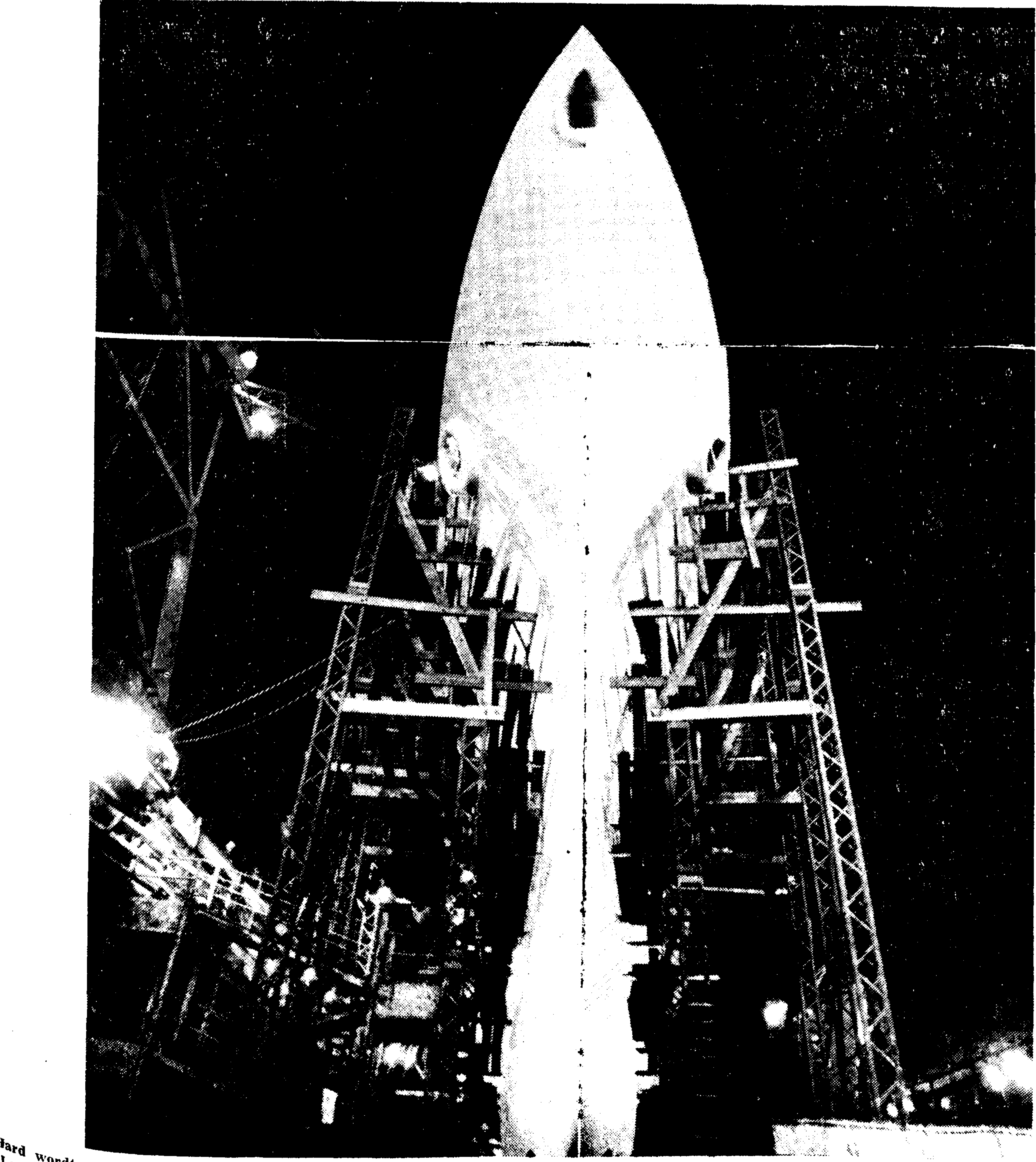
Intussen is de noodkerk te Buena Vista gereed gekomen en wordt de laatste hand gelegd aan het interieur.

Over enkele weken zal tegelijk met de officiële oprichting van de parochie de noodkerk door Mgr. J. M. Holterman worden ingewijd.

— Van het vliegveld Idlewild bij New York zijn onlangs tweeduizend boekwerken naar de Amerikaanse tentoonstelling in Moskou verzonden om de daar gestolen exemplaren te vervangen.

In de avonduren kwam Eisenhower in Duitsland aan. De gehele weg van het vliegveld naar Bonn stonden tienduizenden mensen langs de weg. Eisenhower werd door het geweldige enthousiasme zo getroffen dat hij de gehele weg in de wagen bleef staan om het gejuich op spontane wijze te kunnen beantwoorden. Naast hem staat „del Alte" (foto U.S.I.S.)

Hard wordt er gewerkt aan de eerste kruiser, die door kern-energie voortgedreven zal worden. Het ligt in de bedoeling, dat deze kruiser, „Long Beach", eind 1960 te water gelaten wordt, zodat hij in het daarop volgende jaar aan de Amerikaanse vloot toegevoegd kan worden. Als een hoge rots torent de kruiser „Long Beach" boven de scheepswerven van de Bethlehem Steel Company in Quincy (Mass.) omhoog (foto U.S.I.S.).

Duizenden Duitsers stonden langs de straten van Bonn toen President Eisenhower zich begaven naar het verblijf van de West Duitse Bonds-President, Prof. Heuss, en diens opvolger Luebke. Groots was het enthousiasme toen Eisenhower en Adenauer aankwamen. Op spandoeken kon men lezen: Eisenhower en Adenauer; Vriendschap der Mannen, vriendschap der volkeren. (foto U.S.I.S.)

Engeland bezorgd over Amerikaanse handelspolitiek

Scheepsbouwindustrie maakt zware tijd door

(Bijzondere correspondentie uit Londen)

In Engeland wordt nog steeds veel gesproken over het weigeren door Amerika van orders aan de Britse electronische industrie — o... s de lage inschrijvingsprijzen — en met name over het geval van de English Electric Co., wier inschrijving op de bouw van de Greer's Ferry Dam in Arkansas niet werd geaccepteerd onder het voorwendsel, dat de Amerikaanse nationale veiligheid in gevaar zou kunnen komen. De druk, die daarna door de Britse pers en het parlement op de Engelse regering en door deze weer op Washington is uitgeoefend, heeft tot gevolg gehad dat aan C. A. Parsons in Newcastle een order voor een 500.000 k.W. tarbogenerator voor de Tennessee Valley Authority werd gegund. Maar daarna heeft de General Electric Co of America haar regering weer verzocht de opdracht te annuleren wederom omdat de Amerikaanse veiligheid in gevaar zou komen. Alhoewel nog steeds niet definitief bekend is, of de opdracht nu wel of niet doorgaat, heeft de hele gang van zaken in Engeland grote wrevel veroorzaakt.

Trouwens de hele houding van de Verenigde Staten in hun handelspolitiek t.o.v. Engeland wekt ernstige ongerustheid. De afkeer, welke vele Amerikanen beweren te hebben van wat zij noemen „het Britse imperialisme en kolonialisme", roept destemeer verbazing op als men zich realiseert, dat Amerika na de laatste wereldoorlog op grote schaal een zuiver economisch-kolonialistische politiek t.o.v. de rest van de wereld en de z.g. vrije landen heeft gevoerd. Oit hebben ook de Britten bedacht, vandaar hun misnoegen over het protectionisme van de Verenigde Staten, die zelf zo'n groot mogelijke handelsliberalisatie bepleiten bij andere landen. Dit staat niet alleen op het verstrekken van orders aan het buitenland, maar ook op de invoer van lood, zink, olie en wol.

Overigens is de Britse industrie zeer trots op de toenemende concurrentiekracht op het gebied van de produktie van zwaar electrisch en electronisch materiaal. De afzet in Engeland neemt evenwel geen grote vormen aan, omdat zelfs de grote banken nog aarzelen dure apparaten als electronische breinen e.d. aan te schaffen omdat nog niet proefondervindelijk is bewezen, of de resultaten de hoge aanschafkosten rechtvaardigen. Daarom zouden de fabrikanten van electronische machines graag zien dat de handelsbarrière met de Sovjet-Unie opgeruimd zou worden. Weliswaar zal men in Rusland wel verder gevorderd zijn met de ontwikkeling van electronische apparatuur, maar dit behoeft nog niet per se elke handel in de weg te staan, omdat men in Engeland verwacht goedkoper te kunnen produceren.

Begin maart verwierf Armstrong Vickers een order van £ 2½ miljoen voor de bouw van een chemische fabriek in de Sovjet-Unie, waarvoor ook Krupp had ingeschreven. Een ander succes was het afsluiten van een contract voor de levering van 5 Rotodynes — loodrecht opstijgende vliegtuigen — voor een bedrag van £ 14 miljoen aan de New York Airways door de Fairey Aviation Co. Zulk nieuws wordt in Engeland welkom ontvangen nu de nationale industrie in dit land langzamerhand naar het tweede plan is verschoven achter de Verenigde Staten en Duitsland, ondanks het voordeel van Gemenebest en sterlinggebied. Tevredenstellend is ook dat de Britse uitvoer naar de Verenigde Staten een bevredigende groei vertoont niettegenstaande het bijzonder moeilijk blijft deze markt binnen te dringen. Overigens is het verbeteren van de betalingsbalans niet veroorzaakt door deze toename van de dollarexporten, maar door het verminderen van de importen.

De meest zwakke van de Engelse industrieën is de scheepsbouw, welke thans na eeuwen van suprematie zowel door die van Japan als van Duitsland wordt overvleugeld. Het fiet, dat de Peninsular and Oriental Steamship Co. gedwongen was aan de Rotterdamsche Droogdok Mij. de opdracht te verlenen voor het airconditioning-maken van een van haar lijnschepen, omdat de voorwaarden van deze firma zoveel gunstiger waren en de levertijd zoveel korter was dan die van Engelse scheepswerven werpt een duidelijk licht op de hoge kosten, waarmee de Britse bedrijven in deze sector moeten werken.

Overigens was deze order voor de Harland and Wolff-scheepswerf aanleiding te berichten, dat zij een dergelijke opdracht voor een ander schip in tien dagen voltooid had, hetgeen mogelijk was doordat continu werd doorgewerkt. Een Duitse firma zou de order hebben afgeslagen, omdat zij deze niet op tijd kon volbrengen. De kritiek op de Britse scheepsbouw blijft niettemin bestaan. De enige hoop, die men heeft is dat de recessie van het afgelopen jaar, tezamen met de werkloosheid, zal leiden tot een verbetering van de efficiency en de produktievoorwaarden in deze industrietak.

In januari zijn gepubliceerd de resultaten over 1958 van een 155-tal maatschappijen. Hoewel nog bijna 3000 maatschappijen een jaarverslag moeten uitbrengen is er toch al iets te zeggen van de algemene tendens van het bedrijfsleven in het afgelopen jaar. Stegen de brutowinsten in 1955 met 9 pct., in 1956 met 5 pct. en in 1957 met 6 pct., in 1958 werd een stijging van niet meer dan 1,3 pct. geboekt, terwijl de nettowinsten in dezelfde jaren achtereenvolgens een stijging van 10 pct., 0,5 pct. en een daling van 6 pct. te zien gaven. De dividend-declaraties bleven vrijwel algemeen op het zelfde peil. Men hoopt natuurlijk, dat de komende resultaten een herstel zullen vertonen, maar op grond van de huidige cijfers, is er voor de eerstvolgende maanden geen wijziging van betekenis te verwachten.

Besprekingen Eisenhower — Macmillan verdoezelt echter „naar verluidt"

Van wat Eisenhower en MacMillan hebben besproken zijn in het weekeinde alleen gissingen gepubliceerd van waarnemers en berichten over de aanhef: „Naar verluidt". In de meeste Engelse bladen wordt geklaagd over het uitblijven van nieuws van de besprekingen.

Een der bladen schreef: 500 journalisten en televisie-commentators hebben zondagavond een uiteenzetting aangehoord over de besprekingen tussen Eisenhower en MacMillan. Zij zijn perplex weggegaan. Men had verwacht dat Eisenhowers perssecretaris Hagerty en de perschef van het Britse ministerie van buitenlandse zaken. Hope, de wereld verteld hadden hoe deze belangrijke besprekingen zijn verlopen, in plaats daarvan tapten beiden mannen flauwe moppen en spelden zij het menu dat de staatslieden zondag is voorgezet.

De Amerikaanse pers-chef Hagerty zei: het grootste deel van de besprekingen heeft een privé karakter en wij geven er van door wat men ons opdraagt. De perschefs beloofden echter, het algemene protest van de journalisten door te geven aan Eisenhower en MacMillan.

Later werd bekend gemaakt, dat Eisenhower en MacMillan maandagavond gezamenlijk zelf in een televisieuitzending te Londen meer zullen bekendmaken. Deze uitzending zal in zes Europese landen kunnen worden gevolgd.

— De Italiaanse minister van onderwijs heeft een wetsontwerp ter hervorming van het onderwijs opgesteld volgens hetwelk het gratis verplicht onderwijs tot de leeftijd van veertien in plaats van elf jaar wordt uitgebreid. Na de lager school zou er gekozen kunnen worden uit vier richtingen: humaniora, techniek, artistiek of gewoon onderwijs, met Latijn alleen verplicht voor de eerste richting.

Hollandse Nieuwtjes

● Bij het tanken van benzine ontstond onlangs een hevige brand bij de Karel Doorman die op de Nieuwe Maas bij Rotterdam lag. Een grote hoeveelheid benzine kwam op het water terecht, dat direct vlam vatte. Vijf matrozen waren op een vlot bezig de Karel van een nieuwe verfje te voorzien. Zij sprongen in paniek het water in, toen ook hun vlot vlam vatte. Een van hen is verdronken, twee moesten met brandwonden in het Havenziekenhuis opgenomen worden. ● Twee bewoners van het huis van bewaring in Arnhem vonden het blijkbaar welletjes en wilden eens van de vrijheid genieten. Daarom hebben zij zich op de een of andere, tot nu toe onbekende manier een ijzerzaagje aangeschoft, waarmee ze de de vrijheidsbarriere te lijf gingen.

Met behulp van elkaar geknoopte lakens liet het tweetal zich zakken en kuierden toen weg. Zij zijn nog niet gevonden. ● Een Rotterdamse militair kreeg bij zijn keuring destijds vrijstelling van staande dienst en wachtlopen. Hij nam echter ook geen genoegen met de hoge schoenen, die hij als trouw patriot had te dragen. Nu is dit weigeren van kistjes aanhangig gemaakt bij de krijgsraad.

Voorlopig is de soldaat op vrije voeten gesteld totdat de krijgsraad een oordeel geveld heeft. ● Men staat soms verbaasd over de vele problemen die zich in de handel in het algemeen kunnen voordoen, bij de boterhandel in het biezonder. Het bedrijfsschap detailhandel in melk- en zuivelproducten is er voorstander voor om roomboter alleen in karton te laten verpakken. Het probleem zit echter in het feit dat de roomboter een belangrijk punt is in de onderlinge prijsconcurrentie. Als dat van die verpakking doorgaat wordt de prijs een cent duurder. Doch om alle concurrentiemoeilijkheden te voorkomen wil men die kartonale verpakking verplicht gesteld zien.

● In Zevenhuizen was men laatst met een dragline aan het graven, toen men een paar meter van de spoorlijn Gouda Den Haag een onontplofte bom aantrof. Direct werd het treinverkeer stilgelegd en vervangen door autobussen. Den Helder werd in kennis gesteld omdat daar de mijnopruimingsdienst zetelt. Bij onderzoek bleek het een presentje van onze geallieerde bevrijders te zijn, dat zij eens hadden laten vallen. ● Is het begrip invasie in het Caraibisch gebied niets onbekends meer (want waar invaderen de Cubanen en Venezolanen niet als we bepaalde radio's moeten geloven), het Gelderse Provincie-huis is ook niet gespaard gebleven voor deze moderne plaag, hoewel de invasie aldaar een vreedzaam karakter had. Vijfhonderd jongeren werden er welkom geheten door de Commissaris van de koningin, waarmee het eerste Jeugdfestival Velp geopend was. Een groot aantal vooraanstaande kunstenaars zal de jongeren in contact brengen met verschillende kunstuitingen zoals toneel, dans, film en beeldende kunst. ● Nu we toch in de buurt van Arnhem zijn willen we U een geheimpje vertellen. U weet zeker niet dat de gemeente Arnhem een biezondere manier kent om geld binnen te halen. Daar moet men namelijk een gemeentelijke vergunning hebben om op straat zijn auto te wassen. Ieder jaar moet men voor die vergunning een tientje op tafel leggen. Maar de A.N.W.B. zal proberen het gemeentebestuur van het dwaze van die maatregel te overtuigen. ● Tot besluit een minder prettig berichtje. Heintje Davids moet op dokters-advies rust nemen.

De eenenzeventigjarige artiste heeft enige tijd geleden een inzinking gehad. Tot op heden toe trad Heintje nog regelmatig op in Germain des Pres.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

.. 53. — De twee schildwachten slenteren naar het einde van de landingsplaats en keren dan langzaam op hun schreden terug.

„Wat valt er hier eigenlijk te waken?" mompelt een van hen geeuwend, terwijl hij afwezig over de baai staart. „Het is hier een dooie boel. Ik zal blij zijn, als we weer zee kiezen."

Zijn metgezel antwoordt niet. Hij houdt onwillekeurig de pas in en staart fronsend in de schaduwen tussen de rotsen naar het andere einde van het strand. „Ik dacht waarachtig, dat daar iets bewoog", fluistert hij. „Maar dat zal wel een vergissing zijn. Nee, luister goed, maar loop door." De twee kerels kijken elkaar niet begrijpend aan; beiden horen een zacht schurend geluid, dat ergens tussen de rotsen vandaan komt. „Wat kan dat zijn?", mompelt de een argwanend en nieuwsgierig tegelijk. „Nou sist er iets, dat ....." Verder komt hij niet. Twee donkere schaduwen zijn bliksemsnel achter de roeiboten opgedoken. De alarmkreet van een der schildwachten wordt net bijtijds gesmoord in de machtige greep van Svein. Een paar doffe bonzen en de krijgers zakken geluidloos ineen, zonder te weten, wat hun daar overkomen is. „Dat", grijnst Svein, „was weer eens een ouderwets, goed stukje werk, zogezegd. Goed van samenwerking." Hij knikt de Deen, die inmiddels naderbij komt, goedkeurend toe. „Je hebt ze aardig bezig gehouden met die malle geluiden, makker." Haastig ontdoen de drie mannen de bewustloze piraten van hun wapens en doorzoeken hun kleren. Dan staren zij elkaar sprakeloos aan. „G-geen sleutels", stamelt Svein ontgoocheld. „Vertel me nou eens, Noorman, hoe we de kerker binnen moeten komen."

SPELEN MET DE DOOD

De na-Colombiaanse tijd in Mexico

Symboliek van de moderne Mexicaanse kunst

De tentoonstelling in het Haags Gemeente-Museum, die thans wordt gehouden, heeft aanleiding gegeven tot een artikel over de vroege Mexicaanse kunst. Het hele complex der kunstuitingen van het merkwaardige land ten noorden van de Caraïbische Zee vertoont sinds 1520 echter zoveel boeiende aspecten, dat wij ons genoodzaakt voelen er op terug te komen. Het huidige Mexico is niet los te denken van de Spaanse overheersing: in de taal, in de ethnologische samenstelling, in de cultuur en vooral in de religie. Men voert reeds lang een felle strijd over de vraag of in 1523 Cortés gerechtigd was een onbekende, maar niettemin bijzonder hoogstaande cultuur uit te roeien. In het vorige artikel hierover werd op de vernietigingsdrang der Conquistadores gewezen, die ontstaan zou zijn uit weerzin tegen de afschuwelijke mensenoffers der Indianen. Daarbij werd de vraag gesteld of Cortés zijn veldtocht niet gevoerd heeft uit louter honger naar de fabelachtige schatten van Montesuma. De beestachtige veldtocht van Pizarro tegen de Inca's op de hoogvlakte van Peru kan aar op wijzen.

Uit verschillende ontvangen brieven blijkt, dat de schrijvers ervan zich altijd weer stoten aan de mensenoffers, die de Azteken plachten te brengen. Een dezer dagen sprak ik met Thérese Davalos, een van de mensen die de tentoonstelling in Den Haag georganiseerd hebben, een echte Mexicaanse, een zuivere Indiaanse, met brede ogenstand, donker, agressief tegen ons Westerlingen. Bij ons eerste gesprek kwam aldra de kwestie van mensenoffers in het oude Mexico ter sprake. Zij repliceerde slechts met te zeggen, dat zij juist Brugge had bezocht; zij had de vierendeling van de onrechtvaardige rentmeester gezien. Ik kan me levendig voorstellen dat iemand sterk getoucheerd wordt door de uiterste liefelijkheid, maar ook door de barbaarse perfectie, waarmee de Vlaamse primitieven (Dirck Bouts niet te na gesproken) de martelingen, die in de 15e eeuw plaats vonden, uitbeelden.

Pas sinds enkele decennia weten wij, wat er aan eeuwen-oude cultuur is opgegraven in de zandheuvels rond de stad Mexico, in de oerwouden van Yucatan, in de verwijderde Indiaanse dorpen. Ook pas sinds enkele decennia (eigenlijk pas na de revoluties in Mexico) zijn wij betrokken bij de ontwikkeling van een Zuidamerikaanse staat, die in de negentiende eeuw ten prooi viel aan het waanzinnig diplomatiek spel van Napoleon III en keizer Franz Joseph, waarvan Maximiliaan slachtoffer werd.

Cortés heeft geen gelukkig leven gehad. Hij stierf ontdaan van zijn roem op 62-jarige leeftijd. Hij werd eerst in Sevilla in de kapel van de hertog van Medina Sidonia begraven en vervolgens naar Mexico overgebracht, waar er met de schamele overblijfselen gesold werd, tot zij in de revolutie verbrand werden. Na die revolutie zijn er enkele Europese getuigenissen van de dwaze erfenis, die haar stempel op een onstuimig volk heeft gedrukt. Wij kennen het schilderij van Manet „De executie van Maximiliaan"; Henri Rousseau le Douanier bekent dat hij zijn extreme oerwoud-verbeeltenissen dankt aan een vroeger verblijf als soldaat in Mexico.

Men herinnert zich de Christenvervolgingen na de revolutie. Daarna is er een tijd van stilte en ineens trekken schilders als Diego Rivera, Orozco, Castellanos, Siqueiros en Tamayo met veel geweld van leer. Terwijl wij in Nederland nog nauwelijks bekomen waren van Berlages Beurs van de tuindorpen van Granpré Molière, Verhagen en Kok, toen wij ons nog niet bewust waren van de betekenis, die de Delftse èn Bossche School zouden krijgen, bouwde men in Mexico-City al een Ciudad Universitaria met een grootscheeps plan en een uiterst doordachte moderne architektuur, waarmee de Nijmeegse Alma Mater zeker niet kan wedijveren.

De hedendaagse Mexicaanse schilders beroepen zich op de oude Indiaanse cultuur, die door de Spanjaarden werd afgesneden, maar zij kunnen onmogelijk vergeten, dat de Conquista (de veroveringstochten van Cortés en Pizarro) niet alleen een militaire actie bracht, maar vooral een religieuze hervorming veroorzaakte. Na de strijders in het harnas kwamen de monniken met het kruis. Men kan over deze kruistocht verschillend oordelen, toch komen de oudste gegevens, de z.g. codices, van bisschoppen, die zich pas bewust werden van wat zij aan vreemde cultuur hadden vernietigd toen zij op hun sterfbed lagen.

Typisch is, dat men in de zestiende eeuw de archaische vormen van de Romaanse, Gotische en die van de Renaissance-stijl in sierlijke barokke componenten ging uitleven. Men ging trachten de Spaanse stijlvormen te combineren met bruikbare elementen van de Indiaanse volkskunst. Hieruit is de z.g. Mexicaanse Barok ontstaan. Bijna alle kloosterorden hebben deel gehad aan de schone „platereske" gevels, die in Mexico zijn opgericht. De Barok werd echter geen stijl-eenheid, maar werd aangegrepen als middel, waarmee men oude volksinstincten kon bevredigen.

We kennen de sentimentele plaatjes zoals van het „H. Hart, van Teresia, waarmee wij menen de missiegebieden te kunnen veroveren. De Dominicanen en Franciscanen in Midden-Amerika gingen destijds veel verder. De missionerende orden hebben met al hun vuurwerk krachtig gepoogd met het religieuze spektakel der Christenheid het oude geloof te doen overtreffen. Op de tentoonstelling is een verguld altaar-retabel uit de tijd van de Spaanse overheersing, ultra barok, overdadig, mogelijk een creatie van Jeronimo de Balbas: het klinkt erg onbeleefd, maar het lijkt op een monumentaal draaiorgel in Amsterdam en dat heeft gelukkig niets met religiositeit te maken.

Ondanks alles schijnt er een zekere samenhang te bestaan tussen het spel met de dood, dat men bij vele volksfeesten in Spanje, bij het stierengevecht, bij de makabere Goede-Vrijdagoptochten te Sevilia aantreft en dat wat men vindt in de diepere geest van Mexico. De Mexicanen, met hun vrije geest, willen weliswaar niets te maken hebben met de dictator Franco, maar uit hun hele volkskunst spreekt een sterke band met het moederland. De toros en het spelen met de dood overheersen bij volksfeesten. Doodskoppen in papiermache, dikwijls druk beschilderd, geraamten, opgehangen aan de dunne wervels laten zien, hoezeer dit volk nog altijd leeft met reminiscenties aan de oude Indiaanse eredienst, maar het is een liefderijk spel geworden.

Dit is een vrij algemene theorie; zij krijgt soms een overdreven betekenis zoals in het voorwoord van de catalogus bij dr. A. A. Gerbrands, die zelfs de zwaarmoedige kijk der Mexicaanse kunstenaars ziet voortleven in de „Bloemenverkoopsters" van Rivera. Hij meent, dat de schilder niet alleen getroffen is door de schoonheid der bloemen als bloem doch bij hem speelt de symboliek van de witte lelie als doods- en begrafenisbloem wel degelijk een rol. Dit is een typische visie om de symboliek te verklaren van de hedendaagse Mexikaanse kunst.

Jammer genoeg is het merendeel hiervan in niet te transporteren fresco's vastgelegd. Vol symboliek is de moderne Mexicaanse kunst zeker. Als de schilder Orozco Franciscus Christus laat omhelzen, laat hij de zanger van het Zonnelied zich vooroverbuigen om de nietige Christus in een liefderijke omhelzing te vermorzelen. De voorstelling is bewust grof uitgevoerd. En als Siqueiros de „echo van een kreet" laat horen, dan baart een baby uit zijn mond een nieuwe boreling, omgeven door kanonnen en affuiten. Het voorstellingsvermogen van de groep revolutionnaire schilders uit de twintiger en dertiger jaren tart iedere beschrijving. Zij hadden de hoop, of veeleer de wanhoop iets vast te kunnen leggen van hun rancunes. De schilders van toen liepen rond met patroontassen en pistolen. Zij vuurden zich zelf naar de twijfelachtige weg der expressie-mogelijkheden.

Er is weinig van hen op de tentoonstelling te Den Haag; althans weinig overtuigends. Dat is jammer, nu gaat de tentoonstelling als een nachtkaars uit. Zeer mooi is evenwel de afdeling volkskunst, aardewerk, voorstellingen in papier-maché, weefsels en kinderspeelgoed. Deze voorwerpen zijn ook op het Mexicaanse paviljoen op de Expo te zien geweest. Men heeft mij verzekerd, dat zij niet speciaal voor de tentoonstelling vervaardigd zijn; men schijnt ze in de winkels vooral op het platteland te kunnen kopen. Ze zijn het bewijs voor de kunstzinnige instelling van het Mexicaanse volk, dat nog sterke Indiaanse stammen kent.

Ik lees juist in de „Geografic Magazine" een artikel over de Krabo-Indianen. Wat een prachtige mensen, wat een onbevangenheid tegenover de natuur, wat een naakte zuiverheid tegenover alles wat wij als verdorven beschouwen.

MARIUS VAN BEEK.

Nieuws in 't kort

De Turkse haven Samsun, aan de zwarte zee, heeft grote schade geleden als gevolg van voortdurende stortregens. 250 huizen zijn ontruimd en enkele ingestort. Van slachtoffers is geen melding gemaakt.

—*—

Het leger van Nationalistisch China heeft officieel de Amerikaanse Nike-Hercules-raketten overgenomen die tijdens de crisis in straat Formosa in oktober vorig jaar naar Formosa waren overgebracht.

—. De Amerikaanse vice-admiraal B. D. Charles Lockwood, die het commando heeft gehad over de Amerikaanse duikbootvloot in de Stille Oceaan heeft onthuld, dat Amerikaanse vliegtuigen en schepen in de Tweede Wereldoorlog twee Amerikaanse duikboten tot zinken en een dertig beschadigd hebben bij aanvallen, die uitgevoerd werden op valse of twijfelachtige meldingen en gegevens. Lockwood meent, dat de identifikatie van duikboten een van de grootste problemen van de vloot is.

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

43

„'t Gaat over Meadowes," zei hij. „Die is de hele nacht onder water geweest. Is nog niet thuis gekomen."

„Wat?" riep Tuppence uit.

Majoor Bletchley wierp haar een tegelijk verheugde en boosaardige blik toe. Hij had plezier in de ongerustheid van de intrigerende weduwe.

„Nogal een vrolijke kwant, die Meadowes," grinnikte hij.

„Die Perenna ergert er zich natuurlijk over."

„Gunst," zei Miss Minton, pijnlijk blozend.

Mrs. Cayley keek gechoqueerd en Mrs. O'Rourke grinnikte alleen maar.

„Mrs. Perenna heeft 't me al verteld," zei ze. „Nu ja, jongens blijven nu eenmaal jongens."

Miss Minton zei gretig: „O, maar Mr. Meadowes heeft vast en zeker...... misschien wel een ongeluk gehad. Weet U, het is overal verduisterd."

„Heerlijk, die verduistering," zei Majoor Bletchley. Die is al voor zoveel verantwoordelijk. Ik kan U wel zeggen, dat 't de mensen van de Luchtbeschermingsdienst de ogen heeft geopend bij hun patrouilleren. Bij het aanhouden van auto's en zo. Het aantal vrouwen, die alleen maar op weg waren om hun mannen thuis te brengen...... en dan verschillende namen op hun persoonsbewijzen! En bovendien de vrouw of de echtgenote die, een paar uur later van de andere kant kwam...... alleen! Ha, ha!"

Hij grinnikte en trok zijn gezicht weer vlug in de plooi, toen hij de volle laag kreeg van Mrs. Blenkensop's afkeurende blik.

„De menselijke natuur...... wel een beetje grappig, niet?" zei hij kalmerend.

„O, maar Mr. Meadowes," blaatte Miss Minton, „kan wel eens neus een ongeluk gekregen hebben. Overreden door een auto."

„Dat zal hij wel vertellen, denk ik," zei de Majoor. „Een auto heeft hem aangereden en buiten westen en toen is hij 's morgens weer bijgekomen."

„Hij kan wel naar het ziekenhuis gebracht zijn."

„Dan zouden ze het ons hebben laten weten. Ten slotte heeft-ie een persoonsbewijs, nietwaar?"

„O, gunst," zei Mrs. Cayley. „'t Zal mij benieuwen wat Mr. Cayley er van zeggen zal."

Deze rhetorische opmerking bleef zonder commentaar.

Tuppence, die een houding van beledigde waardigheid had aangenomen, stond op en verliet de kamer.

Majoor Bletchley grinnikte, toen de deur zich achter haar sloot.

„Arme, ouwe Meadowes," zei hij. „De schone weduwe heeft zich er aan geërgerd. Dacht dat ze 'm al aan de haak had."

„O, Majoor Bletchley," blaatte Miss Minton.

Majoor Bletchley knipoogde. „Denkt U maar eens aan Sam uit Dickens. Hoed je voor de weeuwtjes, Sammy."

Tuppence was wat geschrokken door Tommy's onaangekondigde afwezigheid, maar ze poogde zichzelf gerust te stellen. Hij zou misschien wel een vers spoor ontdekt kunnen hebben en er op afge aan zijn. De moeilijkheden om in contact met elkaar te blijven onder deze omstandigheden, hadden ze allebei voorzien en ze hadden afgesproken, dat ze niet overmatig verontrust moesten zijn door een niet te verklaren afwezigheid.

Ze hadden voor zulke onvoorziene omstandigheden enkele handige afspraken gemaakt.

Mrs. Perenna was, volgens Mrs. Sprot, de vorige avond uit geweest. De heftigheid, waarmee ze dit feit zelf ontkende, maakte haar afwezigheid te meer interessant om te overdenken.

Het was mogelijk, dat Tommy haar op haar geheime zending was gevolgd en iets gevonden had, dat de moeite waard was om te onderzoeken.

Zonder twijfel zou hij zich op zijn eigen manier met Tuppence in verbinding stellen, of zou binnen afzienbare tijd zelf komen opdagen.

Niettegenstaande dat kon Tuppence een zeker gevoel van onbehagen niet van zich afzetten. Ze kwam tot de slotsom, dat het geheel bij de rol van Mrs. Blenkensop zou passen, als ze zich ietwat nieuwsgierig en zelfs wat ongerust toonde. Zonder verdere omslag ging ze op zoek naar Mrs. Perenna. Mrs. Perenna was niet geneigd over het geval veel te zeggen.

Ze verklaarde, dat een dergelijk gedrag van de zijde van een van haar gasten onvergeeflijk en niet te vergoelijken was.

Tuppence riep ademloos uit: „O, maar hij kan wel een ongeluk gekregen hebben. Ik ben er zeker van. Hij is er helemaal de man niet naar...... helemaal niet zo vrij in zijn opvattingen of iets dergelijks. Hij is ongetwijfeld onder een auto of zo terecht gekomen."

„We zullen er waarschijnlijk gauw genoeg achter komen," zei Mrs. Perenna.

Maar de dag ging voorbij en van Mrs. Meadows geen levensteken.

's Avonds stemde Mrs. Perenna, op dringend verzoek van haar gasten, er zeer ongaarne in toe de politie op te bellen.

Een hoofdagent bracht een bezoek en noteerde in een opschrijfboekje nadere gegevens.

Bij die gelegenheid kwamen er bepaalde feiten aan het licht.

Mr. Meadowes had het huis van overste Haydock om half elf verlaten; vandaar was hij met een zekere Mr. Walters en een zekere Dr. Curtis tot aan het tuinhek van Sans Souci gewandeld, waar hij ze goede nacht had gewenst en de oprijlaan was ingeslagen.

Van dat moment af scheen Mr. Meadowes van de aardbodem verdwenen te zijn.

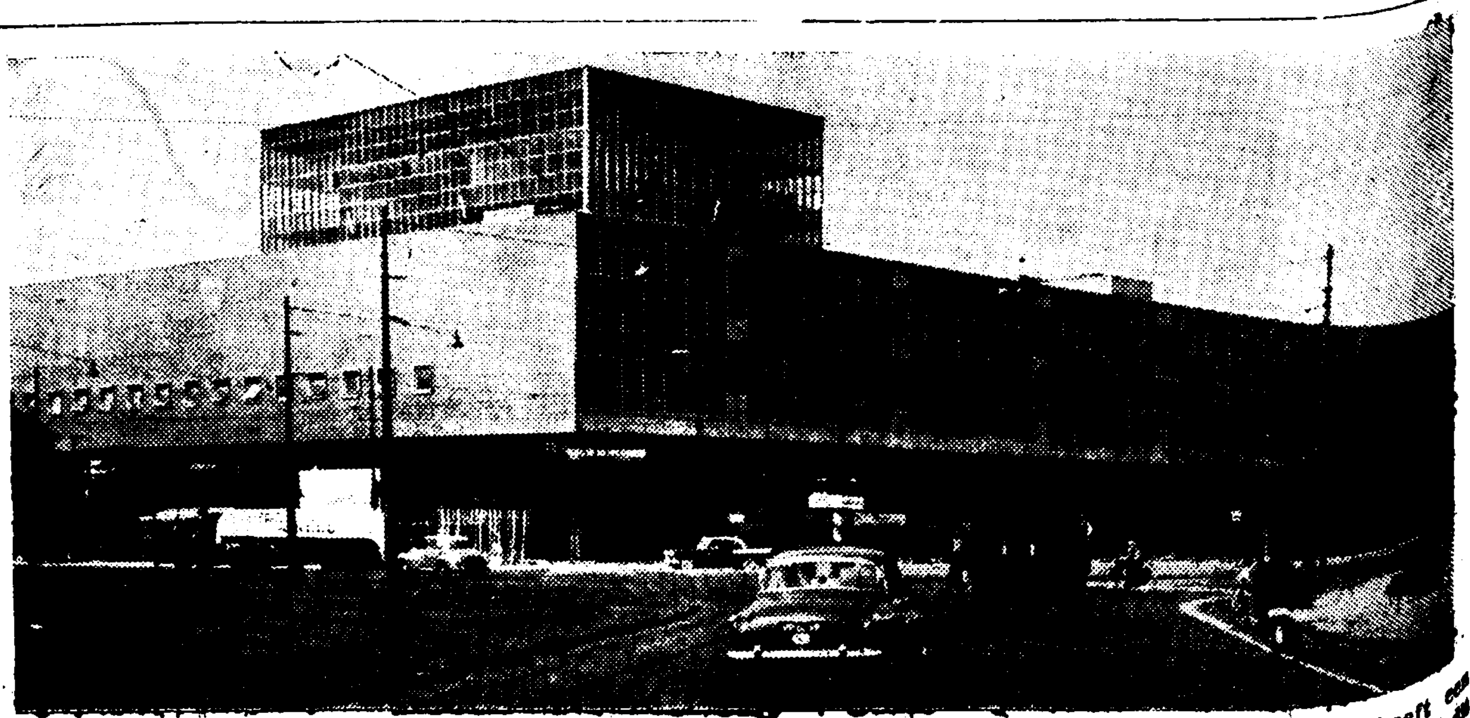
In Tuppence's gedachten kwamen uit een en ander twee mogelijkheden te voorschijn.

Wanneer hij de laan inloopt, kan Tommy Mrs. Perenna gezien hebben, die naar hem toekwam; hij glipt weg achter het struikgewas en kan haar daarna hebben gevolgd.

Na haar ontmoeting met de een of andere onbekende te hebben gadegeslagen, zou hij deze gevolgd kunnen zijn, terwijl Mrs. Perenna naar Sans Souci terugkeerde.

In dit geval was hij waarschijnlijk nog springlevend en volgde als een speurhond het spoor en dan zouden de goed bedoelde pogingen van de politie om hem te vinden wel eens grote verrassingen kunnen opleveren.

(Wordt vervolgd)

De bouw van de Renaultfabriek bij het Amstelstation te Amsterdam is bijna voltooid. Het gebouw heeft een lengte van honderd meter en een breedte van vijf en vijftig meter. Nog voor het einde van het jaar zal dit door architect Rud. v.d. Heijden ontworpen gebouw gereed komen.

Nederlandse pianist THEO BRUINS donderdag in Arubaanse Schouwburg

Oranjestad. — „Theo Bruins: GROOT!" Zo luidde de kop van een recensie in de „Haagse Courant" van 25 juli jl. en zo is de algemene mening nu al elf jaar. De dertig-jarige kunstenaar is een der grootste pianisten van Nederland. Toen hij in 1948 debuteerde met het Concertgebouworkest o.l.v. Eduard van Beinum, was direkt duidelijk, dat men hier met een zeer biezonder muzikaal talent te maken had. Bruins maakte dan ook snel carrière, en speelt nu regelmatig in recital en met orkesten in geheel Europa en daarbuiten.

Zo heeft hij nu een concertenserie in Mexico achter de rug, en komt vanavond op Aruba aan, waar hij na een paar dagen rust as. donderdag een concert zal geven in de schouwburg, onder auspiciën van de Arubaanse Kunstkring. Dit concert werd mogelijk gemaakt door steun en bemiddeling van Sticusa, die ook de contacten legde voor zeven concerten in Suriname.

Theo Bruins werd in 1929 in Arnhem geboren, studeerde aan het Amsterdams Conservatorium o.a. onder Jaap Spaanderman en Kees van Baaren. Hij vervolgde zijn studie later in Parijs, waar hij de beroemde Yves Nat en Charles Koechlin als leermeesters had. Zijn carrière bracht hem samen met beroemde dirigenten als Klemperer, Van Beinum, Paul van Kempen, Rafael Kubelik e.a. Hij speelt regelmatig met de grote orkesten van Nederland, en ook veel in recitals o.a. in het kader van het Holland Festival.

De pers over Theo Bruins

Uit recensies lezen wij:

„Deze Nederlandse pianist overtreft in muzikaliteit en technische vaardigheid heel wat buitenlandse celebriteiten"....

C.v.B. in „Het Vaderland" Den Haag

„Theo Bruins verstaat de kunst van te toveren met de klank, de vleugel te doen donderen en te laten zuchten, brede melodieën te spinnen en luchtige staccati te laten dansen en daarbij toch de poëzie het volle pond te geven"....

(„Rotterdams Nieuwsblad")

Het progamma voor het concert op Aruba

Theo Bruins zal as. donderdag in de schouwburg de volgende werken vertolken:

Jan Pietersz Sweelinck: Chromatische Fantasie d moll; François Couperin: La fleurie ou la tendre Nanette, Les Pavillons, La Bandoline, La petit rien; Ludwig von Beethoven: Sonate in F nr 23 „Appassionata"; Kees van Baaren: Sonatine; Béla Bartok: Zes dansen in Bulgaars rhytme; Frédéric Chopin: Polonaise A dur op. 40, 4 Etudes Op 10-7, 25-2, 25-5, 10-4, Ballade f moll opus 52.

De toegangsprijs kon dank zij Sticusasteun zeer laag zijn (zie advertentie), waardoor een ieder in de gelegenheid zal zijn van het spel van deze Nederlandse meesterpianist te genieten.

Omdat donderdag de eerste schooldag is na de vacanties, kan er geen jeugdconcert worden georganiseerd. De Kustkring heeft daarom een zeer lage toegangsprijs (f 1.—) vastgesteld voor kinderen, zodat ze het avondconcert kunnen bezoeken. Het programma vermeldt veel populaire werken, die voor oudere kinderen zeker gewaardeerd zullen worden.

Aardgas, dat in de buurt van de Pyreneeën gewonnen en bewaard wordt, zal door lange pijpleidingen naar Parijs gebracht worden. Met een snelheid van 300 meter per dag nadert men al pijpen schakelend de Franse hoofdstad. Het leggen trekt grote belangstelling van de plattelandsbevolking.

Albert Schweitzer in Europa teruggekeerd

Dr. Albert Schweitzer is uit Lambarene in Europa aangekomen.

Dr. Schweitzer die binnenkort 85 jaar wordt, vertelde journalisten dat hij verscheidene landen zal bezoeken, o.a. Zwitserland, Denemarken, Nederland, België en Zweden. „In al deze landen heb ik vrienden, die ik wil zien".

Sprekend over zijn ziekenhuis in Lambarene zei hij, thans over 35 bedden te beschikken maar er nog 30 nodig te hebben. Eind november gaat dr. Schweitzer per schip naar Afrika terug.

Collegium Musicum Helveticum bracht schitterent concert

Oranjestad. — Ondanks het bijna overladen programma van de laatste maanden, bleek de Kunstkring er goed aan gedaan te hebben in te gaan op een speciaal aanbod van het Collegium Musicum Helveticum, om tegen gereduceerde prijs een concert te geven op Aruba. De belangstelling voor dit concert was zeer bevredigend en de muziekliefhebbers hebben genoten van een schitterend concert, gebracht door waarlijk geïnspireerde musici.

Begonnen werd met het concerto voor twee violen en orkest van Vivaldi. Hierin bleek duidelijk hoe de tutti strijkers, die stuk voor stuk virtuoos zijn van solistische allure, toch kunnen komen tot een perfect samenspel, waarbij het frappante wel was, dat daartussendoor de strijkers stuk voor stuk ook de kans kregen om te soleren.

In het Concerto voor piano en orkest in d. flat van Johan Sebastiaan Bach dat eigenlijk voor clevecimbel is geschreven wist de pianist, die solist was (Julian von Karolyi een uitvoering te geven die aan alle eisen voldeed.

Zijn uitvoering, ofschoon zeer exact was rhytmisch geweldig, zeer goed uitgebalanceerd en ondanks het vele virtuoso passagewerk toch zeer doorzichtig van klank en lijn.

Voor de pauze volgde nog van het concerto grosso in E flat van Vivaldi. Dit was misschien het minst interessante werk van de avond. Ofschoon zeer kort, kon men er nauwelijks wat de stijl betreft Vivaldi in herkennen. Wij vermoeden dat het een minder belangrijk jeugdwerk van de componist is.

Na de pauze werd het concerto voor viool en orkest in A major van Wolfgang A. Mozart gebracht. Dit viel wel bijzonder in de smaak van het publiek. Dat was vooral te danken aan het schitterende solospel van Denes Szigmondi. Ofschoon technisch volkomen gaaf, gaf hij de indruk dat hij ondanks zijn solistische partij in feite deelnam aan een uitvoering van de allerbeste kamermuziek. Het ovationele applaus was ten volle verdiend.

Het concert werd besloten met de symphonie no. 46 in B. major van Haydn. Ook hier weer een byzonder virtuoos kunnen en op zeer hoog peil staand gedisciplineerd samenspel.

Lof en hulde komt ook het talent toe van de zeer muzikale dirigent Richard Schuhmacher.

Nieuws uit Bonaire

Het schooljaar is weer begonnen. Natuurlijk geldt dat ook voor ons Bonaire. Er hebben zich ondertussen enkele veranderingen op schoolgebied voorgedaan. Op de Bernardusschool zijn er bijvoorbeeld drie nieuwe zusters bijgekomen. Soeur Hermenegilda is nu het hoofd van de school.

—x—

Na zesenveertig jaar als onderwijzeres verbonden geweest te zijn aan de Bernardusschool heeft juffrouw de Bruyn afscheid genomen. Het is niet bekend of dit een nieuw Bonairiaans record is. Wel is het aller wens dat juffrouw de Bruyn nog jaren in leve moge blijven, in voorspoed en zegen.

—x—

De MULO-school op Bonaire heeft nu twee klassen. Daarvoor is juffrouw van der Put van Curaçao overgekomen om meneer Lemmens te assisteren. De MULO heeft nog niet een eigen gebouw, maar dat zal wel komen.

—x—

Op Rincon is een nieuwe jongensschool geopend. De nieuwe school bevat vier klaslokalen en een werklokaal. De nieuwe schoolmeubelen moeten nog komen. Dus staan er op het ogenblik nog oude banken in de school. Het gebouw kan tippen met de schoolgebouwen op de andere eilanden.

—x—

De nieuwe jongensschool op Rincon telt honderdzeventig leerlingen. Frater Julianus is het hoofd der school.

—x—

Het verkeer op Bonaire zal veilig blijven ondanks de toename van het aantal wagens. Dat is dan te danken aan de agent van politie Heuvelman, die op verschillende scholen verkeersles gegeven heeft. Bij het examen slaagden acht en zestig kinderen. Op Rincon waren er zelfs twee geëxamineerden die het „cum laude" haalden.

—x—

Het terrein waar het nieuwe hotel zal verrijzen is reeds bekend. Paaltjes bakenen het af. Bij Palu di Lechi zal het hotel komen. Het eilandsbestuur heeft reeds de Bonairiaanse jeugd uitgenodigd zich als waiter te gaan bekwamen. Dat kan geschieden op Puerto Rico, gratis, voor-niets. Er zijn echter geen reacties op gekomen. Er bestaat nu nog kans hierop in te gaan.

—x—

Op Bonaire kwam onlangs aan dr. Rooth tesamen met zijn echtgenote. Dr. Rooth zal een studie maken van de flamingo's

—x—

Het bezoek van de Gouverneur is uitgesteld en zal nu plaats hebben op 12 en 13 september.

Strauss verlaat Verenigde Partij (oppositie) in Zuid Afrika

De voormalige leider van de Zuidafrikaanse Verenigde Partij (oppositie) Strauss, die wijlen veldmaarschalk Smuts in 1950 aan het hoofd der partij opvolgde, heeft meegedeeld dat hij zijn lidmaatschap heeft opgezegd.

Strauss, die tot dusver nog vicepresident van de algemene raad van de partij in Witwatersrand was, zei, dat wat thans in de Verenigde Partij gebeurt onverenigbaar is met het peil waarop hij altijd getracht heeft aan het openbare leven deel te nemen. „Terwijl het zeer betreurenswaardig is waar te nemen dat de eens zo grote verenigde partij in omvang is achteruit gegaan, is het nog betreurenswaardiger te zien dat haar morele peil zelf nog meer is achteruit gegaan," aldus Strauss.

Het bedanken voor het lidmaatschap van Strauss volgt op het uittreden van twaalf parlementsleden der partij en verscheidene vooraanstaande aanhangers na het jongste partijcongres te Bloemfontein dat tot een spitsing leidde. Strauss was tot twee jaar geleden partijleider. Hij is onder meer minister van landbouw geweest.

Nieuwe borden voor luchtwegwijzer op Albert Plesman luchthaven

Op verzoek van de dienst van openbare werken van het eilandgebied Curaçao heeft de ANWB, zich belast met het vervaardigen van 30 nieuwe richtingborden, bestemd voor de luchtwegwijzer op de dr. A. Plesmanluchthaven te Curaçao.

Deze bekende luchtwegwijzer is als monument opgericht voor de oorlog ter herinnering aan de kerstvlucht van de „Snip" in december **1934**. De richtingborden, die elk voor zich naar een stad verwijzen waarmede de KLM op het westelijk halfrond een regelrechte verbinding onderhoudt, waren destijds gemaakt van niet-verzinkt materiaal en verkeerden langzamerhand in een toestand van hevige slijtage.

Daar het enige jaren geleden door de ANWB op Curaçao aangebrachte uitgebreide systeem van bondswegwijzers, vervaardigd uit tropenbestendig materiaal, in de praktijk zeer goed blijkt te voldoen, heeft openbare werken van Curaçao enige tijd geleden de ANWB gevraagd, zich ook met de aanmaak van nieuwe richtingborden voor de luchtwegwijzer aldaar te belasten.

Deze borden zijn thans in de wegwijzerateliers van de ANWB vervaardigd en volgens een tropenbestendig procede geschilderd.

Zij verwijzen niet alleen o.a. naar Miami, New York, Houston en Montreal, maar ook naar Rio de Janeiro en Buenos Aires, zowel als naar Paramaribo, Aruba, Bonaire en St. Maarten, alsook naar Parijs, Rome en Londen en zelfs naar het Australische en Afrikaanse continent.

Op 10 september gaan de nieuwe borden met de „Helicon" van de KNSM naar Curaçao scheep, waar zij ter gelegenheid van het 40-jarig jubileum van de KLM in oktober opnieuw zullen worden aangebracht.

Op de erebegraafplaats te Loenen op de Veluwe werden acht slachtoffers uit het concentratiekamp Dachau herbegrafen. De familieleden langs de acht kisten.

Russen kunnen kopen op Amerikaanse tentoonstelling

Van de ongeveer 1800 voorwerpen, die op de Amerikaanse tentoonstelling te Moskou te zien zijn, zijn er nu ongeveer duizend te koop. Hieronder zijn auto's, radiotoestellen, apparaten voor kleurentelevisie, plezierjachten, kledingstukken, kantoormateriaal, landbouwmachines en een geprefabriceerd huis.

De Amerikaanse minister van handel, Mueller, noemde dit „een gebaar van goede wil tegenover het Russische volk en een gelegenheid voor de twee landen om samen zaken te doen."

Onder de artikelen, die niet te koop zijn, bevindt zich een kunsthart, dat de eigenaar — het Maimonides ziekenhuis te Brooklyn — aan een Russisch ziekenhuis ten geschenke zal geven.

Drie-miljoenste Volkswagen

De drie miljoenste Volkswagen is verleden week van de lopende band in de fabriek te Wolfsbrug afgeleverd. Het nevenbedrijf in Hannover bereikte deze week eveneens een record, waar de vijfhonderdduizendste auto werd afgeleverd.

Engeland bezorgd over Amerikaanse handelspolitiek

Scheepsbouwindustrie maakt zware tijd door

(Bijzondere correspondentie uit Londen)

In Engeland wordt nog steeds veel gesproken over het weigeren door Amerika van orders aan de Britse electronische industrie — o... s de lage inschrijvingsprijzen — en met name over het geval van de English Electric Co., wier inschrijving op de bouw van de Greer's Ferry Dam in Arkansas niet werd geaccepteerd onder het voorwendsel, dat de Amerikaanse nationale veiligheid in gevaar zou kunnen komen. De druk, die daarna door de Britse pers en het parlement op de Engelse regering en door deze weer op Washington is uitgeoefend, heeft tot gevolg gehad dat aan C. A. Parsons in Newcastle een order voor een 500.000 k.W. tarbogenerator voor de Tennessee Valley Authority werd gegund. Maar daarna heeft de General Electric Co of America haar regering weer verzocht de opdracht te annuleren wederom omdat de Amerikaanse veiligheid in gevaar zou komen. Alhoewel nog steeds niet definitief bekend is, of de opdracht nu wel of niet doorgaat, heeft de hele gang van zaken in Engeland grote wrevel veroorzaakt.

Trouwens de hele houding van de Verenigde Staten in hun handelspolitiek t.o.v. Engeland wekt ernstige ongerustheid. De afkeer, welke vele Amerikanen beweren te hebben van wat zij noemen „het Britse imperialisme en kolonialisme", roept destemeer verbazing op als men zich realiseert, dat Amerika na de laatste wereldoorlog op grote schaal een zuiver economisch-kolonialistische politiek t.o.v. de rest van de wereld en de z.g. vrije landen heeft gevoerd. Dit hebben ook de Britten bedacht, vandaar hun misnoegen over het protectionisme van de Verenigde Staten, die zelf zo'n groot mogelijke handelsliberalisatie bepleiten bij andere landen. Dit staat niet alleen op het verstrekken van orders aan het buitenland, maar ook op de invoer van lood, zink, olie en wol.

Overigens is de Britse industrie zeer trots op de toenemende concurrentiekracht op het gebied van de produktie van zwaar electrisch en electronisch materiaal. De afzet in Engeland neemt evenwel geen grote vormen aan, omdat zelfs de grote banken nog aarzelen dure apparaten als electronische breinen e.d. aan te schaffen omdat nog niet proefondervindelijk is bewezen, of de resultaten de hoge aanschafkosten rechtvaardigen. Daarom zouden de fabrikanten van electronische machines graag zien dat de handelsbarrière met de Sovjet-Unie opgeruimd zou worden. Weliswaar zal men in Rusland wel verder gevorderd zijn met de ontwikkeling van electronische apparatuur, maar dit behoeft nog niet per se elke handel in de weg te staan, omdat men in Engeland verwacht goedkoper te kunnen produceren.

Begin maart verwierf Armstrong Vickers een order van £ 2½ miljoen voor de bouw van een chemische fabriek in de Sovjet-Unie, waarvoor ook Krupp had ingeschreven. Een ander succes was het afsluiten van een contract voor de levering van 5 Rotodynes — loodrecht opstijgende vliegtuigen — voor een bedrag van £ 14 miljoen aan de New York Airways door de Fairey Aviation Co. Zulk nieuws wordt in Engeland welkom ontvangen nu de nationale industrie in dit land langzamerhand naar het tweede plan is verschoven achter de Verenigde Staten en Duitsland, ondanks het voordeel van Gemenebest en sterlinggebied. Tevredenstellend is ook dat de Britse uitvoer naar de Verenigde Staten een bevredigende groei vertoont niettegenstaande het bijzonder moeilijk blijft deze markt binnen te dringen. Overigens is het verbeteren van de betalingsbalans niet veroorzaakt door deze toename van de dollarexporten, maar door het verminderen van de importen.

De meest zwakke van de Engelse industrieën is de scheepsbouw, welke thans na eeuwen van suprematie zowel door die van Japan als van Duitsland wordt overvleugeld. Het feit, dat de Peninsular and Oriental Steamship Co. gedwongen was aan de Rotterdamsche Droogdok Mij. de opdracht te verlenen voor het airconditioning-maken van een van haar lijnschepen, omdat de voorwaarden van deze firma zoveel gunstiger waren en de levertijd zoveel korter was dan die van Engelse scheepswerven werpt een duidelijk licht op de hoge kosten, waarmee de Britse bedrijven in deze sector moeten werken.

Overigens was deze order voor de Harland and Wolff-scheepswerf aanleiding te berichten, dat zij een dergelijke opdracht voor een ander schip in tien dagen voltooid had, hetgeen mogelijk was doordat continu werd doorgewerkt. Een Duitse firma zou de order hebben afgeslagen, omdat zij deze niet op tijd kon volbrengen. De kritiek op de Britse scheepsbouw blijft niettemin bestaan. De enige hoop, die men heeft is dat de recessie van het afgelopen jaar, tezamen met de werkloosheid, zal leiden tot een verbetering van de efficiency en de produktievoorwaarden in deze industrietak.

In januari zijn gepubliceerd de resultaten over 1958 van een 155-tal maatschappijen. Hoewel nog bijna 3000 maatschappijen een jaarverslag moeten uitbrengen is er toch al iets te zeggen van de algemene tendens van het bedrijfsleven in het afgelopen jaar. Stegen de brutowinsten in 1955 met 9 pct., in 1956 met 5 pct. en in 1957 met 6 pct., in 1958 werd een stijging van niet meer dan 1,3 pct. geboekt, terwijl de nettowinsten in dezelfde jaren achtereenvolgens een stijging van 10 pct., 0,5 pct. en een daling van 6 pct. te zien gaven. De dividend-declaraties bleven vrijwel algemeen op het zelfde peil. Men hoopt natuurlijk, dat de komende resultaten een herstel zullen vertonen, maar op grond van de huidige cijfers, is er voor de eerstvolgende maanden geen wijziging van betekenis te verwachten.

Besprekingen Eisenhower — Macmillan verdoezelt echter „naar verluidt"

Van wat Eisenhower en MacMillan hebben besproken zijn in het weekeinde alleen gissingen gepubliceerd van waarnemers en berichten over de aanhef: „Naar verluidt". In de meeste Engelse bladen wordt geklaagd over het uitblijven van nieuws van de besprekingen.

Een der bladen schreef: 500 journalisten en televisie-commentators hebben zondagavond een uiteenzetting aangehoord over de besprekingen tussen Eisenhower en MacMillan. Zij zijn perplex weggegaan. Men had verwacht dat Eisenhowers perssecretaris Hagerty en de perschef van het Britse ministerie van buitenlandse zaken, Hope, de wereld verteld hadden hoe deze belangrijke besprekingen zijn verlopen, in plaats daarvan tapten beiden mannen flauwe moppen en spelden zij het menu dat de staatslieden zondag is voorgezet.

De Amerikaanse pers-chef Hagerty zei: het grootste deel van de besprekingen heeft een privé karakter en wij geven er van door wat men ons opdraagt. De perschefs beloofden echter, het algemene protest van de journalisten door te geven aan Eisenhower en MacMillan.

Later werd bekend gemaakt, dat Eisenhower en MacMillan maandagavond gezamenlijk zelf in een televisieuitzending te Londen meer zullen bekendmaken. Deze uitzending zal in zes Europese landen kunnen worden gevolgd.

— De Italiaanse minister van onderwijs heeft een wetsontwerp ter hervorming van het onderwijs opgesteld volgens hetwelk het gratis verplicht onderwijs tot de leeftijd van veertien in plaats van elf jaar wordt uitgebreid. Na de lager school zou er gekozen kunnen worden uit vier richtingen: humaniora, techniek, artistiek of gewoon onderwijs, met Latijn alleen verplicht voor de eerste richting.

Hollandse Nieuwtjes

● Bij het tanken van benzine ontstond onlangs een hevige brand bij de Karel Doorman die op de Nieuwe Maas bij Rotterdam lag. Een grote hoeveelheid benzine kwam op het water terecht, dat direct vlam vatte. Vijf matrozen waren op een vlot bezig de Karel van een nieuwe verfje te voorzien. Zij sprongen in paniek het water in, toen ook hun vlot vlam vatte. Een van hen is verdronken, twee moesten met brandwonden in het Havenziekenhuis opgenomen worden. ● Twee bewoners van het huis van bewaring in Arnhem vonden het blijkbaar welletjes en wilden eens van de vrijheid genieten. Daarom hebben zij zich op de een of andere, tot nu toe onbekende manier een ijzerzaagje aangeschoft, waarmee ze de de vrijheidsbarriere te lijf gingen.

Met behulp van elkaar geknoopte lakens liet het tweetal zich zakken en kuierden toen weg. Zij zijn nog niet gevonden. ● Een Rotterdamse militair kreeg bij zijn keuring destijds vrijstelling van staande dienst en wachtlopen. Hij nam echter ook geen genoegen met de hoge schoenen, die hij als trouw patriot had te dragen. Nu is dit weigeren van kistjes aanhangig gemaakt bij de krijgsraad.

Voorlopig is de soldaat op vrije voeten gesteld totdat de krijgsraad een oordeel geveld heeft. ● Men staat soms verbaasd over de vele problemen die zich in de handel in het algemeen kunnen voordoen, bij de boterhandel in het biezonder. Het bedrijfsschap detailhandel in melk- en zuivelproducten is er voorstander voor om roomboter alleen in karton te laten verpakken. Het probleem zit echter in het feit dat de roomboter een belangrijk punt is in de onderlinge prijsconcurrentie. Als dat van die verpakking doorgaat wordt de prijs een cent duurder. Doch om alle concurrentiemoeilijkheden te voorkomen wil men die kartonale verpakking verplicht gesteld zien.

● In Zevenhuizen was men laatst met een dragline aan het graven, toen men een paar meter van de spoorlijn Gouda Den Haag een onontplofte bom aantrof. Direct werd het treinverkeer stilgelegd en vervangen door autobussen. Den Helder werd in kennis gesteld omdat daar de mijnopruimingsdienst zetelt. Bij onderzoek bleek het een presentje van onze geallieerde bevrijders te zijn, dat zij eens hadden laten vallen. ● Is het begrip invasie in het Caraibisch gebied niets onbekends meer (want waar invaderen de Cubanen en Venezolanen niet als we bepaalde radio's moeten geloven), het Gelderse Provincie-huis is ook niet gespaard gebleven voor deze moderne plaag, hoewel de invasie aldaar een vreedzaam karakter had. Vijfhonderd jongeren werden er welkom geheten door de Commissaris van de koningin, waarmee het eerste Jeugdfestival Velp geopend was. Een groot aantal vooraanstaande kunstenaars zal de jongeren in contact brengen met verschillende kunstuitingen zoals toneel, dans, film en beeldende kunst. ● Nu we toch in de buurt van Arnhem zijn willen we U een geheimpje vertellen. U weet zeker niet dat de gemeente Arnhem een biezondere manier kent om geld binnen te halen. Daar moet men namelijk een gemeentelijke vergunning hebben om op straat zijn auto te wassen. Ieder jaar moet men voor die vergunning een tientje op tafel leggen. Maar de A.N.W.B. zal proberen het gemeentebestuur van het dwaze van die maatregel te overtuigen. ● Tot besluit een minder prettig berichtje. Heintje Davids moet op dokters-advies rust nemen.

De eenenzeventigjarige artiste heeft enige tijd geleden een inzinking gehad. Tot op heden toe trad Heintje nog regelmatig op in Germain des Pres.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

.. 53. — De twee schildwachten slenteren naar het einde van de landingsplaats en keren dan langzaam op hun schreden terug.

„Wat valt er hier eigenlijk te waken?" mompelt een van hen geeuwend, terwijl hij afwezig over de baai staart. „Het is hier een dooie boel. Ik zal blij zijn, als we weer zee kiezen."

Zijn metgezel antwoordt niet. Hij houdt onwillekeurig de pas in en staart fronsend in de schaduwen tussen de rotsen naar het andere einde van het strand. „Ik dacht waarachtig, dat daar iets bewoog", fluistert hij. „Maar dat zal wel een vergissing zijn. Nee, luister goed, maar loop door." De twee kerels kijken elkaar niet begrijpend aan; beiden horen een zacht schurend geluid, dat ergens tussen de rotsen vandaan komt. „Wat kan dat zijn?", mompelt de een argwanend en nieuwsgierig tegelijk. „Nou sist er iets, dat ....." Verder komt hij niet. Twee donkere schaduwen zijn bliksemsnel achter de roeiboten opgedoken. De alarmkreet van een der schildwachten wordt net bijtijds gesmoord in de machtige greep van Svein. Een paar doffe bonzen en de krijgers zakken geluidloos ineen, zonder te weten, wat hun daar overkomen is. „Dat", grijnst Svein, „was weer eens een ouderwets, goed stukje werk, zogezegd. Goed van samenwerking." Hij knikt de Deen, die inmiddels naderbij komt, goedkeurend toe. „Je hebt ze aardig bezig gehouden met die malle geluiden, makker." Haastig ontdoen de drie mannen de bewustloze piraten van hun wapens en doorzoeken hun kleren. Dan staren zij elkaar sprakeloos aan. „G-geen sleutels", stamelt Svein ontgoocheld. „Vertel me nou eens, Noorman, hoe we de kerker binnen moeten komen."

SPELEN MET DE DOOD

De na-Colombiaanse tijd in Mexico

Symboliek van de moderne Mexicaanse kunst

De tentoonstelling in het Haags Gemeente-Museum, die thans wordt gehouden, heeft aanleiding gegeven tot een artikel over de vroege Mexicaanse kunst. Het hele complex der kunstuitingen van het merkwaardige land ten noorden van de Caraïbische Zee vertoont sinds 1520 echter zoveel boeiende aspecten, dat wij ons genoodzaakt voelen er op terug te komen. Het huidige Mexico is niet los te denken van de Spaanse overheersing: in de taal, in de ethnologische samenstelling, in de cultuur en vooral in de religie. Men voert reeds lang een felle strijd over de vraag of in 1523 Cortés gerechtigd was een onbekende, maar niettemin bijzonder hoogstaande cultuur uit te roeien. In het vorige artikel hierover werd op de vernietigingsdrang der Conquistadores gewezen, die ontstaan zou zijn uit weerzin tegen de afschuwelijke mensenoffers der Indianen. Daarbij werd de vraag gesteld of Cortés zijn veldtocht niet gevoerd heeft uit louter honger naar de fabelachtige schatten van Montesuma. De beestachtige veldtocht van Pizarro tegen de Inca's op de hoogvlakte van Peru kan aar op wijzen.

Uit verschillende ontvangen brieven blijkt, dat de schrijvers ervan zich altijd weer stoten aan de mensenoffers, die de Azteken plachten te brengen. Een dezer dagen sprak ik met Thérese Davalos, een van de mensen die de tentoonstelling in Den Haag georganiseerd hebben, een echte Mexicaanse, een zuivere Indiaanse, met brede ogenstand, donker, agressief tegen ons Westerlingen. Bij ons eerste gesprek kwam aldra de kwestie van mensenoffers in het oude Mexico ter sprake. Zij repliceerde slechts met te zeggen, dat zij juist Brugge had bezocht; zij had de vierendeling van de onrechtvaardige rentmeester gezien. Ik kan me levendig voorstellen dat iemand sterk getoucheerd wordt door de uiterste liefelijkheid, maar ook door de barbaarse perfectie, waarmee de Vlaamse primitieven (Dirck Bouts niet te na gesproken) de martelingen, die in de 15e eeuw plaats vonden, uitbeelden.

Pas sinds enkele decennia weten wij, wat er aan eeuwen-oude cultuur is opgegraven in de zandheuvels rond de stad Mexico, in de oerwouden van Yucatan, in de verwijderde Indiaanse dorpen. Ook pas sinds enkele decennia (eigenlijk pas na de revoluties in Mexico) zijn wij betrokken bij de ontwikkeling van een Zuidamerikaanse staat, die in de negentiende eeuw ten prooi viel aan het waanzinnig diplomatiek spel van Napoleon III en keizer Franz Joseph, waarvan Maximiliaan slachtoffer werd.

Cortés heeft geen gelukkig leven gehad. Hij stierf ontdaan van zijn roem op 62-jarige leeftijd. Hij werd eerst in Sevilla in de kapel van de hertog van Medina Sidonia begraven en vervolgens naar Mexico overgebracht, waar er met de schamele overblijfselen gesold werd, tot zij in de revolutie verbrand werden. Na die revolutie zijn er enkele Europese getuigenissen van de dwaze erfenis, die haar stempel op een onstuimig volk heeft gedrukt. Wij kennen het schilderij van Manet „De executie van Maximiliaan"; Henri Rousseau le Douanier bekent dat hij zijn extreme oerwoud-verbeeltenissen dankt aan een vroeger verblijf als soldaat in Mexico.

Men herinnert zich de Christenvervolgingen na de revolutie. Daarna is er een tijd van stilte en ineens trekken schilders als Diego Rivera, Orozco, Castellanos, Siqueiros en Tamayo met veel geweld van leer. Terwijl wij in Nederland nog nauwelijks bekomen waren van Berlages Beurs van de tuindorpen van Granpré Molière, Verhagen en Kok, toen wij ons nog niet bewust waren van de betekenis, die de Delftse èn Bossche School zouden krijgen, bouwde men in Mexico-City al een Ciudad Universitaria met een grootscheeps plan en een uiterst doordachte moderne architektuur, waarmee de Nijmeegse Alma Mater zeker niet kan wedijveren.

De hedendaagse Mexicaanse schilders beroepen zich op de oude Indiaanse cultuur, die door de Spanjaarden werd afgesneden, maar zij kunnen onmogelijk vergeten, dat de Conquista (de veroveringstochten van Cortés en Pizarro) niet alleen een militaire actie bracht, maar vooral een religieuze hervorming veroorzaakte. Na de strijders in het harnas kwamen de monniken met het kruis. Men kan over deze kruistocht verschillend oordelen, toch komen de oudste gegevens, de z.g. codices, van bisschoppen, die zich pas bewust werden van wat zij aan vreemde cultuur hadden vernietigd toen zij op hun sterfbed lagen.

Typisch is, dat men in de zestiende eeuw de archaische vormen van de Romaanse, Gotische en die van de Renaissance-stijl in sierlijke barokke componenten ging uitleven. Men ging trachten de Spaanse stijlvormen te combineren met bruikbare elementen van de Indiaanse volkskunst. Hieruit is de z.g. Mexicaanse Barok ontstaan. Bijna alle kloosterorden hebben deel gehad aan de schone „plātereske" gevels, die in Mexico zijn opgericht. De Barok werd echter geen stijl-eenheid, maar werd aangegrepen als middel, waarmee men oude volksinstincten kon bevredigen.

We kennen de sentimentele plaatjes zoals van het „H. Hart, van Teresia, waarmee wij menen de missiegebieden te kunnen veroveren. De Dominicanen en Franciscanen in Midden-Amerika gingen destijds veel verder. De missionerende orden hebben met al hun vuurwerk krachtig gepoogd met het religieuze spektakel der Christenheid het oude geloof te doen overtreffen. Op de tentoonstelling is een verguld altaar-retabel uit de tijd van de Spaanse overheersing, ultra barok, overdadig, mogelijk een creatie van Jeronimo de Balbas: het klinkt erg onbeleefd, maar het lijkt op een monumentaal draaiorgel in Amsterdam en dat heeft gelukkig niets met religiositeit te maken.

Ondanks alles schijnt er een zekere samenhang te bestaan tussen het spel met de dood, dat men bij vele volksfeesten in Spanje, bij het stierengevecht, bij de makabere Goede-Vrijdagoptochten te Sevilia aantreft en dat wat men vindt in de diepere geest van Mexico. De Mexicanen, met hun vrije geest, willen weliswaar niets te maken hebben met de dictator Franco, maar uit hun hele volkskunst spreekt een sterke band met het moederland. De toros en het spelen met de dood overheersen bij volksfeesten. Doodskoppen in papiermache, dikwijls druk beschilderd, geraamten, opgehangen aan de dunne wervels laten zien, hoezeer dit volk nog altijd leeft met reminiscenties aan de oude Indiaanse eredienst, maar het is een liefderijk spel geworden.

Dit is een vrij algemene theorie; zij krijgt soms een overdreven betekenis zoals in het voorwoord van de catalogus bij dr. A. A. Gerbrands, die zelfs de zwaarmoedige kijk der Mexicaanse kunstenaars ziet voortleven in de „Bloemenverkoopsters" van Rivera. Hij meent, dat de schilder niet alleen getroffen is door de schoonheid der bloemen als bloem doch bij hem speelt de symboliek van de witte lelie als doods- en begrafenisbloem wel degelijk een rol. Dit is een typische visie om de symboliek te verklaren van de hedendaagse Mexikaanse kunst.

Jammer genoeg is het merendeel hiervan in niet te transporteren fresco's vastgelegd. Vol symboliek is de moderne Mexicaanse kunst zeker. Als de schilder Orozco Franciscus Christus laat omhelzen, laat hij de zanger van het Zonnelied zich vooroverbuigen om de nietige Christus in een liefderijke omhelzing te vermorzelen. De voorstelling is bewust grof uitgevoerd. En als Siqueiros de „echo van een kreet" laat horen, dan baart een baby uit zijn mond een nieuwe boreling, omgeven door kanonnen en affuiten. Het voorstellingsvermogen van de groep revolutionnaire schilders uit de twintiger en dertiger jaren tart iedere beschrijving. Zij hadden de hoop, of veeleer de wanhoop iets vast te kunnen leggen van hun rancunes. De schilders van toen liepen rond met patroontassen en pistolen. Zij vuurden zich zelf naar de twijfelachtige weg der expressie-mogelijkheden.

Er is weinig van hen op de tentoonstelling te Den Haag; althans weinig overtuigends. Dat is jammer, nu gaat de tentoonstelling als een nachtkaars uit. Zeer mooi is evenwel de afdeling volkskunst, aardewerk, voorstellingen in papier-maché, weefsels en kinderspeelgoed. Deze voorwerpen zijn ook op het Mexicaanse paviljoen op de Expo te zien geweest. Men heeft mij verzekerd, dat zij niet speciaal voor de tentoonstelling vervaardigd zijn; men schijnt ze in de winkels vooral op het platteland te kunnen kopen. Ze zijn het bewijs voor de kunstzinnige instelling van het Mexicaanse volk, dat nog sterke Indiaanse stammen kent.

Ik lees juist in de „Geografic Magazine" een artikel over de Krabo-Indianen. Wat een prachtige mensen, wat een onbevangenheid tegenover de natuur, wat een naakte zuiverheid tegenover alles wat wij als verdorven beschouwen.

MARIUS VAN BEEK.

Nieuws in 't kort

De Turkse haven Samsun, aan de zwarte zee, heeft grote schade geleden als gevolg van voortdurende stortregens. 250 huizen zijn ontruimd en enkele ingestort. Van slachtoffers is geen melding gemaakt.

—*—

Het leger van Nationalistisch China heeft officieel de Amerikaanse Nike-Hercules-raketten overgenomen die tijdens de crisis in straat Formosa in oktober vorig jaar naar Formosa waren overgebracht.

—. De Amerikaanse vice-admiraal B. D. Charles Lockwood, die het commando heeft gehad over de Amerikaanse duikbootvloot in de Stille Oceaan heeft onthuld, dat Amerikaanse vliegtuigen en schepen in de Tweede Wereldoorlog twee Amerikaanse duikboten tot zinken en een dertig beschadigd hebben bij aanvallen, die uitgevoerd werden op valse of twijfelachtige meldingen en gegevens. Lockwood meent, dat de identifikatie van duikboten een van de grootste problemen van de vloot is.

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

43

„'t Gaat over Meadowes," zei hij. „Die is de hele nacht onder water geweest. Is nog niet thuis gekomen."

„Wat?" riep Tuppence uit.

Majoor Bletchley wierp haar een tegelijk verheugde en boosaardige blik toe. Hij had plezier in de ongerustheid van de intrigerende weduwe.

„Nogal een vrolijke kwant, die Meadowes," grinnikte hij.

„Die Perenna ergert er zich natuurlijk over."

„Gunst," zei Miss Minton, pijnlijk blozend.

Mrs. Cayley keek gechoqueerd en Mrs. O'Rourke grinnikte alleen maar.

„Mrs. Perenna heeft 't me al verteld," zei ze. „Nu ja, jongens blijven nu eenmaal jongens."

Miss Minton zei gretig: „O, maar Mr. Meadowes heeft vast en zeker...... misschien wel een ongeluk gehad. Weet U, het is overal verduisterd."

„Heerlijk, die verduistering," zei Majoor Bletchley. Die is al voor zoveel verantwoordelijk. Ik kan U wel zeggen, dat 't de mensen van de Luchtbeschermingsdienst de ogen heeft geopend bij het patrouilleren. Bij het aanhouden van auto's en zo. Het aantal vrouwen, die alleen maar op weg waren om hun mannen thuis te brengen...... en dan verschillende namen op hun persoonsbewijzen! En bovendien de vrouw of de echtgenote die, een paar uur later van de andere kant kwam...... alleen! Ha, ha!"

Hij grinnikte en trok zijn gezicht weer vlug in de plooi, toen hij de volle laag kreeg van Mrs. Blenkensop's afkeurende blik.

„De menselijke natuur...... wel een beetje grappig, niet?" zei hij kalmerend.

„O, maar Mr. Meadowes," blaatte Miss Minton, „kan wel eens neus een ongeluk gekregen hebben. Overreden door een auto."

„Dat zal hij wel vertellen, denk ik," zei de Majoor. „Een auto heeft hem aangereden en buiten westen en toen is hij 's morgens weer bijgekomen."

„Hij kan wel naar het ziekenhuis gebracht zijn."

„Dan zouden ze het ons hebben laten weten. Ten slotte heeft-ie een persoonsbewijs, nietwaar?"

„O, gunst," zei Mrs. Cayley. „'t Zal mij benieuwen wat Mr. Cayley er van zeggen zal."

Deze rhetorische opmerking bleef zonder commentaar.

Tuppence, die een houding van beledigde waardigheid had aangenomen, stond op en verliet de kamer.

Majoor Bletchley grinnikte, toen de deur zich achter haar sloot.

„Arme, ouwe Meadowes," zei hij. „De schone weduwe heeft zich er aan geërgerd. Dacht dat ze 'm al aan de haak had."

„O, Majoor Bletchley," blaatte Miss Minton.

Majoor Bletchley knipoogde. „Denkt U maar eens aan Sam uit Dickens. Hoed je voor de weeuwtjes, Sammy."

Tuppence was wat geschrokken door Tommy's onaangekondigde afwezigheid, maar ze poogde zichzelf gerust te stellen. Hij zou misschien wel een vers spoor ontdekt kunnen hebben en er op afgegaan zijn. De moeilijkheden om in contact met elkaar te blijven onder deze omstandigheden, hadden ze allebei voorzien en ze hadden afgesproken, dat ze niet overmatig verontrust moesten zijn door een niet te verklaren afwezigheid.

Ze hadden voor zulke onvoorziene omstandigheden enkele handige afspraken gemaakt.

Mrs. Perenna was, volgens Mrs. Sprot, de vorige avond uit geweest. De heftigheid, waarmee ze dit feit zelf ontkende, maakte haar afwezigheid te meer interessant om te overdenken.

Het was mogelijk, dat Tommy haar op haar geheime zending was gevolgd en iets gevonden had, dat de moeite waard was om te onderzoeken.

Zonder twijfel zou hij zich op zijn eigen manier met Tuppence in verbinding stellen of zou binnen afzienbare tijd zelf komen opdagen.

Niettegenstaande dat kon Tuppence een zeker gevoel van onbehagen niet van zich afzetten. Ze kwam tot de slotsom, dat het geheel bij de rol van Mrs. Blenkensop zou passen, als ze zich ietwat nieuwsgierig en zelfs wat ongerust toonde. Zonder verdere omslag ging ze op zoek naar Mrs. Perenna. Mrs. Perenna was niet geneigd over het geval veel te zeggen.

Ze verklaarde, dat een dergelijk gedrag van de zijde van een van haar gasten onvergeeflijk en niet te vergoelijken was.

Tuppence riep ademloos uit: „O, maar hij kan wel een ongeluk gekregen hebben. Ik ben er zeker van. Hij is er helemaal de man niet naar...... helemaal niet zo vrij in zijn opvattingen of iets dergelijks. Hij is ongetwijfeld onder een auto of zo terecht gekomen."

„We zullen er waarschijnlijk gauw genoeg achter komen," zei Mrs. Perenna.

Maar de dag ging voorbij en van Mrs. Meadows geen levensteken.

's Avonds stemde Mrs. Perenna, op dringend verzoek van haar gasten, er zeer ongaarne in toe de politie op te bellen.

Een hoofdagent bracht een bezoek en noteerde in een opschrijfboekje nadere gegevens.

Bij die gelegenheid kwamen er bepaalde feiten aan het licht.

Mr. Meadowes had het huis van overste Haydock om half elf verlaten; vandaar was hij met een zekere Mr. Walters en een zekere Dr. Curtis tot aan het tuinhek van Sans Souci gewandeld, waar hij ze goede nacht had gewenst en de oprijlaan was ingeslagen.

Van dat moment af scheen Mr. Meadowes van de aardbodem verdwenen te zijn.

In Tuppence's gedachten kwamen uit een en ander twee mogelijkheden te voorschijn.

Wanneer hij de laan inloopt, kan Tommy Mrs. Perenna gezien hebben, die naar hem toekwam; hij glipt weg achter het struikgewas en kan haar daarna hebben gevolgd.

Na haar ontmoeting met de een of andere onbekende te hebben gadegeslagen, zou hij deze gevolgd kunnen zijn, terwijl Mrs. Perenna naar Sans Souci terugkeerde.

In dit geval was hij waarschijnlijk nog springlevend en volgde als een speurhond het spoor en dan zouden de goed bedoelde pogingen van de politie om hem te vinden wel eens grote verrassingen kunnen opleveren.

(Wordt vervolgd)

De bouw van de Renaultfabriek bij het Amstelstation te Amsterdam is bijna voltooid. Het gebouw heeft een lengte van honderd meter en een breedte van vijf en vijftig meter. Nog voor het einde van het jaar zal het door architect Rud. v.d. Heijden ontworpen gebouw gereed komen.

Nederlandse pianist THEO BRUINS donderdag in Arubaanse Schouwburg

Oranjestad. — „Theo Bruins: GROOT!" Zo luidde de kop van een recensie in de „Haagse Courant" van 25 juli jl. en zo is de algemene mening nu al elf jaar. De dertig-jarige kunstenaar is een der grootste pianisten van Nederland. Toen hij in 1948 debuteerde met het Concertgebouworkest o.l.v. Eduard van Beinum, was direkt duidelijk, dat men hier met een zeer biezonder muzikaal talent te maken had. Bruins maakte dan ook snel carrière, en speelt nu regelmatig in recital en met orkesten in geheel Europa en daarbuiten.

Zo heeft hij nu een concertenserie in Mexico achter de rug, en komt vanavond op Aruba aan, waar hij na een paar dagen rust as. donderdag een concert zal geven in de schouwburg, onder auspiciën van de Arubaanse Kunstkring. Dit concert werd mogelijk gemaakt door steun en bemiddeling van Sticusa, die ook de contacten legde voor zeven concerten in Suriname.

Theo Bruins werd in 1929 in Arnhem geboren, studeerde aan het Amsterdams Conservatorium o.a. onder Jaap Spaanderman en Kees van Baaren. Hij vervolgde zijn studie later in Parijs, waar hij de beroemde Yves Nat en Charles Koechlin als leermeesters had. Zijn carrière bracht hem samen met beroemde dirigenten als Klemperer, Van Beinum, Paul van Kempen, Rafael Kubelik e.a. Hij speelt regelmatig met de grote orkesten van Nederland, en ook veel in recitals o.a. in het kader van het Holland Festival.

De pers over Theo Bruins

Uit recensies lezen wij:

„Deze Nederlandse pianist overtreft in muzikaliteit en technische vaardigheid heel wat buitenlandse celebriteiten"....

C.v.B. in „Het Vaderland" Den Haag

„Theo Bruins verstaat de kunst van te toveren met de klank, de vleugel te doen donderen en te laten zuchten, brede melodieën te spinnen en luchtige staccati te laten dansen en daarbij toch de poëzie het volle pond te geven"....

(„Rotterdams Nieuwsblad")

Het progamma voor het concert op Aruba

Theo Bruins zal as. donderdag in de schouwburg de volgende werken vertolken:

Jan Pietersz Sweelinck: Chromatische Fantasie d moll; François Couperin: La fleurie ou la tendre Nanette, Les Papillons, La Bandoline, La petit rien; Ludwig von Beethoven: Sonate in F nr 23 „Appassionata"; Kees van Baaren: Sonatine; Béla Bartok: Zes dansen in Bulgaars rhytme; Frédéric Chopin: Polonaise A dur op. 40, 4 Etudes Op 10-7, 25-2, 25-5, 10-4, Ballade f moll opus 52.

De toegangsprijs kon dank zij Sticusasteun zeer laag zijn (zie advertentie), waardoor een ieder in de gelegenheid zal zijn van het spel van deze Nederlandse meesterpianist te genieten.

Omdat donderdag de eerste schooldag is na de vacanties, kan er geen jeugdconcert worden georganiseerd. De Kustkring heeft daarom een zeer lage toegangsprijs (f 1.—) vastgesteld voor kinderen, zodat ze het avondconcert kunnen bezoeken. Het programma vermeldt veel populaire werken, die voor oudere kinderen zeker gewaardeerd zullen worden.

Aardgas, dat in de buurt van de Pyreneeën gewonnen en bewaard wordt, zal door lange pijpleidingen naar Parijs gebracht worden. Met een snelheid van 300 meter per dag nadert men al pijpen schakelend de Franse hoofdstad. Het leggen trekt grote belangstelling van de plattelandsbevolking.

Collegium Musicum Helveticum bracht schitterent concert

Oranjestad. — Ondanks het bijna overladen programma van de laatste maanden, bleek de Kunstkring er goed aan gedaan te hebben in te gaan op een speciaal aanbod van het Collegium Musicum Helveticum, om tegen gereduceerde prijs een concert te geven op Aruba. De belangstelling voor dit concert was zeer bevredigend en de muziekliefhebbers hebben genoten van een schitterend concert, gebracht door waarlijk geinspireerde musici

Begonnen werd met het concerto voor twee violen en orkest van Vivaldi. Hierin bleek duidelijk hoe de tutti strijkers, die stuk voor stuk virtuoos zijn van solistische allure, toch kunnen komen tot een perfekt samenspel, waarbij het frappante wel was, dat daartussendoor de strijkers stuk voor stuk ook de kans kregen om te soleren.

In het Concerto voor piano en orkest in d. flat van Johan Sebastiaan Bach dat eigenlijk voor clevecimbel is geschreven wist de pianist, die solist was (Julian von Karolyi een uitvoering te geven die aan alle eisen voldeed.

Zijn uitvoering, ofschoon zeer exact was rhytmisch geweldig, zeer goed uitgebalanceerd en ondanks het vele virtuoso passagewerk toch zeer doorzichtig van klank en lijn.

Voor de pauze volgde nog van het concerto grosso in E flat van Vivaldi. Dit was misschien het minst interessante werk van de avond. Ofschoon zeer kort, kon men er nauwelijks wat de stijl betreft Vivaldi in herkennen. Wij vermoeden dat het een minder belangrijk jeugdwerk van de componist is.

Na de pauze werd het concerto voor viool en orkest in A major van Wolfgang A. Mozart gebracht. Dit viel wel bijzonder in de smaak van het publiek. Dat was vooral te danken aan het schitterende solospel van Denes Szigmondi. Ofschoon technisch volkomen gaaf, gaf hij de indruk dat hij ondanks zijn solistische partij in feite deelnam aan een uitvoering van de allerbeste kamermuziek. Het ovationele applaus was ten volle verdiend.

Het concert werd besloten met de symphonie no. 46 in B. major van Haydn. Ook hier weer een byzonder virtuoos kunnen en op zeer hoog peil staand gedisciplineerd samenspel.

Lof en hulde komt ook het talent toe van de zeer muzikale dirigent Richard Schuhmacher.

Nieuws uit Bonaire

Het schooljaar is weer begonnen. Natuurlijk geldt dat ook voor ons Bonaire. Er hebben zich ondertussen enkele veranderingen op schoolgebied voorgedaan. Op de Bernardusschool zijn er bijvoorbeeld drie nieuwe zusters bijgekomen. Soeur Hermenegilda is nu het hoofd van de school.

—x—

Na zesenveertig jaar als onderwijzeres verbonden geweest te zijn aan de Bernardusschool heeft juffrouw de Bruyn afscheid genomen. Het is niet bekend of dit een nieuw Bonairiaans record is. Wel is het aller wens dat juffrouw de Bruyn nog jaren in leve moge blijven, in voorspoed en zegen.

—x—

De MULO-school op Bonaire heeft nu twee klassen. Daarvoor is juffrouw van der Put van Curaçao overgekomen om meneer Lemmens te assisteren. De MULO heeft nog niet een eigen gebouw, maar dat zal wel komen.

—x—

Op Rincon is een nieuwe jongensschool geopend. De nieuwe school bevat vier klaslokalen en een werklokaal. De nieuwe schoolmeubelen moeten nog komen. Dus staan er op het ogenblik nog oude banken in de school. Het gebouw kan tippen met de schoolgebouwen op de andere eilanden.

—x—

De nieuwe jongensschool op Rincon telt honderdzeventig leerlingen. Frater Julianus is het hoofd der school.

—x—

Het verkeer op Bonaire zal veilig blijven ondanks de toename van het aantal wagens. Dat is dan te danken aan de agent van politie Heuvelman, die op verschillende scholen verkeersles gegeven heeft. Bij het examen slaagden acht en zestig kinderen. Op Rincon waren er zelfs twee geëxamineerden die het „cum laude" haalden.

—x—

Het terrein waar het nieuwe hotel zal verrijzen is reeds bekend. Paaltjes bakenen het af. Bij Palu di Lechi zal het hotel komen. Het eilandsbestuur heeft reeds de Bonairiaanse jeugd uitgenodigd zich als waiter te gaan bekwamen. Dat kan geschieden op Puerto Rico, gratis, voor-niets. Er zijn echter geen reacties op gekomen. Er bestaat nu nog kans hierop in te gaan.

—x—

Op Bonaire kwam onlangs aan dr. Rooth tesamen met zijn echtgenote. Dr. Rooth zal een studie maken van de flamingo's

—x—

Het bezoek van de Gouverneur is uitgesteld en zal nu plaats hebben op 12 en 13 september.

Albert Schweitzer in Europa teruggekeerd

Dr. Albert Schweitzer is uit Lambarene in Europa aangekomen.

Dr. Schweitzer die binnenkort 85 jaar wordt, vertelde journalisten dat hij verscheidene landen zal bezoeken, o.a. Zwitserland, Denemarken, Nederland, België en Zweden. „In al deze landen heb ik vrienden, die ik wil zien".

Sprekend over zijn ziekenhuis in Lambarene zei hij, thans over 35 bedden te beschikken maar er nog 30 nodig te hebben. Eind november gaat dr. Schweitzer per schip naar Afrika terug.

Strauss verlaat Verenigde Partij (oppositie) in Zuid Afrika

De voormalige leider van de Zuidafrikaanse Verenigde Partij (oppositie) Strauss, die wijlen veldmaarschalk Smuts in 1950 aan het hoofd der partij opvolgde, heeft meegedeeld dat hij zijn lidmaatschap heeft opgezegd.

Strauss, die tot dusver nog vicepresident van de algemene raad van de partij in Witwatersrand was, zei, dat wat thans in de Verenigde Partij gebeurt onverenigbaar is met het peil waarop hij altijd getracht heeft aan het openbare leven deel te nemen. „Terwijl het zeer betreurenswaardig is waar te nemen dat de eens zo grote verenigde partij in omvang is achteruit gegaan, is het nog betreurenswaardiger te zien dat haar morele peil zelf nog meer is achteruit gegaan," aldus Strauss.

Het bedanken voor het lidmaatschap van Strauss volgt op het uittreden van twaalf parlementsleden der partij en verscheidene vooraanstaande aanhangers na het jongste partijcongres te Bloemfontein dat tot een spitsing leidde. Strauss was tot twee jaar geleden partijleider. Hij is onder meer minister van landbouw geweest.

Nieuwe borden voor luchtwegwijzer op Albert Plesman luchthaven

Op verzoek van de dienst van openbare werken van het eilandgebied Curaçao heeft de ANWB, zich belast met het vervaardigen van 30 nieuwe richtingborden, bestemd voor de luchtwegwijzer op de dr. A. Plesmanluchthaven te Curaçao.

Deze bekende luchtwegwijzer is als monument opgericht voor de oorlog ter herinnering aan de kerstvlucht van de „Snip" in december 1934. De richtingborden, die elk voor zich naar een stad verwijzen waarmede de KLM op het westelijk halfrond een regelrechte verbinding onderhoudt, waren destijds gemaakt van niet-verzinkt materiaal en verkeerden langzamerhand in een toestand van hevige slijtage.

Daar het enige jaren geleden door de ANWB op Curaçao aangebrachte uitgebreide systeem van bondswegwijzers, vervaardigd uit tropenbestendig materiaal, in de praktijk zeer goed blijkt te voldoen, heeft openbare werken van Curaçao enige tijd geleden de ANWB gevraagd, zich ook met de aanmaak van nieuwe richtingborden voor de luchtwegwijzer aldaar te belasten.

Deze borden zijn thans in de wegwijzerateliers van de ANWB vervaardigd en volgens een tropenbestendig procede geschilderd.

Zij verwijzen niet alleen o.a. naar Miami, New York, Houston en Montreal, maar ook naar Rio de Janeiro en Buenos Aires, zowel als naar Paramaribo, Aruba, Bonaire en St. Maarten, alsook naar Parijs, Rome en Londen en zelfs naar het Australische en Afrikaanse continent.

Op 10 september gaan de nieuwe borden met de „Helicon" van de KNSM naar Curaçao scheep, waar zij ter gelegenheid van het 40-jarig jubileum van de KLM in oktober opnieuw zullen worden aangebracht.

Op de erebegraafplaats te Loenen op de Veluwe werden acht slachtoffers uit het concentratiekamp Dachau herbegraven. De familieleden langs de acht kisten.

Russen kunnen kopen op Amerikaanse tentoonstelling

Van de ongeveer 1800 voorwerpen, die op de Amerikaanse tentoonstelling te Moskou te zien zijn, zijn er nu ongeveer duizend te koop. Hieronder zijn auto's, radiotoestellen, apparaten voor kleurentelevisie, plezierjachten, kledingstukken, kantoormateriaal, landbouwmachines en een geprefabriceerd huis.

De Amerikaanse minister van handel, Mueller, noemde dit „een gebaar van goede wil tegenover het Russische volk en een gelegenheid voor de twee landen om samen zaken te doen."

Onder de artikelen, die niet te koop zijn, bevindt zich een kunsthart, dat de eigenaar — het Maimonides ziekenhuis te Brooklyn — aan een Russisch ziekenhuis ten geschenke zal geven.

Drie-miljoenste Volkswagen

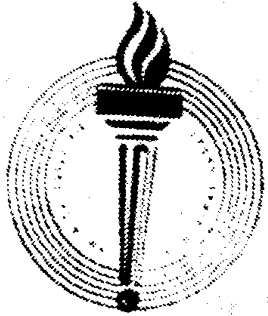
De drie miljoenste Volkswagen is verleden week van de lopende band in de fabriek te Wolfsburg afgeleverd. Het nevenbedrijf in Hannover bereikte deze week eveneens een record, waar de vijfhonderdduizendste auto werd afgeleverd.

De Pan-Amerikaanse Spelen

V.S. winnen in voetbaltoernooi met 5-3 van Brazilië

Amerika heeft reeds op 26 gouden medaljes beslag gelegd

Te Chicago zijn gisteren de Pan-amerikaanse spelen voortgezet. In het voetbaltournooi wonnen de V.S. met 5-3 (rust 2-2) van Brazilië.

Voor de finale van de **100 meter vrije slag** plaatsten zich de volgende acht zwemmers:

Farrell (V.S.) 56,5 sec.; Follett (V.S.) 56,5; Woolsey (V.S.) 57,4; Dos Santos (Braz.) 58.1; Grout (Can.) 58,1; Veith (Can.) Escalanta (Mex.) 59,2 en Gunnaj (Braz.) 59,8 sec..

In de finale **200 meter vrije slag** dames komen de volgende zwemsters uit: Chris von Saltza (V.S.) 2 min. 20.3 sec.; Joan Spillane (V.S.) 2.22,7; Shirley Stobs (V.S.) 2.26.0; Margaret Iwasaki (Can.) 2.28.1; Sarah Barber (Can.) 2.31.4; Blanca Baron (Mexico) 2.31.7; Maria Louisa Sousa (Mexico) 2.32.1; Susan Sangster (Can.) 2.35.7.

Voor de finale **200 m. schoolslag** hebben zich o.a. geplaatst Sanguily (Cuba) 2.44.9; Kenneth Nakasone (V.S.) 2.45.3; William Mulliken (V.S.) 2.46.5, Fred Munsch (V.S.); Robert Mamolejo (Mex.); Ruben Vargars (Mexico). Farid Zablith (Fraz.) en Stephan Rabinovitc (Can.).

In de **1500 meter vrije slag-eindstrijd** plaatsten zich: Alan Somers (V.S.) 18.38.2; Mauricio Ocampo (Mexico) 18.52.7, Alfredo Guzman (Mexico) 19.21.9; Alberto Jaguaga (Peru) en Carlos Fiorto (Arg.)

De uitslag van de **110 meter horden** in de atletiekfinales was: 1. Hayes Jones (V.S.) 13.6; 2. Lee Calhoun (V.S.) 13.7; 3. Elias Gilbert (V.S.) 14.0 sec..

Discuswerpen: 1. Alfred Oerter (V.S.) 58.12 m. (nieuw Panamerikaans record); 2. Richard Cochran (V.S.) 54.44 m; 3. Parry O'Brien (V.S.) 13.10 m.; 4. Vera Trezoitko (Braz.) 12.61 m. **200 meter heren:** 1. Ray Norton 20.6 sec. (werelrecord geëgaliseerd); 2. Carney (V.S.) 21.1; 3. Agostini (Br. West-Indië) 21.1.

Na de verplichte sprongen van het onderdeel **schoonspringen heren** is de stand: 1. Sam Hall (V.S.) 315.80 pnt.; 2. Cary Tobian (V.S.) 304.25; 3. Alvaro Gaxiola (Mexico) 294.95; 4. Robert Webster (V.S.) 292.80 pnt.; 5. Meissner (Canada); 6. Telles (Braz.); 7 R. Capilla (Mexico).

In het voetbaltournooi heeft Argentinië op merkwaardige wijze met 1-0 van Haiti gewonnen. Na ongeveer 24 minuten in de tweede helft, toen de stand 1-0 in het voordeel der Argentijnen was, kende de scheidsrechter Argentinië een strafschop toe. De ploeg van Haiti protesteerde heftig en toen de arbiter de protesten negeerde, verzamelden alle Haiti-spelers zich in het strafschopgebied, waar zij een sitdown-staking begonnen. De scheidsrechter wachtte enkele minuten en staakte daarna de wedstrijd waarbij hij Argentinië tot overwinnaar verklaarde.

In de eerste vier dagen van de Panmerikaanse spelen hebben de Amerikanen reeds 26 gouden medailles gewonnen.

Mayor League record geëvenaard

SANDY KOUFAX noteert achttien „strike-outs" in 5 — 2 zege van LOS ANGELES op SAN FRANCISCO

NATIONAL LEAGUE:

Sandy Koufax heeft gisteravond in het Los Angeles Coliseum historie gemaakt. De 24-jarige Dodger-lefthander verbeterde het National League record voor „strike-outs" in één wedstrijd, dat sinds 1933 met zeventien op naam stond van Dizzy Dean. Koufax evenaarde tevens het American en Mayor League record van Bob Feller door gisteravond tegen de San Fransisco Giants achttien „strike-outs" te doen noteren. Bob Feller had zijn record in 1938 gevestigd.

Sandy Koufax was gisteravond meesterlijk. Vier keren maakte hij de inning af door alle drie batters door „strike-outs" uit te maken. Toen de negende inning inging, had hij vijftien „strike-outs". Achtereenvolgens werden Ed Bressoud, Danny O'Connell en Jack Sanford slachtoffers van de Dodger-pitcher. De ovatie, die Koufax ten deel viel was niet te beschrijven. De vele tienduizenden, die in het Coliseum aanwezig waren stonden als één man op en brachten Koufax uitbundig hulde.

Sandy Koufax stond de Giants twee runs en zeven hits toe. In de eerste inning nam San Fransisco een 1-0 voorsprong door „two-base hits" van Willy Mays en Orlando Cepeda. Nog in de eerste inning maakte Los Angeles gelijk door een „walk" aan Junior Gilliam, een „stolen base", een „pass-ball' en een „infield out" In de vijfde inning sloeg Willy McCovey een homerun, gaf de Giants een 2-1 voorsprong en breidde zijn „hitting-streak" uit tot veertien wedstrijden. Pas in de laatste helft van de achtste inning konden de Dodgers de stand op gelijke voet brengen. Een „walk" aan Wally Moon, een „sacrifice" van Norm Larker en twee „wild-pitches" van Sanford brachten de gelijkmaker binnen.

In de tweede helft van de negende inning brachten „back-to-back singles" van Koufax en Gilliam het einde voor Sanford, die een prima wedstrijd had gepitcht, maar in de laatste innings vermoeid raakte. Sanford werd vervangen door Al Worthington. Op de tweede pitch van deze „reliever" sloeg Wally Moon een homerun, die de Dodgers een 5-3 overwinning bezorgde en hen slechts op een wedstrijd achterstand van de eerste plaats bracht. De winnaar was Koufax (8-4) en de verliezer Sanford (12-11).

De Dodgers en de Giants hadden beide zeven hits. San Fransisco beging drie errors, de Dodgers hadden er geen.

De stand in de National League:

San Fransisco	73	58	—
Los Angeles ...	72	59	1
Milwaukee	70	60	2½
Pittsburgh	70	62	3½
Cincinnati	63	68	10
Chicago	62	67	10
St. Louis	61	72	13
Philadelphia ..	54	79	20

AMERICAN LEAGUE:

De Boston Red Sox sloegen tien hits, begingen een error en boekten een 4-3 overwinning op de Washington Senators. De Senators hadden twaalf hits en geen errors. Mike Fornieles was de winnaar en Chuck Stobbs de verliezer.

—*—

De andere wedstrijd, die op het programma stond tussen de New York Yankees en de Baltimore Orioles, ging vanwege de regen niet door.

De stand in de American League is thans als volgt:

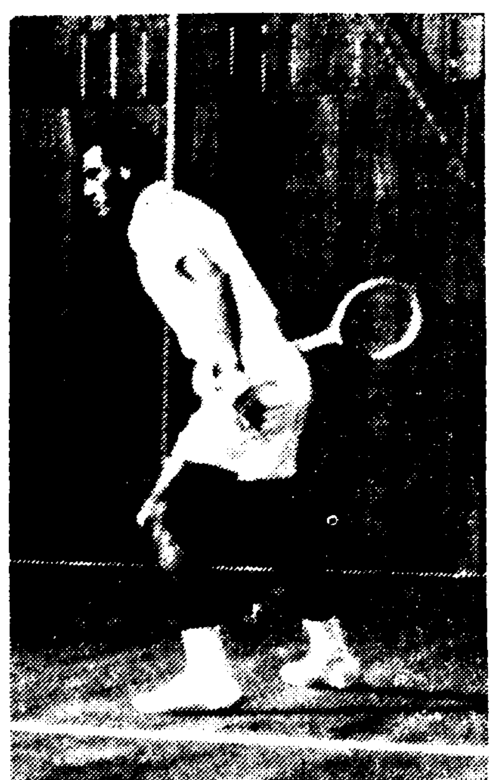
Chicago	80	49	--
Cleveland	75	55	5½
Detroit	65	65	15½
New York	64	66	16½
Baltimore	61	66	18
Boston	62	69	19
Kansas City ..	59	70	21
Washington	52	78	25½

Door zege van Fraser op Mackay

Australië herovert Davis Cup op de VER. STATEN

Door een 8-6, 3-6, 6-2, 6-4 overwinning van Neal Fraser op Barry Mackay wist Australië de Davis Cup die een jaar lang in het bezit van de Verenigde Staten was geweest, te heroveren.

De wedstrijd moest eergisteren wegens een hevig onweer na de tweede set worden gestaakt. Gisteren werd de ontmoeting voortgezet en gaf Mackay, die gisteren zijn vierentwintigste verjaardag vierde, geen kans. Door twee sets voor zich op te eisen (6-2 en 6-4) bezorgde Fraser zijn land een 3-2 zege in de finale van de „challenge-round" om de Davis Cup.

ALEX OLMEDO

Neal Fraser was ongetwijfeld de kleine linkshandige Australiër sterker dan Barry Mackay. De Australiër ontketende een konstante aanval, waarbij hij met prachtige „rallies" door de verdediging van de Amerikaan wist te dringen. Het is de vijftiende keer, dat Australië in het bezit is gekomen van de Davis Cup en het was de dertiende maal in vijfentwintig finales tegen de Verenigde Staten, dat Australië als overwinnaar uit het strijdperk trad.

Voor aanvang van deze wedstrijden verwachtte men over het algemeen een Amerikaanse zege. De wijze, waarop Olmedo de vorige keer eigenhandig de Cup voor de Verenigde Staten won, lag nog vers in het geheugen. De Peruaanse Amerikaan stelde echter teleur door in de eerste wedstrijd onverwacht van Neal Fraser te verliezen. Ook in het dubbelspel, dat door Australië werd gewonnen, kwam Olmedo's spel niet tot grote hoogte. Wel wist Olmedo zich schitterend te herstellen door met een zege op Laver de stand op 2-2 gelijk te brengen. Doch de wedstrijd, die de V.S. had moeten winnen, namelijk die tussen Olmedo en Fraser, is het verschil geweest, waardoor de balans in het voordeel van de Australiërs is overgeslagen.

„Comet" maakt noodlanding

Een straalverkeersvliegtuig van het type „Comet" van de Argentijnse luchtvaartmaatschappij, heeft bij Ascuncion (Paraguay) een noodlanding moeten maken.

De gézagvoerder werd gedood en een vrouwelijke passagier stierf aan hartverlamming. De tweede piloot en enkele passagiers zijn, naar gemeld, licht gewond. Het toestel, dat 54 passagiers en een bemanning van 11 koppen vervoerde, werd zwaar beschadigd. Het vliegtuig is pas enkele maanden geleden aan de Argentijnse luchtvaartmaatschappij afgeleverd.

———

Als drastische maatregel in het kader van het versoberingsprogramma van de Argentijnse regering, zullen binnen dertig dagen 80.000 ambtenaren worden ontslagen.

In een gepubliceerd regeringsbesluit wordt gezegd, dat aan 30.000 ambtenaren uit de laagste rangen ontslag zal worden verleend. Hun zal een schadeloosstelling worden toegekend, die in termijnen zal worden uitbetaald. Voorts zullen naar schatting 50.000 ambtenaren die vrijwel pensioenrijp zijn, gedwongen worden ontslag te nemen.

Onlangs werden twee leeuwenwelpen van het circus Boltini aan een angstig debuut bloot gesteld in de piste. De dompteur Albert Althof heeft n.l. twee door hun moeder verstoten welpen mee de kooi ingenomen, dat door alle experts als een riskante onderneming werd gezien. Albert Althof met de drie dagen oude welpen.

Van de Nederlandse voetbalvelden

SPARTA geeft voetballesje aan V.V.V. '03

M.V.V. delft het onderspit tegen FORTUNA '54

Reeds op de tweede kompetitiedag hebben de Landskampioenen, het Rotterdamse SPARTA, de eerste plaats al veroverd en de doelcijfers zijn van zulk een aard, dat aanval en defensie van de kampioenen naar het schijnt reeds op volle kracht aan het draaien zijn. Na de sensationele wedstrijd tegen Fijenoord vorige week was zondag jl. de eerste thuiswedstrijd aan de beurt en voor een enthousiast eigen publiek was het meteen raak ook: VVV '03 kreeg daar op „Spangen" met 6—0 voetbalies. Dat de Spartaploeg voor deze wedstrijd favoriet was, dat begrepen wij allemaal wel, maar na het verdienstelijke resultaat van de ploeg uit Venlo afgelopen zondag tegen de Sportclub uit Enschedé, hadden wij een meer eervolle nederlaag verwacht. In ieder geval kan Blauw Wit as. zondag een zware wedstrijd verwachten, want deze Amsterdamse club is de volgende gast op Spangen en zo gezien de resultaten kunnen wij hen maar heel weinig kans geven.

Er zijn nu pas twee wedstrijden gespeeld en er zijn nog maar twee clubs, die het maximaal aantal winstpunten in de wacht wisten te slepen. Naast Sparta is het DOS, dat de twee tot nu toe gespeelde wedstrijden in volle winst wist om te zetten. Zondag ontvingen de „Kanaries" in het Utrechts Stadion bezoek van het pas gepromoveerde Volendam en hoewel de Volendammers zonder winst naar huis konden terug keren, toch hebben zij daar in Utrecht een prima indruk achter gelaten. De thuisclub heeft hard, zeer hard voor deze zege moeten vechten en lange tijd was de uitslag onzeker, maar de grotere techniek en routine deden tenslotte de balans ten gunste van de Utrechtenaren doorslaan. Met Sparta dus voert DOS dus nu de boventoon. maar voor hoe lang? Naar het schijnt kunnen wij weer veel spanning en onverwachte uitslagen tegemoet zien.

Want wie had nu b.v. de zware nederlaag van MVV voorzien en nog wel op eigen terrein tegen Fortuna '54? Inderdaad, het resultaat van de Maastrichtenaren vorige week tegen Elinkwijk was niet al te best. maar dat Fortuna daar in Maastricht een 6—0 zege in de wacht zou gaan slepen, neen, dat hadden wij niet kunnen voorzien. Men moet toch wel van goede „voetbal"-huize zijn om een dergelijk resultaat te kunnen boeken. Er was nog een derde club die tot zes doelpunten kwam en ook dat was tegen de verwachtingen in. Blauw Wit namelijk was vorige week zeer goed van start gegaan en niet alleen de 5—2 zege was voor de Amsterdammers toe te juichen, ook het vertoonde spel was goed, technisch verzorgd en snel en verrassend. zo dat dit de beste perspectieven scheen te openen. Maar zondag jl. werden in het Dieckmann-Stadion te Enschedé deze verwachtingen de bodem ingeslagen. want Abé Lenstra liet daar op duidelijke wijze zien, dat met Sportclub Enschedé heus nog wel geducht rekening dient te worden gehouden. Met 6—3 bleven de Enschedeërs in de meerderheid en klommen van de twaalfde op naar de achtste plaats.

Rapid J.C. schijnt nog niet op volle toeren te kunnen komen. Vorige week werd op eigen terrein van DOS verloren en zondag kwamen de Rapid-spelers tegen Sittardia niet verder dan een 1—1 gelijkspel. Overigens een mooi resultaat van de thuisclub, dat nu het eerste winstpunt in de eredivisie in de wacht wist te slepen: dat er nog maar vele mogen volgen. Met MVV is het ook nog met DWS-A, misère. Want dat ADO daar in het Olympisch Stadion zou gaan winnen, hadden wij zeker niet verwacht. ADO is lang niet meer de ploeg. die twee jaar terug zulke prachtige resultaten wist te boeken en na de promotie in één ruk naar het kampioenschap scheen op te rukken. Vorig seizoen was zeer moeilijk voor de Hagenaars. maar die deze competitie toch wel verdienstelijk zijn gestart: één zege en één gelijkspel. Zondag as. kunnen de Hagenaars bewijzen. dat een verbetering is ingetreden. want dan zijn ze in het Utrechts Stadion de tegenstanders van DOS.

Keurig werk verrichtte Ajax. dat in het Philips-Sportpark te Eindhoven een verdienstelijk gelijkspel behaalde. PSV kon ondanks de diverse voetbalgrootheden. o.a. met de oud-Ajax-buitenspeler Piet van der Kuil, voor eigen publiek geen overwinning boeken en na veel spanning werd de winst eerlijk gedeeld. Eveneens een saluut voor NAC. dat te Breda zowaar het machtige Feijenoord een puntenloos gelijkspel afdwong. De start van de Rotterdamse voetbalmeesters is toch maar magertjes te noemen en zo zien wij, dat het heus niet altijd moet komen van dure spelers en dat een voetbaleenheid, dikwijls van materiaal uit eigen club, op de duur betere resultaten kan opleveren. In ieder geval zullen wij met belangstelling de verdere verrichtingen van de Rotterdamse stadionclub afwachten.

Willem II versloeg te Tilburg Elinkwijk met 3—1 en gezien o.a. het vertoonde spel tegen ADO is de hoop wel gegrond, dat de Tricoloren een beter seizoen tegemoet gaan dan vorig jaar, toen het eredivisieschap zo'n lange tijd in gevaar verkeerde.

De ranglijst van de ere-divisie luidt nu als volgt (tussen haakjes, de plaats op de ranglijst van vorige zondag):

(7) Sparta	2	4	7—0
(2) D.O.S.	2	4	4—0
(1) Ajax	2	3	4—1
(4) P.S.V.	2	3	3—1
(10) Willem II	2	3	6—4
(9) A.D.O.	2	3	7—5
(15) Fortuna '54	2	2	6—2
(12) Sportcl. Enschedé	2	2	8—6
(3) Elinkwijk	2	2	3—3
(5) Volendam	2	2	3—3
(6) Blauw Wit	2	2	8—8
(8) V.V.V. '03	2	2	3—8
(11) Feijenoord	2	1	0—1
(17) Rapid J.C.	2	1	1—3
(18) N.A.C.	2	1	0—3
(13) Sittardia	2	1	3—6
(14) D.W.S.-A	2	0	3—7
(16) M.V.V.	2	0	0—8

Het programma voor komende zondag luidt als volgt: V.V.V. 03 — Feijenoord, Sparta — Blauw Wit. Sportclub Enschedé — Rapid J.C., Sittardia — Volendam, D.O.S. — A.D.O., D.W.S.-A — Elinkwijk, Willem II — Fortuna '54, M.V.V. — Ajax, P.S.V. — N.A.C.

———

Te Zwickledt, in opper-Oostenrijk, is de kunstschilder Alfred Kubin in de ouderdom van 83 jaar overleden. Hij was geboren in de Tsjechoslowaakse stad Litomerice. Na zijn studie te Salzburg en Muenchen ging hij naar Parijs. waar hij door het impresionisme sterk werd beinvloed.

SPORTIEF PLAKBOEK

Is er niet, met vakantie", deelt de buurvrouw-van-zoveel-deuren-verder zakelijk mede. De hele buurt is op de hoogte van het doen en laten van Corrie Schimmel en dus ook van het feit, dat zij nu eindelijk veertien dagen absolute rust is gaan nemen. Maar moeder Schimmel was thuis en zij en trainster Rietje Rosier waren bereid over dat snelheidsfenomeen, dat in tweeëneenhalve maand niet minder dan acht nieuwe records vestigde, iets te vertellen.

In de woning van de familie Schimmel aan de Bussumse Meulewiekenlaan 36 eet het gehele zin al zolang er records verbeterd worden gratis gebak en geniet het van een bloemenexplosie. Corrie, 20 jaar en de oudste dochter, blijft onbewogen bij al die drukte. Zij is zelfs een beetje stil en gesloten, zij zegt beslist niet meer dan zij kwijt wil, maar zij weet wat zij bereiken kan! Het Bussumse meisje is bijvoorbeeld vastbesloten het volgend jaar in Rome haar kandidatuur voor het Olympisch goud te stellen....

Onbegrijpelijk zeggen de kenners, waar haalt dat meisje haar snelheid vandaan. „Alle Schimmeltjes zijn slank" vertelt moeder Schimmel. Haar dochter weegt 112 pond; zij woog bij haar geboorte niet meer dan vijf. Moeder Schimmel weet ook waarom Corrie opeens is „doorgebroken". Corrie heeft altijd in de schaduw gestaan van haar boezemvriendin Jans Koster. Corrie stil en gesloten. Jans enthousiast en spontaan. Als Jans sprak, deed zij dat uit naam van haar en Corrie. Corrie had zich een beetje verzoend met de gedachte dat zij altijd achter haar vriendin de eeuwige tweede" zou blijven. Maar toen kwam Boedapest. Corrie was er van overtuigd Jans te hebben verslagen maar Jans kreeg toch de goud plak. Sindsdien is er iets veranderd Corrie Schimmel nam zich voor eindelijk eens de ereplaats te be machtigen. Enkele maanden geleden in Huizen verraste zij Jans Het was slechts een vingertik, maar Corrie was eerste. Zij bleef van die dag eerste!

De hele buurt leeft mee. Bij prestaties die tot de verbeelding spreken wordt het huis van de familie Schimmel versierd en de melkboer plaatst elke morgen een extra fles je melk voor de deur van meester Piepe. Daar dient Corrie. daar is al vijf jaar hulp in de huishouding zij behoort tot het gezin. Wat zeggen van het volgende telegr na Appelscha, waar de Bussum opnieuw een record vestigde: „H ra, Pa en Moe". Zo luidde de lukwens van de heer en mevro Riepe.

Corrie houdt er geen diëet op Zij drinkt slechts melk, elke zeker anderhalve liter en eet fruit en vitamines. 's Morgens zeven uur zwemt zij in het zw bad aan de Meerweg enkele ba tjes. Tussen half twaalf en twee gaat het „full speed" on leiding van de trainster Rietje sier, behalve trainster haar har vriendin en 's middags na vier zwemt Corrie zich weer wat „lo

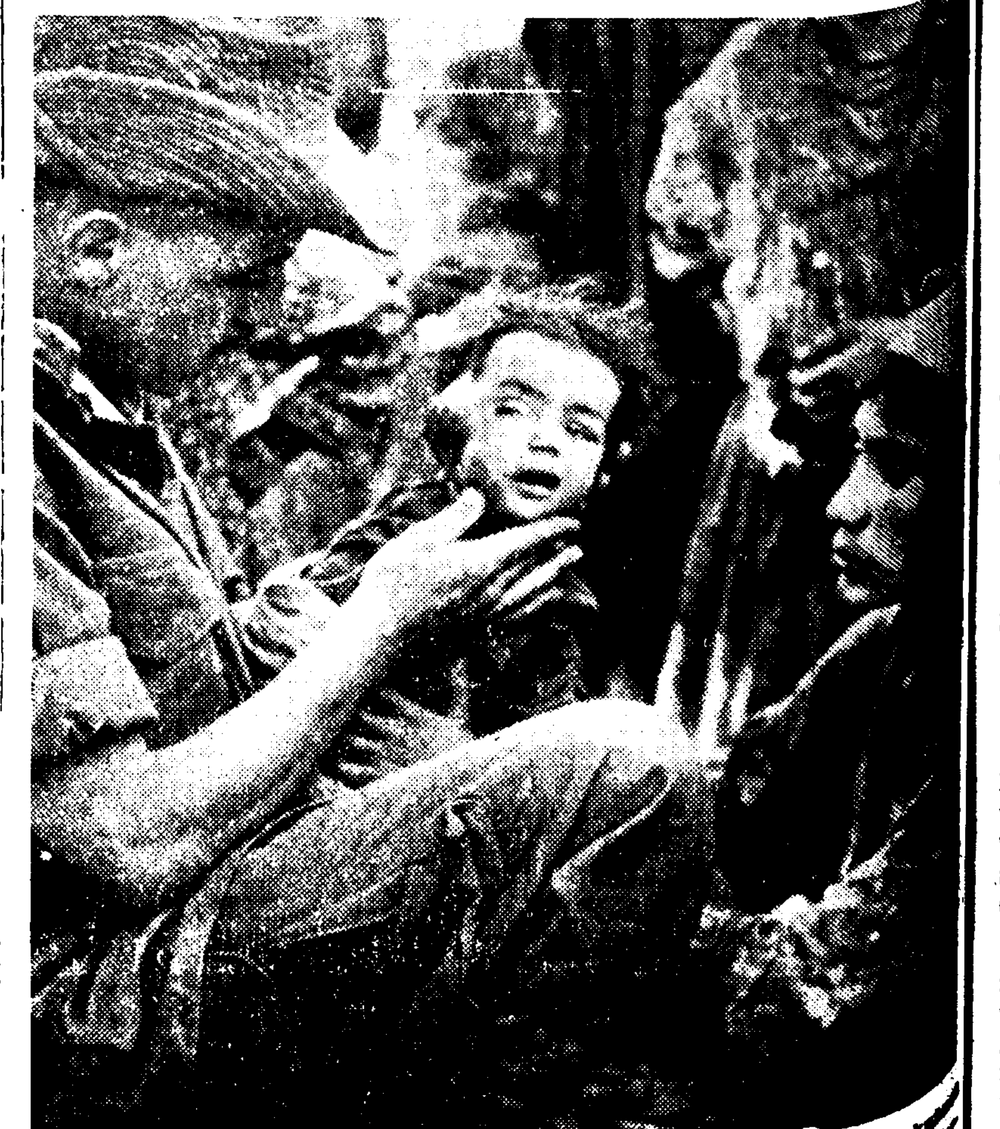
Corries prijzenkast mag gez worden: 30 bekers, 10 lauwertakk en 75 medailles. Die voorraad nog wel uitgebreid worden. Corr is in „uitgebalanceerde vorm ondergaat een juiste trainingsmethode" stelde dr. Reindel uit Freiburg vast. Corrie weet dat en wil in topvorm blijven en nog sneller gaan, want Rome nadert. Nu is zij met vakantie in Zandvoort. Behalve Azië en Amerika heeft zij immers zo ongeveer de gehele wereld gezien.

De Tour de France ligt al weer enige tijd achter ons. Andere za ken zijn aan de orde; ook in de wielerwereld. Wij Nederlanders bij voorbeeld zijn zo half en half vergeten, dat de „mannen van Oranje" het niet zo best gedaan hebben. De Fransen mokken nog wel over Rivière en Anquetil, maar ook begint het sportieve leed enigszins te slijten. Des te verbaasder hebben wij opgekeken, dat in België achter de coulissen een wielerstorm is opgestoken vanwege.... de Tour de France. En dat, terwijl de Belgen met Bahamontes de grote winnaar van het Franse wieleravontuur ge noemd kunnen worden.

In de Belgische wielerkringen wordt momenteel het volgende ge fluisterd:

Jean Aerts zal het volgend jaar als er tenminste door landenteams wordt deelgenomen, geen ploegleider meer zijn. De reden zou zijn dat Aerts zakelijke profijten trok van zijn ploegleiderschap. Althans dit verneemt men bij de „hoge heren" van de Belgische bond. Zou het echter kunnen zijn, dat die „hoge heren" in hun wiek geschoten zijn, omdat Aerts in de voorbije maanden vertelde wat hij dacht en dat zijn gedachten over beslissingen van de bondsbestuurderen voor de laatsten niet zo prettig waren. Bovendien, Jean Aerts heeft zich in de twee jaar dat hij ploegleider is onderscheiden als een persoonlijkheid en een man met gezag. Daarover konden de heren bestuurders zich ook wel eens bezorgd maken want het is niet prettig zich de touwtjes langzaamaan uit de handen te zien glijden.

Bepaald amusant is het bij dit alles te bedenken dat destijds Sylveer Maes aan de kant gezet is omdat hij geen gezag had....

Op vele plaatsen in Algerije heeft het leger over de rebellen kunnen zegevieren en zijn zij gevangen genomen of verjaagd. Maar de achtergebleven bevolking is er meestal ernstig aan toe. De uitgebleven medische en hygiënische verzorging tijdens de overheersing van de rebellen heeft de ernstigste toestanden mogelijk gemaakt. Een legerdokter onderzoekt op deze foto een klein meisje met een pijnlijk en groot gezwel op haar De moeder kijkt zorgelijk toe.